

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-94-22

Druk nr 2479
Warszawa, 13 lipca 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

**- o zmianie niektórych ustaw w celu
uproszczenia procedur administracyjnych
dla obywateli i przedsiębiorców.**

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Technologii.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301) w art. 37 po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Jeżeli ponaglenie zostało wniesione przed upływem terminu określonego w art. 35 albo przepisach szczególnych, organ prowadzący postępowanie pozostawia ponaglenie bez rozpoznania. Przepisów § 4–8 nie stosuje się.”.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, ustawę z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych (Dz. U. poz. 65) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Minister Finansów prowadzi postępowanie administracyjne w sprawie stwierdzenia przejścia na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości lub prawa na podstawie międzynarodowej umowy o uregulowaniu wzajemnych roszczeń finansowych na wniosek organu gospodarującego nieruchomościami Skarbu Państwa właściwego ze względu na położenie nieruchomości albo z urzędu.

2. Stroną postępowania administracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest organ gospodarujący nieruchomościami Skarbu Państwa właściwy ze względu na położenie nieruchomości.

3. Postępowanie administracyjne, o którym mowa w ust. 1, umarza się, jeżeli brak jest podstaw do stwierdzenia przejścia na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości lub prawa na podstawie międzynarodowej umowy o uregulowaniu wzajemnych roszczeń finansowych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204, z 2021 r. poz. 1177 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 872) w art. 36⁴ w ust. 8 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 i 28 w brzmieniu:

„27) minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;

28) organy, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2020 r. poz. 2040 oraz z 2021 r. poz. 2445) oraz w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości (Dz. U. z 2019 r. poz. 1314) oraz organy wyższego stopnia w sprawach, o których mowa w tych ustawach.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24 i 218) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 po ust. 3e dodaje się ust. 3f i 3g w brzmieniu:

„3f. Do postępowań w sprawie wydania zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i ...).

3g. Do postępowań w sprawie wydania zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

- 2) w art. 9⁵ po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 4, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4c. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

- 3) w art. 18⁴ po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

1b. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2167) w art. 12:

- 1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundacja składa corocznie właściwemu ministrowi sprawozdanie ze swojej działalności obejmujące najważniejsze informacje o działalności fundacji w okresie sprawozdawczym, pozwalające ocenić prawidłowość realizacji przez fundację jej celów statutowych.”;

- 2) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Sprawozdanie sporządza się w postaci elektronicznej, na formularzach udostępnionych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości, oraz opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.”;

3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, jednolity wzór formularza sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie potrzebę zapewnienia danych niezbędnych do oceny prawidłowości realizacji przez fundację jej celów statutowych oraz ujednolicenia sprawozdań.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39 po ust. 7ad dodaje się ust. 7ae w brzmieniu:

„7ae. Decyzje, o których mowa w ust. 7 i 7ac, są ostateczne.”;

2) w art. 40e dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Projekt operatu opisowo-kartograficznego podlega, na okres 15 dni roboczych, wyłożeniu do wglądu osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, w siedzibie starostwa powiatowego, a także za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).”;

2) w art. 28bb w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 344)”;

3) w art. 40a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) udostępnianie wykonawcy prac geodezyjnych lub prac kartograficznych materiałów zasobu – w przypadku prac geodezyjnych lub prac kartograficznych wykonywanych w celu realizacji określonych w ustawie zadań organów administracji geodezyjnej i kartograficznej lub Głównego Geodety Kraju, po podpisaniu umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego obejmującego takie prace, a w przypadku prac scaleniowych lub wymiennych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1223) po podpisaniu porozumienia na wykonanie takich prac;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 457, 1079 i 1250) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27a ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Jeżeli wniosek wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 2, zawiera tajemnicę przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233), wnioskodawca składa dodatkowy egzemplarz wniosku wraz z załącznikami, który nie zawiera tajemnicy przedsiębiorstwa. Charakterystyczne parametry techniczne przedsięwzięcia, o których mowa w art. 23 ust. 5 i 5a, oraz proponowana lokalizacja przedsięwzięcia, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa.”;

2) w art. 37:

a) po ust. 1f dodaje się ust. 1fa w brzmieniu:

„1fa. Wniosek w sprawie wykorzystywania pasa technicznego do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1 składa się w:

- 1) postaci papierowej albo
- 2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

b) po ust. 1g dodaje się ust. 1h w brzmieniu:

„1h. Formularz wniosku w sprawie wykorzystywania pasa technicznego do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1 w formie dokumentu elektronicznego dyrektor urzędu morskiego udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1173) w art. 42b:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Termin rozpoczęcia i zakończenia oraz jednoznaczne określenie miejsca wykonywania polowania indywidualnego, imię i nazwisko myśliwego, numer upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego, liczba i gatunek pozyskanej zwierzyny albo ptaków lub ssaków należących do IGO stwarzających zagrożenie dla Unii lub do IGO stwarzających zagrożenie dla Polski oraz liczba wszystkich oddanych

strzałów do zwierzyny grubej podlega wpisowi w książce ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym, którą są obowiązani prowadzić dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich, w postaci elektronicznej dla każdego obwodu.”;

- 2) po ust. 1e dodaje się ust. 1f w brzmieniu:

„1f. W przypadku zaistnienia okoliczności uniemożliwiających czasowo prowadzenie książki ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym w postaci elektronicznej, dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego jest obowiązany prowadzić książkę ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym w postaci papierowej dla każdego obwodu.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. poz. 770, z późn. zm.²⁾) w art. 9:

- 1) w ust. 2i zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Użytkowanie wieczyste ustanowione na nieruchomości, której właścicielem jest Skarb Państwa, nie wygasa, a z tytułu użytkowania wieczystego Skarb Państwa nie wnosi opłat rocznych.”;

- 2) po ust. 2j dodaje się ust. 2k w brzmieniu:

„2k. Po zakończeniu postępowania dotyczącego mienia i zobowiązań, o których mowa w ust. 2b, nieruchomości Skarbu Państwa przejmuje protokolarnie do zasobu Skarbu Państwa, na wniosek starosty, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, właściwego ze względu na ostatnią siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 2a, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, starosta wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości, o którym mowa w ust. 2i, a w przypadku lasów albo nieruchomości rolnych w rozumieniu przepisów odrębnych odpowiednio dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych albo dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa. Po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, właściwy ze względu na ostatnią siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 2a, przekazuje nieruchomość w drodze czynności jednostronnej, o czym zamieszcza wzmiankę w protokole. Protokół stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej.”.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. poz. 1194, z 2002 r. poz. 2, z 2003 r. poz. 2125, z 2010 r. poz. 671, z 2013 r. poz. 1662, z 2014 r. poz. 1924 oraz z 2019 r. poz. 2421.

Art. 11. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 173a uchyla się ust. 2;

2) w art. 193:

a) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Wyciągi z centralnego rejestru, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem danych wymienionych w ust. 4 pkt 4 i 5, 7–9, 11 i 12, podlegają udostępnieniu na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa i są niezwłocznie aktualizowane.”;

b) uchyla się ust. 11.

Art. 12. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2211) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Do postępowania w sprawie nadania uprawnień przewodnika górskiego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i ...).

1b. Do postępowania w sprawie nadania uprawnień przewodnika górskiego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

2) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Minister właściwy do spraw turystyki określi wzór wniosku o nadanie uprawnień przewodnika górskiego, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).”;

3) w art. 39 w ust. 6 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568, 695 i 1517)”.

Art. 13. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1009, 1079, 1115 i 1265) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 w ust. 14 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„O tych zmianach płatnik składek może zawiadomić Zakład z wykorzystaniem formularza elektronicznego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541).”;

2) w art. 36b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, będące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, mogą dokonywać zgłoszeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 11, lub zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach, z zastrzeżeniem art. 36 ust. 14, na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 241¹:

a) ust. 2² otrzymuje brzmienie:

„2². Zgłoszenia i korespondencję w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych albo za pomocą systemu teleinformatycznego Urzędu Patentowego, przy użyciu formularzy elektronicznych udostępnionych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Urzędu Patentowego.”,

b) dodaje się ust. 4–9 w brzmieniu:

„4. W postępowaniach, o których mowa w ust. 1, Urząd Patentowy, za zgodą strony, doręcza korespondencję wyłącznie za pomocą systemu teleinformatycznego Urzędu Patentowego.

5. Wyrażenie albo wycofanie zgody, o której mowa w ust. 4, następuje za pomocą systemu teleinformatycznego Urzędu Patentowego.

6. Wyrażenie albo wycofanie zgody, o której mowa w ust. 4, wywołuje skutki prawne tylko w sprawie, w której została złożona.

7. Wycofanie zgody, o której mowa w ust. 4, wywołuje skutki prawne z upływem dnia roboczego następującego po dniu, w którym została wycofana.

8. W przypadku wyrażenia albo wycofania zgody, o której mowa w ust. 4, Urząd Patentowy poucza o skutkach prawnych wynikających z jej wyrażenia albo wycofania.

9. W przypadku doręczania korespondencji za pomocą systemu teleinformatycznego Urzędu Patentowego pismo uznaje się za doręczone w dniu wskazanym w urzędowym poświadczeniu odbioru, a w przypadku jego braku – po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w systemie teleinformatycznym Urzędu Patentowego.”;

2) w art. 255³ po ust. 4 dodaje się ust. 4¹ w brzmieniu:

„4¹. Rozprawa, za zgodą stron, może zostać przeprowadzona przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, w sposób zapewniający zachowanie niezbędnych zasad bezpieczeństwa, z tym że osoby w niej uczestniczące nie muszą przebywać w budynku Urzędu Patentowego.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 630 oraz z 2022 r. poz. 24, 1079 i 1370) w art. 35 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Decyzja o wpisie i odmowie wpisu do rejestru rzeczoznawców jest ostateczna.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 944) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Posiedzenia Krajowej Rady Rzeczników Patentowych i jej prezydium, Komisji Rewizyjnej oraz okręgowych rad rzeczników patentowych, mogą odbywać się, a uchwały mogą być podejmowane, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej zapewniających:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między uczestnikami posiedzenia,
 - 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w toku posiedzenia
- z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.

2. Krajowy Zjazd Rzeczników Patentowych, Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Rzeczników Patentowych i okręgowe zgromadzenia rzeczników patentowych mogą odbywać się, a wybory mogą być dokonywane, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej zapewniających:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między uczestnikami posiedzenia,

- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w toku posiedzenia
– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.

3. O odbyciu posiedzenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej postanawia organ zwołujący posiedzenie.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557) w art. 112 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Sprawy, o których mowa w art. 105 i art. 106 ust. 1, uznaje się za załatwione milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie strony, jeżeli w terminie 30 dni od daty doręczenia wniosku właściwemu organowi organ ten nie wyda decyzji albo postanowienia, o których mowa w art. 122a § 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i ...). Art. 122h tej ustawy nie stosuje się.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 135d otrzymuje brzmienie:

„Art. 135d. Użytkownicy statków powietrznych, które podlegają wpisowi do rejestru statków, składają Prezesowi Urzędu, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, w postaci papierowej lub elektronicznej, sprawozdania, za rok ubiegły, z wykonywania operacji lotniczych, z uwzględnieniem zaistniałych zdarzeń lotniczych, przyjętych zaleceń dotyczących bezpieczeństwa i podjętych działań zapobiegawczych lub naprawczych.”;

- 2) w art. 178 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sprawę zatwierdzenia biegłego rewidenta, o której mowa w ust. 3, uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie podmiotu kontrolowanego występującego z wnioskiem, jeżeli w terminie 14 dni od daty doręczenia wniosku Prezes Urzędu nie wyda decyzji albo postanowienia, o których mowa w art. 122a § 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) w art. 53 w ust. 4 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu;”.

Art. 20. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 56 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, składa się w:

 - 1) postaci papierowej albo
 - 2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).

6b. Formularz wniosku, o którym mowa w ust. 6, w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.”;
- 2) w art. 83b dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wniosek o wydanie zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu składa się w:

 - 1) postaci papierowej albo
 - 2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Formularz wniosku o wydanie zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.”;
- 3) w art. 118 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zgłoszenie składa się w:

 - 1) postaci papierowej albo
 - 2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

3b. Formularz zgłoszenia w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.”;
- 4) w art. 118a po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Wniosek składa się w:

- 1) postaci papierowej albo
- 2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4b. Formularz wniosku o wydanie decyzji o warunkach prowadzenia działań w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 605, 1595 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 872) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Towarzystwo zawiadamia Komisję o utworzeniu funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w ust. 1a, niezwłocznie po jego wpisaniu do rejestru funduszy inwestycyjnych, załączając kopię wypisu aktu notarialnego zawierającego statut funduszu inwestycyjnego oraz informację o dacie wpisu do rejestru funduszy inwestycyjnych i łącznej wysokości wpłat zebranych do funduszu.”;

- 2) w art. 15a ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Niezwłocznie po wpisaniu funduszu inwestycyjnego do rejestru funduszy inwestycyjnych fundusz doręcza Komisji kopię wyciągu z tego rejestru oraz kopię wypisu aktu notarialnego zawierającego statut funduszu.”;

- 3) w art. 24 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Fundusz inwestycyjny zawiadamia Komisję o terminach dokonanych ogłoszeń oraz o treści ogłoszeń, załączając do zawiadomienia kopię wypisu aktu notarialnego zawierającego zmiany statutu oraz jednolity tekst statutu, a także składa wniosek do sądu rejestrowego o wpisanie do rejestru zmiany statutu, załączając do wniosku jego jednolity tekst wraz z informacją o dokonaniu ogłoszeń i o terminach ich dokonania, a w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 1a i ust. 8d – wraz z uchwałą zgromadzenia inwestorów.”;

- 4) w art. 26:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby zapisujące się na jednostki uczestnictwa albo na certyfikaty inwestycyjne dokonują wpłat do funduszu inwestycyjnego i otrzymują potwierdzenie wpłat w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego

treści na trwałym nośniku informacji lub na wniosek takiej osoby w postaci papierowej.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy fundusz inwestycyjny otwarty nie posiada danych wystarczających do przesłania uczestnikowi potwierdzenia, o którym mowa ust. 2, w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego treści na trwałym nośniku informacji, przekazuje uczestnikowi potwierdzenie w postaci papierowej bez konieczności złożenia wniosku przez uczestnika.”;

5) w art. 29 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Niezwłocznie po wpisaniu funduszu inwestycyjnego do rejestru funduszy inwestycyjnych, fundusz wydaje certyfikaty inwestycyjne, na warunkach i w sposób określony w statucie funduszu i prospekcie emisyjnym albo w warunkach emisji, oraz doręcza Komisji kopię wyciągu z tego rejestru.”;

6) w art. 35 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Oświadczenia woli składane w związku z nabywaniem lub żądaniem odkupienia przez fundusz inwestycyjny jednostek uczestnictwa, nabywaniem lub wykupem certyfikatów inwestycyjnych oraz inne oświadczenia woli związane z uczestnictwem w funduszu mogą być wyrażone w postaci elektronicznej z zachowaniem wymogów gwarantujących autentyczność i wiarygodność oświadczenia woli.

2. Dokumenty związane z nabywaniem lub żądaniem odkupienia przez fundusz inwestycyjny jednostek uczestnictwa, nabywaniem lub wykupem certyfikatów inwestycyjnych oraz inne oświadczenia woli związane z uczestnictwem w funduszu mogą być sporządzane w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przechowywane i zabezpieczone.”;

7) w art. 91:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz inwestycyjny otwarty sporządza i niezwłocznie przekazuje uczestnikowi funduszu potwierdzenie zbycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego treści na trwałym nośniku informacji lub na wniosek uczestnika w postaci papierowej, chyba że uczestnik wyraził zgodę na przekazywanie tych potwierdzeń w innych terminach.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy fundusz inwestycyjny otwarty nie posiada danych wystarczających do przesłania uczestnikowi potwierdzenia, o którym mowa ust. 1, w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego treści na trwałym nośniku informacji, przekazuje uczestnikowi potwierdzenie w postaci papierowej bez konieczności złożenia wniosku przez uczestnika.”;

8) art. 222f otrzymuje brzmienie:

„Art. 222f. Informacje i dokumenty, których przekazanie realizuje obowiązek informacyjny nałożony na towarzystwo, fundusz, likwidatora funduszu, depozytariusza i zarządzającego ASI są przekazywane Komisji w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Komisję, w formacie danych zgodnym z formatem danych systemu teleinformatycznego Komisji udostępnionym na jej stronie internetowej.”;

9) w art. 225:

a) w ust. 1 wyrazy „Towarzystwo i fundusz inwestycyjny” zastępuje się wyrazami „Towarzystwo, fundusz inwestycyjny i fundusz inwestycyjny w likwidacji”,

b) w ust. 3 wyrazy „towarzystwa i funduszu” zastępuje się wyrazami „towarzystwa, funduszu i funduszu w likwidacji”;

10) w art. 231 uchyla się ust. 2.

Art. 22. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1066) w art. 19:

1) w ust. 9 skreśla się wyrazy „, a uprawnienia organu odwoławczego – ministrowi”;

2) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Decyzje Dyrektora w sprawach należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1–5, 6a i 7, są ostateczne.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1301) w art. 37 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Do postępowania w sprawie udzielenia prawa do wydawania świadectw, o których mowa w art. 36 ust. 4, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i ...).

4b. Sprawę udzielenia prawa do wydawania świadectw, o których mowa w art. 36 ust. 4, uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie jednostki ubiegającej się o to prawo, jeżeli w terminie 30 dni od daty doręczenia wniosku minister właściwy do spraw zdrowia nie wyda decyzji albo postanowienia, o których mowa w art. 122a § 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 861 i 872) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 81d otrzymuje brzmienie:

„Art. 81d. 1. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zawarciu umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. W zawiadomieniu firma inwestycyjna określa zakres czynności powierzonych innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu.

2. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o istotnej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia tego zdarzenia. Za istotną zmianę umowy uważa się w szczególności zmianę zakresu czynności powierzonych innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu. W takim przypadku zawiadomienie określa nowy zakres powierzonych czynności oraz wskazuje, jakie zmiany zostały wprowadzone w umowie.”;

2) w art. 82:

a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „maklerskiej” dodaje się wyrazy „składany przez podmiot nieposiadający statusu domu maklerskiego”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany przez dom maklerski, zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 1 lit. a i b, art. 5 lit. a, art. 6 lit. a, c, e–l oraz art. 7 rozporządzenia 2017/1943;
- 2) informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824 – w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO;
- 3) informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824 – w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF, a w przypadku gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę – także

informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/824, jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;

- 4) informacje wskazujące, w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010 – w przypadku gdy działalność objęta wnioskiem będzie obejmować nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną.”,

c) w ust. 2:

- w pkt 4 wyrazy „regulamin ochrony” zastępuje się wyrazami „projekt regulaminu ochrony”,
- w pkt 4b wyraz „procedury” zastępuje się wyrazami „projekt procedur”,
- w pkt 4c wyraz „procedury” zastępuje się wyrazami „projekt procedur”,
- w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) listę akcjonariuszy, udziałowców lub wspólników wnioskodawcy.”,

d) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Na potrzeby przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 1a pkt 1, za organ zarządzający, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2017/1943, uznaje się zarząd oraz radę nadzorczą.”;

3) w art. 82a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zatrudnianie przez firmę inwestycyjną, na podstawie umowy o pracę, osób posiadających tytuł doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych uważa się za spełnienie wymogu, o którym mowa w ust. 1.”;

4) w art. 111:

a) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „bank” dodaje się przecinek i wyrazy „który nie posiada statusu banku prowadzącego działalność maklerską”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2 lub 2b, dołącza się:

- 1) projekt procedur oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014;

- 2) projekt procedur oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza organizować ASO lub OTF;
 - 3) projekt regulaminu ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową;
 - 4) listę akcjonariuszy lub udziałowców wnioskodawcy.”,
- c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Wniosek o udzielenie zezwolenia złożony przez bank prowadzący działalność maklerską zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 1 lit. a i b, art. 5 lit. a, art. 6 lit. a, c, e–1 oraz art. 7 rozporządzenia 2017/1943;
- 2) informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824 – w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO;
- 3) informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824 – w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF, a w przypadku gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę – także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/824, jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;
- 4) informacje wskazujące, w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010 – w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmować nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną.

2c. Na potrzeby przekazania informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz ust. 2b pkt 1, za organ zarządzający, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2017/1943, uznaje się zarząd oraz radę nadzorczą.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660 i 872) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 uchyla się ust. 1a–1c;
- 2) w art. 12 w ust. 2 w pkt 2 uchyla się lit. e.

Art. 26. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, 1260 i 1261) w art. 73:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w:

- 1) postaci papierowej albo
- 2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Formularz wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 465) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Oświadczenia, o których mowa w ustawie, w sprawach związanych z nabyciem lub utratą obywatelstwa polskiego, składa się:

1) osobiście do protokołu przed:

- a) wojewodą właściwym ze względu na miejsce zamieszkania – od obywatela polskiego zamieszkałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz od cudzoziemca przebywającego legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem pobytu na podstawie wizy lub w ruchu bezwizowym,
- b) konsulem – od osoby zamieszkałej za granicą;

2) korespondencyjnie z podpisem urzędowo poświadczonym.”;

2) użyte w art. 21 ust. 1 i w art. 49 ust. 1 wyrazy „art. 9” zastępuje się wyrazami „art. 9 pkt 1”.

Art. 28. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133 oraz z 2021 r. poz. 2054 i 2142) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Do postępowania w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Sprawę wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie stron, jeżeli w terminie 30 dni od daty doręczenia wniosku minister właściwy do spraw kultury fizycznej nie wyda decyzji albo postanowienia, o których mowa w art. 122a § 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

2) w art. 21 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Do postępowania w sprawie zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego oraz jego zmiany stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Sprawę zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego oraz jego zmiany uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie polskiego związku sportowego, jeżeli w terminie 30 dni od daty doręczenia wniosku minister właściwy do spraw kultury fizycznej nie wyda decyzji albo postanowienia, o których mowa w art. 122a § 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1365 oraz z 2022 r. poz. 947) w art. 19 po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 8, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i ...).

8b. Do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 8, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072 i 1261) w art. 101:

1) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Decyzja ta jest ostateczna.”;

2) w ust. 10 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Decyzja ta jest ostateczna.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 515) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 71 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Do postępowania w sprawie wydania dokumentów, o których mowa w art. 63, art. 70 ust. 1 i art. 78 ust. 2, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i ...).

7. Do postępowania w sprawie wydania dokumentów, o których mowa w art. 63, art. 70 ust. 1 i art. 78 ust. 1, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

2) w art. 107 po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Do postępowania w sprawie wydania dokumentów, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5b. Do postępowania w sprawie wydania dokumentów, o których mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2020 r. poz. 2097) w art. 62 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 5, jest ostateczna.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz 2022 r. poz. 91, 583, 830, 835 i 1383) po art. 55a dodaje się art. 55b w brzmieniu:

„Art. 55b. 1. Do postępowania w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Do postępowania w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 540) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Do postępowania w sprawie wydania licencji stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i ...).

2. Do postępowania w sprawie wydania licencji nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

2) w art. 84 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Do postępowania w sprawie wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Do postępowania w sprawie wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1353 oraz z 2021 r. poz. 1653) w art. 10 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Do postępowania w sprawie wystawienia książeczki żeglarskiej stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i ...).

4. Do postępowania w sprawie wystawienia książeczki żeglarskiej nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5. Do postępowań uregulowanych ustawą należących do właściwości konsula stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2021 r. poz. 823 oraz z 2022 r. poz. 350 i 583).”.

Art. 36. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 88, 258, 855 i 1079) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 219:

a) uchyla się ust. 2a,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Strony postępowania w sprawie dotyczącej ustalenia charakteru wód, inne niż wnioskodawca oraz Wody Polskie, oraz adresy do doręczeń ustala się na podstawie danych z ewidencji gruntów i budynków.”,

c) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Jeżeli liczba stron w postępowaniu w sprawie dotyczącej ustalenia charakteru wód przekracza 10, do stron innych niż wnioskodawca i Wody Polskie stosuje się art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”,

d) w ust. 3 w pkt 1:

– lit. e i f otrzymują brzmienie:

„e) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę wnioskodawcy, a w przypadku gdy wnioskodawcą jest właściciel nieruchomości przyległej do wód lub właściciel nieruchomości znajdującej się pod wodami – dokumenty potwierdzające tytuł prawny wnioskodawcy do tej nieruchomości,

f) wykaz właścicieli nieruchomości przyległych do wód oraz znajdujących się pod wodami, których dotyczy wnioski o ustalenie charakteru wód, ujawnionych w ewidencji gruntów i budynków,”,

– dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) wypisy z ewidencji gruntów i budynków obejmujące nieruchomości przyległe do wód oraz nieruchomości znajdujące się pod wodami, których dotyczy wnioski o ustalenie charakteru wód;”,

e) w ust. 6 skreśla się zdanie drugie,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, stosuje się art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, przy czym zawiadomienie o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji uważa się za dokonane po upływie 30 dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

2) w art. 220:

a) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Siedziby i adresy stron innych niż wnioskodawca i podmiot wykonujący uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do wód płynących i stojących oraz gruntów pokrytych tymi wodami ustala się na podstawie ewidencji gruntów i budynków.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Przepisy ust. 8–11 stosuje się odpowiednio do zawiadomień o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia linii brzegu oraz innych czynności podejmowanych w tym postępowaniu, z tym że okres zamieszczenia obwieszczenia wynosi 30 dni.”,

c) dodaje się ust. 21 w brzmieniu:

„21. Przepisy ust. 8–12 stosuje się odpowiednio do postępowań dotyczących ustalenia linii brzegu wszczętych na podstawie przepisów działu II rozdziału 12 i 13 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

3) w art. 221 w ust. 1 wyrazy „właściciela wód lub właściciela gruntu przyległego” zastępuje się wyrazami „podmiotu mającego interes prawny lub faktyczny”;

4) w art. 395:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wykonanie, odbudowa, rozbudowa, przebudowa lub rozbiórka urządzeń pomiarowych należących do służb państwowych lub Wód Polskich, a także lokalizowanie tych urządzeń na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią;”,

b) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) prowadzenie przez wody powierzchniowe płynące lub przez wały przeciwpowodziowe rurociągów oraz przewodów w rurociągach osłonowych służących urządzeniom, o których mowa w pkt 9;”;

5) w art. 397 w ust. 6 wyrazy „w siedzibie” zastępuje się wyrazem „do”;

6) po art. 397 dodaje się art. 397a w brzmieniu:

„Art. 397a. 1. Wniosek o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, oceny wodnoprawnej, decyzji, o których mowa w art. 77 ust. 3 i 8 oraz w art. 176 ust. 4, oraz o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego, a także zgłoszenie wodnoprawne składa się w:

1) postaci papierowej albo

2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

2. Wzory wniosków oraz wzór zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, w tym w formie dokumentu elektronicznego, Prezes Wód Polskich opracowuje, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, i udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Wód Polskich.”;

7) w art. 400 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Obowiązek ustalenia okresu, na jaki wydaje się pozwolenie wodnoprawne, nie dotyczy pozwoleń wodnoprawnych na wykonanie urządzeń wodnych, pozwoleń wodnoprawnych na regulację wód, pozwoleń wodnoprawnych na zmianę ukształtowania terenu na gruntach przylegających do wód, mającą wpływ na warunki przepływu wód, pozwoleń wodnoprawnych na lokalizowanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nowych obiektów budowlanych oraz pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie robót lub obiektów budowlanych mających wpływ na zmniejszenie naturalnej retencji terenowej.”;

8) w art. 401 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawach dotyczących pozwolenia wodnoprawnego doręcza się wnioskodawcy na adres wskazany we wniosku oraz zawiadamia się pozostałe strony w drodze obwieszczeń, odpowiednio w urzędzie zapewniającym obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej albo siedzibie właściwej jednostki organizacyjnej Wód Polskich, a także w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych urzędów starostwa powiatowego i urzędów gmin, właściwych ze względu na zakres korzystania z wód lub lokalizację planowanych do wykonania urządzeń wodnych, robót lub działań.”;

9) w art. 407:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) operat wodnoprawny, spełniający odpowiednie wymagania określone w art. 409, z oznaczeniem daty jego wykonania, zwany dalej „operatem”, wraz z opisem prowadzenia zamierzonej działalności niezawierającym określeń specjalistycznych;”,

- w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) potwierdzenie skutecznego zgłoszenia, o którym mowa w art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli jest wymagane.”,
- b) uchyla się ust. 6;
- 10) w art. 412 uchyla się ust. 8;
- 11) w art. 414 w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3) zakład nie rozpoczął wykonywania urządzeń wodnych lub robót lub działań na podstawie pozwoleń wodnoprawnych, o których mowa w art. 400 ust. 6, w terminie 3 lat od dnia, w którym pozwolenia te stały się ostateczne;
- 4) inwestor w ramach realizacji przedsięwzięcia w zakresie budowy przeciwpowodziowych, dróg publicznych, linii kolejowych, linii przesyłowych, lotnisk lub lądowisk nie rozpoczął wykonywania urządzeń wodnych w terminie 6 lat od dnia, w którym pozwolenie wodnoprawne na wykonanie tych urządzeń stało się ostateczne.”;
- 12) w art. 422 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) potwierdzenie skutecznego zgłoszenia, o którym mowa w art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli jest wymagane.”;
- 13) w art. 427 w ust. 1:
a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) charakterystykę planowanej inwestycji lub działania, zawierającą:
a) opis projektu określający skalę i zakres inwestycji, parametry inwestycji, planowane do wykorzystania na potrzeby realizacji inwestycji lub działania materiały, przewidywaną ilość i rodzaje wytwarzanych odpadów, planowaną lokalizację zaplecza technicznego, planowaną technologię robót, planowany czas trwania robót oraz opis innych istotnych elementów projektu planowanej inwestycji lub działania,
b) wykaz jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych na obszarze, na którym jest planowana realizacja inwestycji lub działania, objętych wnioskiem oraz oddziaływaniem pośrednim,
c) wykaz obszarów chronionych, o których mowa w art. 16 pkt 32, na obszarze, na którym jest planowana realizacja inwestycji lub działania, objętych wnioskiem,

- d) opis innych elementów charakterystyki planowanej inwestycji lub działania;”,
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) opis wpływu planowanej inwestycji lub działania na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, zawierający:
 - a) identyfikację i opis czynników oddziaływania na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, w tym obszarów chronionych, o których mowa w art. 16 pkt 32, na etapach realizacji i eksploatacji inwestycji lub działania objętych wnioskiem,
 - b) wskazanie, na jakie elementy klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych oraz ich składowe będzie oddziaływać realizacja inwestycji lub działania objętych wnioskiem, oraz charakterystykę tego oddziaływania,
 - c) ocenę wpływu czynników oddziaływania na poszczególne elementy klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych i ich składowe oraz obszary chronione, o których mowa w art. 16 pkt 32, w zakresie oddziaływań bezpośrednich i pośrednich, krótko i długoterminowych, prawdopodobieństwa ich występowania oraz ich odwracalności,
 - d) ocenę wpływu planowanej inwestycji lub działania na cele środowiskowe wyznaczone dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 16 pkt 32,
 - e) przedstawienie analizy ewentualnych oddziaływań skumulowanych na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych,
 - f) charakterystykę planowanych działań mających na celu: unikanie, zapobieganie i ograniczenie oddziaływań na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych na etapach realizacji i eksploatacji planowanej inwestycji lub działania,
 - g) opis możliwych do realizacji innych rozwiązań projektowych uwzględniających szczególne cechy planowanej inwestycji lub działania,

- h) opis i identyfikację innych istotnych czynników oddziaływania na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.”;

14) art. 439 otrzymuje brzmienie:

„Art. 439. 1. Na wniosek podmiotu planującego realizację inwestycji lub działania, dla których uzyskano ostateczną:

- 1) ocenę wodnoprawną, o której mowa w art. 430, art. 431 i art. 434 ust. 1, albo
- 2) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub decyzję, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 428

– organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych w celu potwierdzenia zgodności inwestycji lub działania, o których mowa w art. 425, lub przedsięwzięcia, dla którego wydano decyzję, o której mowa w art. 428, z celami środowiskowymi, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, sporządza deklarację zgodności.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, do wniosku dołącza się potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla przedsięwzięcia, którego dotyczy wniosek.”;

15) w art. 440a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla projektów, których całkowite koszty kwalifikowalne przekraczają kwoty wskazane w art. 100 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.³⁾), w

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 140, Dz. Urz. UE L 259 z 27.09.2016, str. 79, Dz. Urz. UE L 338 z 13.12.2016, str. 34, Dz. Urz. UE L 129 z 19.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 176 z 07.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 335 z 15.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 30.07.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 291 z 16.11.2018, str. 5, Dz. Urz. UE L 123 z 10.05.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 99 z 31.03.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 130 z 24.04.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 231 z 17.07.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 356 z 26.10.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 437 z

celu potwierdzenia zgodności inwestycji lub działań z celami środowiskowymi, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej – dla projektów realizowanych przez Wody Polskie, a dla pozostałych projektów – dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich, sporządza dokument potwierdzający zgodność z tymi celami środowiskowymi.”;

16) po art. 459 dodaje się art. 459a i 459b w brzmieniu:

„Art. 459a. 1. Udział w walnym zgromadzeniu można wziąć także przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że statut spółki wodnej stanowi inaczej. O udziale w walnym zgromadzeniu w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zarząd, mając na uwadze, że ten sposób udziału w walnym zgromadzeniu nie może wykluczać uczestnictwa zainteresowanych członków spółki wodnej ze względu na znaczne utrudnienia lub brak możliwości wykorzystania środków komunikacji elektronicznej.

2. Udział w walnym zgromadzeniu, w sposób, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w walnym zgromadzeniu, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku obrad walnego zgromadzenia, także przebywając w innym miejscu niż miejsce obrad walnego zgromadzenia;

2) wykonywanie prawa głosu przed lub w toku walnego zgromadzenia.

3. W przypadku gdy udział w walnym zgromadzeniu następuje przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, w zawiadomieniu należy dodatkowo zamieścić informacje o sposobie uczestniczenia w tym zgromadzeniu, wypowiadania się w jego trakcie, wykonywania na nim prawa głosu oraz sposobie wniesienia sprzeciwu od podjętej wówczas uchwały albo uchwał.

4. W przypadku wykonywania prawa głosu przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej spółka wodna niezwłocznie przesyła członkowi potwierdzenie otrzymania głosu.

5. Na wniosek członka spółki wodnej, złożony nie później niż po upływie trzech miesięcy od dnia walnego zgromadzenia, spółka wodna przesyła członkowi lub jego pełnomocnikowi potwierdzenie, że jego głos został prawidłowo zarejestrowany oraz policzony, chyba że takie potwierdzenie zostało przekazane członkowi lub jego pełnomocnikowi wcześniej.

6. Do walnego zgromadzenia delegatów przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 459b. 1. Zarząd może zarządzić podjęcie określonej uchwały przez walne zgromadzenie na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, mając na uwadze, że ten sposób podjęcia uchwały nie może wykluczać zainteresowanych członków spółki wodnej ze względu na znaczne utrudnienia lub brak możliwości wykorzystania środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

2. Uchwała walnego zgromadzenia może być podjęta, jeżeli wszyscy członkowie spółki wodnej zostali zawiadomieni o głosowaniu na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Uchwała walnego zgromadzenia może być również wynikiem głosów częściowo oddanych na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

3. Przy obliczaniu kworum uwzględnia się członków spółki wodnej uczestniczących przez oddanie głosu na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

4. Głosowanie w trybie określonym w ust. 2 i 3 może być przeprowadzone, chyba że statut spółki wodnej stanowi inaczej.

5. Podjęcie przez walne zgromadzenie uchwały w trybie określonym w ust. 2 i 3 stwierdza zarząd przez zliczenie głosów i podpisanie uchwały.

6. Uchwały walnego zgromadzenia podjęte w trybie określonym w ust. 2 i 3 podpisują:

- 1) jeden członek zarządu – gdy w skład zarządu wchodzi nie więcej niż 2 osoby;
- 2) dwóch członków zarządu – w pozostałych przypadkach.

7. Do walnego zgromadzenia delegatów przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.”;

- 17) po art. 460 dodaje się art. 460a w brzmieniu:

„Art. 460a. 1. W posiedzeniu zarządu można uczestniczyć przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, chyba że statut spółki wodnej stanowi inaczej.

2. Zarząd może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, chyba że statut spółki wodnej stanowi inaczej.”;

18) po art. 461 dodaje się art. 461a–461c w brzmieniu:

„Art. 461a. 1. W posiedzeniu komisji rewizyjnej można uczestniczyć przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, chyba że statut spółki wodnej stanowi inaczej.

2. Komisja rewizyjna może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, chyba że statut spółki wodnej stanowi inaczej.

Art. 461b. Jeżeli kadencja zarządu upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo do 30 dni od dnia odwołania danego stanu, podlega ona przedłużeniu do czasu wyboru zarządu na nową kadencję, jednak nie dłużej niż do 60. dnia od dnia odwołania danego stanu, chyba że zarząd zapewni możliwość powołania nowego zarządu przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość w sposób niewykluczający realizacji swoich praw przez osoby uprawnione do wyboru członków zarządu.

Art. 461c. Jeżeli kadencja komisji rewizyjnej spółki wodnej upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo do 30 dni od dnia odwołania danego stanu, podlega ona przedłużeniu do czasu wyboru komisji rewizyjnej na nową kadencję, jednak nie dłużej niż do 60. dnia od dnia odwołania danego stanu, chyba że zarząd zapewni możliwość powołania komisji rewizyjnej przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość w sposób niewykluczający realizacji swoich praw przez osoby uprawnione do wyboru członków komisji rewizyjnej.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 511) w art. 37:

1) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Deklaracje, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4, składane są za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez Ubezpieczeniowy Fundusz

Gwarancyjny, o którym mowa w art. 15ka ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.”;

- 2) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przedsiębiorca, który złożył marszałkowi województwa oświadczenie o niewypłacalności, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, nie jest obowiązany do składania deklaracji, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4. W takim przypadku obowiązek ten wygasa z początkiem miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono takie oświadczenie.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655 i 835) użyte w art. 60 wyrazy „w terminie 7 dni” zastępuje się wyrazami „w terminie 14 dni”.

Art. 39. W ustawie z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (Dz. U. poz. 1293) w art. 64 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Decyzje wydane w tych postępowaniach są ostateczne.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 150 dodaje się art. 150a w brzmieniu:

„Art. 150a. Uczelnie, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych, prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami, a także w celu prowadzenia działań z zakresu transferu technologii i promocji nauki, realizowanych w ramach projektów finansowanych lub współfinansowanych ze środków publicznych, mogą tworzyć spółki celowe, w których udziałowcami lub wspólnikami mogą być instytuty badawcze, instytuty Sieci Badawczej Łukasiewicz lub instytuty Polskiej Akademii Nauk.”;

- 2) w art. 176 w pkt 1 po wyrazach „art. 355,” dodaje się wyrazy „art. 358a,”;

- 3) po art. 358 dodaje się art. 358a w brzmieniu:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 583, 655, 682, 807, 1010, 1079 i 1117.

„Art. 358a. 1. W celu umożliwienia wnoszenia i doręczania pism utrwalonych w postaci elektronicznej, w tym decyzji administracyjnych, w sprawach, o których mowa w art. 72 ust. 2–4, art. 86 ust. 1 pkt 1–4, art. 108 ust. 3, art. 178 ust. 1 pkt 1, art. 200 ust. 4 i 5, art. 203 ust. 3, art. 323 ust. 1 pkt 6 i art. 324 ust. 1 pkt 1, uczelnia może prowadzić system teleinformatyczny, spełniający warunki techniczne i organizacyjne, o których mowa w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wnoszenie i doręczanie pism następuje z zachowaniem zasad przewidzianych w przepisach Kpa.

3. System, o którym mowa w ust. 1, zapewnia możliwość wygenerowania potwierdzenia wniesienia i doręczenia pisma w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawierającego dane odpowiadające danym zawartym w dokumentach potwierdzających wnoszenie i doręczanie pism zgodnie z przepisami Kpa.

4. Warunkiem wnoszenia i doręczania pism przy wykorzystaniu systemu, o którym mowa w ust. 1, jest udostępnienie przez uczelnię w BIP na swojej stronie podmiotowej informacji o prowadzeniu tego systemu ze wskazaniem terminu, od którego system będzie wykorzystywany. Termin wskazany w informacji nie może być krótszy niż 30 dni od dnia udostępnienia informacji. Po upływie tego terminu wnoszenie i doręczanie pism następuje wyłącznie w systemie, o którym mowa w ust. 1.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku zaprzestania prowadzenia przez uczelnię systemu, o którym mowa w ust. 1.

6. Wnoszenie i doręczanie pism przy wykorzystaniu systemu, o którym mowa w ust. 1, nie wyłącza stosowania ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 569 i 1002). W przypadku doręczenia pisma przy wykorzystaniu systemu, o którym mowa w ust. 1, pisma nie doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 tej ustawy.”;

4) w art. 400 uchyla się ust. 5.

Art. 41. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz

wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁵⁾) w art. 15kb:

- 1) w ust. 7c po wyrazach „w ust. 7–7b” dodaje się wyrazy „i ust. 7d–7f”;
- 2) po ust. 7c dodaje się ust. 7d–7f w brzmieniu:

„7d. Terminu zwrotu pierwszej z rat, o którym mowa w ust. 7a, nie stosuje się do organizatora turystyki, którego łączna liczba podróżnych od stycznia do grudnia 2021 r. w porównaniu do łącznej liczby podróżnych od stycznia do grudnia 2019 r., wynikająca z zawartych umów o udział w imprezie turystycznej, według stanu na dzień 31 marca 2022 r., wyniosła 40% lub mniej, zgodnie z danymi zawartymi w deklaracjach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

7e. Organizator turystyki spełniający kryteria, o których mowa w ust. 7d, dokonuje zwrotu pierwszej z rat, o których mowa w ust. 7, do dnia 31 grudnia 2022 r.

7f. W przypadku, o którym mowa w ust. 7d, zwrot rat, o których mowa w ust. 7, z wyłączeniem pierwszej raty, jest dokonywany w terminie do 21. dnia każdego miesiąca poczynając od stycznia 2023 r.”;

- 3) w ust. 8 po wyrazach „w ust. 7–7b” dodaje się wyrazy „i ust. 7d–7f”.

Art. 42. W związku z ochroną istotnych interesów bezpieczeństwa państwa, do udzielania zamówień publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego, jednostki organizacyjne im podległe, spółki, spółdzielnie, przedsiębiorstwa, zakłady i inne jednostki organizacyjne utworzone przez te jednostki albo do których te jednostki przystąpiły, które obejmują dostawy towarów ujętych pod pozycją 2701 albo 2704 Nomenklatury Scalonej (CN) zgodnej z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382), w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25, 872 i 1079).

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830, 1301 i 1370.

Art. 43. Do postępowań w sprawie ponagleń, o których mowa w art. 37 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 44. Do postępowań administracyjnych w sprawie stwierdzenia przejścia na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości lub prawa na podstawie międzynarodowych umów o uregulowaniu wzajemnych roszczeń finansowych wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 2 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 45. Do postępowań w sprawach wydania zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2, art. 9⁵ ust. 4 oraz art. 18⁴ ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 46. Do postępowań w sprawach wydania decyzji, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 7ac oraz art. 40e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 47. Do postępowań prowadzonych na podstawie art. 37 ustawy zmienianej w art. 8, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 8 pkt 2, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 48. W przypadku uiszczenia opłaty rocznej, o której mowa w art. 9 ust. 2i ustawy zmienianej w art. 10, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata nie podlega zwrotowi.

Art. 49. Do spraw związanych z opracowaniem analiz i zestawień charakteryzujących rynek nieruchomości, o których mowa w art. 173a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 50. Do postępowań w sprawie nadania uprawnień przewodnika górskiego, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 51. 1. W sprawach, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 14, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których korespondencja jest doręczana przez system teleinformatyczny Urzędu Patentowego, doręczenia dokonuje się wyłącznie za pomocą systemu teleinformatycznego Urzędu Patentowego. Do tych

postępowań przepisy art. 241¹ ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio.

2. Do spraw rozpatrywanych w trybie postępowania spornego prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 14, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 52. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o wpisie i odmowie wpisu do rejestru rzeczoznawców, o której mowa w art. 35 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 15, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 53. Do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 105 i art. 106 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 17, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 54. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia biegłego rewidenta, o której mowa w art. 178 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 18, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 55. 1. Osobom, które w dniu wejścia w życie art. 21 pkt 4, 6 i 7 były uczestnikami funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego, które wyraziły zgodę na osobisty odbiór potwierdzeń zbycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub które na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 21 w brzmieniu dotychczasowym nie wyraziły zgody na przekazywanie tych potwierdzeń przy użyciu trwałego nośnika informacji innego niż papier, fundusz przekazuje te informacje na dotychczasowych zasadach.

2. Informacje, okresowe sprawozdania i bieżące informacje, o których mowa w art. 222f, art. 225 ust. 1 oraz art. 231 ustawy zmienianej w art. 21 w brzmieniu dotychczasowym, dotyczące okresów i zdarzeń przypadających przed dniem 1 stycznia 2024 r. i nie przekazane Komisji Nadzoru Finansowego przed tym dniem, sporządza się i przekazuje na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 56. Do postępowań w sprawach należności z tytułu wpłat, o których mowa w art. 19 ust. 1–5 oraz ust. 6a i 7 ustawy zmienianej w art. 22, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. Do postępowań w sprawie udzielenia prawa do wydawania świadectw, o których mowa w art. 36 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 23, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 58. Do postępowań wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 28 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawie:

- 1) wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w art. 15 ust. 5,
- 2) zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego oraz jego zmiany, o której mowa w art. 21

– ustawy zmienianej w art. 28, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 59. Do postępowań w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 19 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 29, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 60. Do postępowań w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 101 ust. 2 oraz ust. 10 ustawy zmienianej w art. 30, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 61. Do postępowań w sprawach wydania dokumentów, o których mowa w art. 63, art. 70 ust. 1, art. 78 ust. 2 oraz art. 107 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 31, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 62. Do postępowań w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 32, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 63. Do postępowań w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 33, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 64. Do postępowań w sprawie wydania licencji, o której mowa w art. 33 ustawy zmienianej w art. 34, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 84 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 34, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 65. Do postępowań w sprawie wystawienia książeczki żeglarskiej, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 35, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 66. 1. Do postępowań w sprawach ustalenia charakteru wód prowadzonych na podstawie art. 219 ustawy zmienianej w art. 36, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 36 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z wyjątkiem zawiadomień o wydanych decyzjach ustalających charakter wód oraz innych czynnościach podejmowanych w postępowaniu w sprawie ustalenia charakteru wód, skierowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do stron postępowania, do których stosuje się art. 219 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 36 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do postępowań w sprawach ustalenia linii brzegu prowadzonych na podstawie art. 220 ustawy zmienianej w art. 36, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do postępowań w sprawie pozwoleń wodnoprawnych prowadzonych na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 407 ustawy zmienianej w art. 36, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Decyzje o udzieleniu pozwoleń wodnoprawnych na zmianę ukształtowania terenu na gruntach przylegających do wód, mających wpływ na warunki przepływu wód oraz decyzje o udzieleniu pozwoleń wodnoprawnych na lokalizowanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nowych obiektów budowlanych, udzielone na podstawie przepisów dotychczasowych wygasają po upływie 5 lat od dnia, w którym te decyzje stały się ostateczne, jednak nie później niż z dniem 1 stycznia 2028 r.

5. Do postępowań w sprawie zgłoszeń wodnoprawnych, o których mowa w art. 421 ustawy zmienianej w art. 36, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

6. W sprawach wydania oceny wodnoprawnej prowadzonych na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 426 ustawy zmienianej w art. 36, oraz sporządzania deklaracji zgodności, o której mowa w art. 439 ustawy zmienianej w art. 36, a także sporządzania dokumentu potwierdzającego, o którym mowa w art. 440a ustawy zmienianej w art. 36,

niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 36 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 67. Do postępowań w sprawach, o których mowa w 64 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 39, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 68. Raty uiszczone przed dniem ogłoszenia niniejszej ustawy zgodnie z art. 15kb ust. 7–7b ustawy zmienianej w art. 41, przez organizatorów turystyki, o których mowa w art. 15kb ust. 7d ustawy zmienianej w art. 41, zalicza się na poczet zwrotu wypłat, o którym mowa w art. 15kb ust. 7 ustawy zmienianej w art. 41.

Art. 69. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 33, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 33, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 70. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 41, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 31 grudnia 2021 r.;
- 2) art. 8 pkt 2, art. 20, art. 21 pkt 1–7, art. 26 i art. 36 pkt 6, pkt 9 lit. b i pkt 10, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 40 pkt 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2022 r.;
- 4) art. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.;
- 5) art. 21 pkt 8–10 oraz art. 55 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

UZASADNIENIE

I. POTRZEBA I CEL WYDANIA AKTU PRAWNEGO

1. Ogólne założenia i geneza projektu

Projekt *ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców* przewiduje wprowadzenie zmian do szeregu ustaw. Głównym zamierzeniem projektodawcy jest zmniejszenie obciążeń regulacyjnych niekorzystnych z punktu widzenia funkcjonowania obywateli i prowadzenia działalności gospodarczej. Swoista inflacja prawa negatywnie wpływa na konkurencyjność polskiej gospodarki, a także na stosunek obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa. Wobec tego istnieje potrzeba dokonywania systematycznego przeglądu regulacji prawnych pod kątem identyfikacji nadmiarowych procedur, które stanowią nieuzasadnione obciążenie dla uczestników obrotu. Tak ustalone bariery administracyjne i prawne należy następnie eliminować z systemu prawnego albo modyfikować je do formy przystępnej dla uczestników obrotu.

Reforma otoczenia regulacyjnego, przejawiająca się w zmniejszeniu obowiązków, elektronizacji procedur oraz we wszelkich innych formach uproszczenia postępowań, będzie wspierała rozwój społeczny i gospodarczy po epidemii.

Projekt stanowi efekt kilku miesięcy pracy przedstawicieli Ministerstwa Rozwoju i Technologii, we współpracy z innymi resortami oraz przedstawicielami przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w różnych branżach. Przewidziane w projekcie rozwiązania oparte są również o wynik przeglądu dokonanego przez Międzyresortowy Zespół do spraw likwidowania barier administracyjnych i prawnych mających wpływ na funkcjonowanie obywateli i przedsiębiorców, powołany zarządzeniem nr 225 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie Międzyresortowego Zespołu do spraw likwidowania barier administracyjnych i prawnych mających wpływ na funkcjonowanie obywateli i przedsiębiorców (M.P. poz. 1097).

Projekt składa się z szeregu propozycji, które w zamierzeniu mają działać na rzecz bardziej przyjaznego otoczenia regulacyjnego. Budowa takiego otoczenia to jednak rozbudowany proces. W toku prac nad projektem ustawy Ministerstwo Rozwoju i Technologii, wraz z innymi resortami zidentyfikowali m.in. następujące ograniczenia administracyjne i prawne, które niekorzystnie oddziałują na kontakty obywateli z urzędami oraz krępują działalność gospodarczą:

- inflacja prawa,
- długie i czasochłonne procedury,
- nieterminowe rozstrzyganie spraw i przewlekłe prowadzenie postępowań administracyjnych,
- szczątkowe wykorzystanie w systemie prawa instytucji milczącego załatwienia sprawy,
- niewielka liczba procedur prowadzonych w uproszczonym trybie postępowania,
- stosowanie sztywnej zasady dwuinstancyjności postępowań w prawie wszystkich postępowaniach administracyjnych, bez uwzględnienia charakteru poszczególnych spraw oraz statystyki skuteczności środków odwoławczych,
- nieadekwatne procedury, co dotyczy m.in. liczby egzemplarzy wniosku, liczby i zakresu dokumentów załączanych do wniosku, problemów z ustaleniem kręgu stron postępowania, nieefektywnego sposobu zawiadamiania o wszczęciu postępowania i wydawanych w nim decyzjach, trudności w skutecznym doręczeniu decyzji i postanowień, niedostatecznej integracji rejestrów publicznych, nieprecyzyjnych przepisów i niekompletnych procedur,
- niedostateczna elektronizacja postępowań administracyjnych oraz innych procedur, w tym w perspektywie wyzwań współczesnej gospodarki oraz w dobie epidemii COVID-19, kiedy to wykorzystanie procedur cyfrowych miało kluczowe znaczenie w ograniczeniu kontaktów społecznych eskalujących epidemię,
- niedostosowane do sytuacji epidemicznej, a przez to nierealne do spełnienia terminy dla obywateli i organów na załatwienie różnego rodzaju spraw.

Przyjęte na tej podstawie założenia projektu to przede wszystkim przyspieszenie wydawania decyzji i usprawnienie postępowań, co nastąpi m.in. przez upowszechnienie postępowania uproszczonego, milczącego trybu załatwienia sprawy, elektronizację, a także zniesienie dwuinstancyjności w postępowaniach, których charakter na to pozwala. W wymiarze szczegółowym to także upowszechnienie stosowania prostych formularzy urzędowych, składania wniosków on-line i ograniczenia liczby składanych wniosków.

Opracowany projekt ma zatem charakter ustawy pakietowej. Z uwagi na ekonomikę procesu legislacyjnego zasadne jest procedowanie jednego projektu ustawy o charakterze przekrojowym, z uwzględnieniem wyjątków opisanych poniżej.

Ponadto, projekt został ujęty w tabeli M&T Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności. Celem projektowanych zmian zgodnie z opisem kamienia milowego jest wyeliminowanie barier prawnych wpływających na klimat inwestycyjny, w szczególności przez:

- 1) wprowadzenie uproszczeń procedur administracyjnych i procedur milczącej zgody w co najmniej 12 procedurach, w szczególności związanych z zawodami marynarzy oraz handlem i dystrybucją napojów alkoholowych;
- 2) odstąpienie od procedury dwuinstancyjnej w co najmniej 10 procedurach, związanych w szczególności z zasobami geologicznymi i zawodową służbą wojskową (zmiany w zakresie zawodowej służby wojskowej zostały wprowadzone ustawą z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655);
- 3) cyfryzację sposobu załatwiania wniosków w co najmniej 8 procedurach administracyjnych, związanych np. ze składaniem przez organizatorów turystyki i przedsiębiorców deklaracji do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz składaniem wniosków o przyznanie świadczeń socjalnych przez studentów, a także dotyczących postępowania geodezyjnego;
- 4) wprowadzenie innych racjonalizacji procedur administracyjnych (jak np. ograniczenie liczby dokumentów czy mniej formalności do spełnienia) w niektórych procedurach administracyjnych związanych w szczególności z wprowadzeniem szeregu usprawnień w procesie planowania przestrzennego, w procesie budowlanym oraz w procesie scalania gruntów (zmiany w zakresie usprawnień procesu budowlanego, planowania przestrzennego zostały wprowadzone ustawą z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. poz. 1986), natomiast w zakresie procesu scalania gruntów – ustawą z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów, ustawy o utracie mocy prawnej niektórych ksiąg wieczystych oraz ustawy o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 poz. 32));
- 5) wydłużenie terminu realizacji obowiązków przedsiębiorców i osób fizycznych wobec administracji w niektórych przypadkach procedur administracyjnych, np. wydłużenie z 30 do 60 dni terminu na rejestrację samochodu zakupionego w innym państwie członkowskim UE (zmiana w zakresie wydłużenia została już wprowadzona przez ustawę z dnia 24 czerwca 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach

związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1192)) czy wydłużenie terminu na wykorzystanie bonu turystycznego z 31.03.2022 r. do 30.09.2022 r. (zmiana w zakresie bonu turystycznego została już wprowadzona przez ustawę z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2368)).

Ponadto, przyjęta 24 marca 2022 r. przez Sejm RP ustawa o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 zobowiązuje instytucje odpowiedzialne za reformę, na podstawie porozumień zawieranych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, do realizacji reformy, a w szczególności jej realizacji zgodnie z ustalonymi kamieniami milowymi, zapewnienia aktualności i poprawności danych służących do monitorowania realizacji reformy, prowadzenia kontroli realizacji reformy, zapewnienia, aby wszystkie podmioty zaangażowane w realizację reformy poddały się kontroli i realizowały obowiązki wynikające z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz. Urz. UE L 57 z 18.02.2021, str. 17 oraz Dz. Urz. UE L 410 z 18.11.2021, str. 197), przekazywania informacji niezbędnych do audytu reformy zgodnie z wymogami wynikającymi z ww. rozporządzenia 2021/214.

2. Wprowadzenie trybu postępowania uproszczonego i milczącego załatwienia sprawy w szerokiej kategorii spraw

Zmiany wprowadzane niniejszym projektem stanowią kolejny krok na rzecz urzeczywistnienia reformy przeprowadzonej ustawą z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) (dalej: k.p.a.), która miała miejsce w 2017 r. Ustawa z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw wprowadziła do systemu prawa takie instytucje jak postępowanie uproszczone oraz milczące załatwienie sprawy. Warunkiem ich funkcjonowania w systemie prawnym jest istnienie podstawy prawnej w przepisach szczególnych, regulujących daną procedurę administracyjną. Bez zmiany poszczególnych ustaw przedmiotowe tryby nie mogą być stosowane w praktyce. Obecnie jedynie w niewielkiej liczbie procedur znajdują one zastosowanie, wobec czego znikoma

część uczestników obrotu doświadcza ich korzystnego wpływu na sposób rozpatrywania spraw.

Szerokie wprowadzenie postępowania uproszczonego, skracającego czas trwania postępowania, bez wątpienia wpisuje się w europejskie dążenie do zapewnienia dobrej i skutecznej administracji oraz przejrzystości procedur. Uregulowane w dziale II rozdziale 14 k.p.a. postępowanie uproszczone charakteryzuje się przede wszystkim nieobszerną regulacją prawną, ograniczonym formalizmem czynności, postulowaną szybkością działania organu oraz dostępnością dla wielu podmiotów. Uproszczony charakter postępowania przejawia się m.in. w stosowaniu urzędowych formularzy wniosku, ograniczonym postępowaniu dowodowym, a także w skróconej formie uzasadnienia.

Z kolei instytucja milczącego załatwienia sprawy – stosowana w ramach postępowania uproszczonego albo samoistnie – stanowi alternatywę dla klasycznego modelu kończenia postępowania administracyjnego. Regulacja milczącego załatwienia sprawy występuje w dwóch zbliżonych formach:

- pasywnej, tj. milczącego zakończenia postępowania (art. 122a § 2 pkt 1 k.p.a.),
- aktywnej, tj. milczącej zgody, polegającej na braku sprzeciwu organu, wnoszonego w drodze decyzji w określonym terminie (art. 122a § 2 pkt 2 k.p.a.).

Milczące zakończenie postępowania jest środkiem przeciwdziałającym bezczynności organu, której można uniknąć przez wydanie aktu administracyjnego w terminach przewidzianych prawem materialnym. Wprowadza ono fikcję pozytywnego załatwienia sprawy, ponieważ milczenie organu po upływie przewidzianego terminu uznaje się za załatwienie sprawy w sposób w całości uwzględniający żądanie strony. Tym samym organ rozpatrujący sprawę w procedurze, do której wprowadzono instytucję milczącego zakończenia postępowania, co do zasady jest zobligowany do działania – rozstrzygania spraw w drodze postanowienia albo decyzji. Milczenie organu w takich przypadkach należy ocenić negatywnie, jako przejaw jego opieszałości. Wobec tego milczące zakończenie postępowania przybiera formę sankcji za nieterminowe działanie organu. Fakt, że organ w takich przypadkach powinien wydawać rozstrzygnięcia kończące sprawę, implikuje charakter spraw rozstrzyganych w tym trybie. Jeżeli w danych postępowaniach organ często wydaje decyzje wprowadzające pozytywne dla stron, ale nieuwzględniające w pełni zakresu ich żądań, to takie kategorie spraw nie mogą być rozstrzygane w formie milczącego zakończenia postępowania.

Milcząca zgoda jest świadomym aktem woli organu administracji, stanowiącym jego aprobatę dla załatwienia sprawy w sposób przedstawiony we wniosku. W przypadku postępowania z zastosowaniem milczącej zgody organ nie ma możliwości częściowego uwzględnienia żądań strony. To swoista sytuacja zero-jedynkowa, w której organ albo akceptuje całość żądań strony, albo wnosi sprzeciw w formie decyzji. Jeżeli konkretne postępowanie charakteryzuje się tym, że organ wyraża pełną aprobatę dla wniesionego żądania albo je neguje, tym samym przypadki połowicznego uwzględnienia żądań strony raczej się nie zdarzają, to forma milczącej zgody jest adekwatna dla takiej procedury.

W kontekście milczącego załatwienia sprawy warto również podnieść, że istnieje szereg postępowań, które ze względu na swój nieskomplikowany charakter nadają się do milczącego trybu. Przesłanką przemawiającą przeciwko stosowaniu tej instytucji może być jednak interes strony w posługiwaniu się materialną formą decyzji w postaci dokumentu, np. na użytek kontaktu z kontrahentami oraz innymi organami. Milczący tryb umożliwia wprawdzie uzyskanie zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy, które powinno być w pełni respektowane w obrocie prawnym. Niemniej względy ekonomiki postępowania mogą przemawiać przeciwko wprowadzeniu milczącego trybu, jeżeli do czasu potrzebnego na milczące załatwienie sprawy zostanie dodany czas uzyskania zaświadczenia, wydawanego na wniosek strony.

Projekt wprowadza postępowanie uproszczone oraz milczący sposób załatwienia sprawy w postępowaniach stosunkowo prostych, w których zazwyczaj występuje jedna strona postępowania, postępowanie dowodowe ma nieskomplikowany charakter, a decyzje zapadają często głównie w oparciu o dokumenty dołączone przez stronę do wniosku lub na podstawie informacji z publicznych rejestrów.

3. Jednoinstancyjność w wybranych postępowaniach

Wspomnianą wyżej nowelizacją k.p.a. z 2017 r. został zmieniony art. 15 tej ustawy w taki sposób, że przy zachowaniu zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego dopuszczono możliwość odstępstwa od niej w przepisach szczególnych. Rozwiązanie to potwierdziło mającą wcześniej już miejsce elastyczność w zakresie konstruowania zasad i środków prawnych służących do weryfikacji decyzji i postanowień, w zależności od charakteru i okoliczności konkretnych spraw.

W niniejszym projekcie proponuje się odejście od zasady dwuinstancyjności w stosunkowo niewielkiej liczbie postępowań, mając na względzie potrzebę ochrony praw strony. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie istotnego – ogólnego – wyjątku od zasady dwuinstancyjności przez wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą od decyzji wydanej w pierwszej instancji, od której uzasadnienia organ odstąpił z powodu uwzględnienia w całości żądania strony, nie będzie przysługiwało odwołanie (decyzja będzie ostateczna). Dzięki takiemu rozwiązaniu strona już z chwilą doręczenia jej takiej decyzji będzie dysponowała decyzją ostateczną.

4. Elektroniczna procedura

Wraz z rozwojem szeroko pojętej cyfryzacji pojawiły się nowe wyzwania dla organów administracji. W sferze prywatnej od lat zaobserwować można zintensyfikowany rozwój procesów cyfrowych, usprawniających relację zarówno między samymi przedsiębiorcami, jak i między przedsiębiorcami a ich klientami. Do takich zmian należy zaliczyć rozwój bezgotówkowych form płatności czy rozwój rynku e-commerce. Wydarzenia spowodowane epidemią COVID-19 dodatkowo przyspieszyły ten proces w skali dotychczas niespotykanej. Potrzeby realizacji spraw na odległość stały się istotne jak nigdy wcześniej nie tylko z uwagi na wygodę takiego rozwiązania, ale także przez wzgląd na bezpieczeństwo relacji z zachowaniem dystansu społecznego. Niemniej adresatami wymagań i oczekiwań w zakresie elektronicznej są nie tylko podmioty prywatne, ale również organy administracji publicznej. We współczesne standardy usług administracji nieodzownie wpisana jest cyfryzacja procedur, co zmniejsza koszty i pozwala zaoszczędzić czas organom i obywatelom, a przy tym poprawia komfort wzajemnej współpracy. W związku z tym konieczna jest zmiana wielu postępowań i procedur, które z biegiem czasu okazują się być przestarzałe i nieprzystające do wymagań zarówno samej administracji, jak i podmiotów korzystających z jej usług.

Szeroko pojęta elektroniczna procedura w zamierzeniu projektodawcy ma umożliwić wykorzystanie dostępnych narzędzi informatycznych, w tym systemów teleinformatycznych, powszechnie stosowanych systemów obsługi i środków komunikacji elektronicznej przy realizacji zadań związanych z prowadzeniem postępowań (np. przy przekazywaniu wniosków, załączników do nich, prowadzeniu korespondencji w sprawie, w tym przekazywaniu zawiadomień, wydawaniu decyzji w formie dokumentu elektronicznego itp.), jak również przy przekazywaniu sprawozdań i deklaracji oraz dokonywaniu wpisów do różnego rodzaju ewidencji.

W efekcie elektroniczna usprawni tok przekazywania informacji i obieg dokumentacji, gwarantując uzyskanie informacji w czasie rzeczywistym. Uniezależni też system od ewentualnych przeszkód występujących w tradycyjnej formie doręczania dokumentów. Finalnie przyczyni się to do przyspieszenia rozpatrywania spraw oraz zmniejszenia kosztów funkcjonowania administracji. Celem jest również doprowadzenie do większego ujednolicenia i zunifikowania baz danych oraz zapewnienie szerszego wglądu do dokumentów, które w postaci elektronicznej mogą być dostępne poza zwykłymi godzinami pracy urzędów. Dążąc do szerszego wykorzystania technologii w usługach administracji publicznej, projekt wprowadza różne elementy elektronicznej procedur.

5. Inne usprawnienia procedur

Projektowany akt prawny ma szeroki i przekrojowy charakter, zmianami objęte zostały różne sfery życia społeczno-gospodarczego. Zidentyfikowane zostały ograniczenia, które wiążą się ze specyfiką konkretnych postępowań. Dotyczy to m.in.: zbyt dużej liczby załączników wymaganych do wniosku lub samych wniosków o wydanie niektórych decyzji, nieefektywnego sposobu zawiadamiania o wszczęciu postępowania i wydawanych w nim decyzjach, w sytuacji gdy występuje wiele stron postępowania, problemów z ustaleniem kręgu stron postępowania, co już na samym początku powoduje wydłużenie procedury, braku integracji rejestrów publicznych, nadmiarowych regulacji w procesie inwestycyjno-budowlanym, a także nieprecyzyjnie formułowanych przepisów prawa, których redakcja negatywnie wpływa na pewność obrotu i kieruje obywateli na ścieżkę kosztownej procedury sądowej. Celem projektowanej ustawy jest zatem również wyeliminowanie tych ograniczeń.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS PROPONOWANYCH ZMIAN – rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana; różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

1. Zmiany w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (art. 1)

- 1) modyfikacja instytucji ponaglenia

Projekt modyfikuje kształt kodeksowej regulacji instytucji ponaglenia. Na mocy dodawanego w art. 37 k.p.a. § 3a organ prowadzący postępowanie będzie pozostawiał bez rozpoznania ponaglenie wniesione przed upływem terminu określonego w art. 35 tej ustawy albo w przepisach szczególnych.

W praktyce, w przypadku ponagleń wnoszonych przed upływem terminu przewidzianego na rozpatrzenie sprawy, właściwe organy nie stwierdzają bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania. Takie sprawy niepotrzebnie angażują natomiast organy administracji publicznej. Organ prowadzący postępowanie jest obowiązany przekazać ponaglenie organowi wyższego stopnia, wraz z niezbędnymi odpisami akt sprawy, a także ustosunkować się do niego. Z kolei największe zaangażowanie czasowe występuje po stronie organu rozpatrującego ponaglenie.

Ponaglenie wnoszone przed terminem przewidzianym na rozpatrzenie sprawy jest działaniem, które nie służy ani obywatelom, ani organom administracji. Warto przy tym wskazać, że zdarzają się przypadki, w których strona wnosi ponaglenie razem z wnioskiem o wydanie danej decyzji albo kilka dni po złożeniu wniosku. Ponadto ponaglenia wnoszone przez niektórych wnioskodawców, dotyczące masowo prowadzonych spraw (np. dotyczące wydania zezwoleń na pracę dla cudzoziemców), powodują poważne zakłócenia w pracy urzędów i utrudniają załatwianie innych spraw tego samego rodzaju.

Projektowane rozwiązanie nie wpływa na prawo strony do wniesienia skargi na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania do sądu administracyjnego, ponieważ nie ulega zmianie brzmienie art. 53 § 2b ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

2. Zmiany w ustawie z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych (art. 2)

W projekcie przewiduje się zmiany dotyczące postępowań administracyjnych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych. Celem tych zmian jest przyspieszenie prowadzenia postępowań oraz rozstrzygnięcie niejasności pojawiających się w stosowaniu prawa i w orzecznictwie sądowo-administracyjnym.

W dodawanym art. 2a ust. 1 ww. ustawy określono podmiot właściwy do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego, którym będzie organ gospodarujący nieruchomościami Skarbu Państwa właściwy dla nieruchomości. Postępowanie będzie mogło toczyć się także z urzędu. Przepisy obowiązującej ustawy nie regulują precyzyjnie tej kwestii, dlatego rodzi ona wiele niejasności. W obowiązującym stanie prawnym przyjmuje się, że wniosek powinien złożyć, uwzględniając przepisy art. 11 ust. 1 i art. 23 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, organ reprezentujący Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami, którym co do zasady jest starosta albo prezydent w miastach na prawach powiatu, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej.

Podobnie konieczne jest uregulowanie statusu strony w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych. Przymiot strony w postępowaniu administracyjnym ma osoba, której dotyczy bezpośrednio to postępowanie, lub osoba, której prawem chronione interesy mogą zostać ograniczone przez wydane rozstrzygnięcie (por. wyrok NSA z dnia 10 marca 2017 r., sygn. akt OSK 1754/15 oraz wyrok NSA z dnia 9 grudnia 2005 r., sygn. akt II OSK 310/05).

Interes prawny w postępowaniu prowadzonym na podstawie ww. ustawy powinien wynikać bezpośrednio z prawa materialnego. Zgodnie z art. 1 ww. ustawy, jej przepisy stosuje się do wpisów na rzecz Skarbu Państwa w księgach wieczystych tytułu własności nieruchomości obywateli państw obcych oraz uprawnień wynikających z wieczystego użytkowania lub z ustanowionych na rzecz tych obywateli ograniczonych praw rzeczowych, które to nieruchomości i prawa przeszły na rzecz Skarbu Państwa na podstawie międzynarodowych umów o uregulowaniu wzajemnych roszczeń finansowych, zawartych z rządami tych państw przez Rząd Polski. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do zagranicznych osób prawnych.

Na podstawie przepisu art. 2 ww. ustawy wpis do księgi wieczystej Skarbu Państwa jako właściciela nieruchomości lub uprawnionego do korzystania z wieczystego użytkowania albo z ograniczonego prawa rzeczowego następuje na podstawie decyzji Ministra Finansów, stwierdzającej przejście na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości lub prawa na podstawie międzynarodowej umowy o uregulowaniu wzajemnych roszczeń finansowych. Z kolei przepis art. 5 ust. 2 ww. ustawy stosuje się również do nieruchomości oraz praw, które przeszły na rzecz Skarbu Państwa na podstawie międzynarodowych umów o uregulowaniu

wzajemnych roszczeń finansowych, zawartych przed ogłoszeniem tej ustawy. Na gruncie wyżej przywołanych przepisów prawa materialnego przyjmuje się, że podmiotem posiadającym interes prawny w przedmiotowym postępowaniu jest podmiot będący *statio fisci* Skarbu Państwa. Tym też motywowana jest zmiana w zakresie dodawanego art. 2a ust. 2 ww. ustawy.

W zakresie postępowań prowadzonych na podstawie ww. ustawy przedmiotem postępowania jest ustalenie wystąpienia takiego stanu prawnego, w którym określone prawa przeszły na Skarb Państwa, a roszczenia wynikające z tego przejścia, przysługujące uprzednim właścicielom, wygasły wskutek zawarcia układów indemnizacyjnych (art. 2 ust. 1 ww. ustawy). Ustalenie to prowadzi do stwierdzenia, w formie decyzji deklaratoryjnej, przejścia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa w związku z zawarciem określonego układu indemnizacyjnego. Ustalenie, że nie nastąpiło przejście nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa oraz wygaśnięcie roszczeń na podstawie układów indemnizacyjnych wskazuje, że nie zaistniał stan przejścia na rzecz Skarbu Państwa na podstawie umowy międzynarodowej o uregulowaniu roszczeń finansowych w odniesieniu do udziału w przedmiotowej nieruchomości. Oznacza to oczywisty brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpoznania sprawy, a zatem, że nie istnieje przedmiot postępowania. W tej sytuacji postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji deklaratoryjnej w oparciu o przepisy ww. ustawy staje się bezprzedmiotowe. Organ nie ma żadnych podstaw do wydania takiego rozstrzygnięcia, skoro ww. ustawa nie przewiduje wydania przez ministra decyzji odmawiającej stwierdzenia przejścia na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości. Wobec braku podstawy prawnej do wydania decyzji merytorycznej postępowanie jako bezprzedmiotowe powinno zostać umorzone. Ten przypadek reguluje dodawany art. 2a ust. 3 ww. ustawy.

3. Zmiany w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (art. 3)

Przez zmianę art. 36⁴ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece wyposaża się właściwe organy w instrumenty usprawniające wykonywanie zadań publicznych związanych z gospodarowaniem mieniem Skarbu Państwa oraz prowadzeniem procesu przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości.

Istotą projektowanego rozwiązania jest przyznanie uprawnienia do występowania o wielokrotne i nieograniczone w czasie wyszukiwanie ksiąg wieczystych w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych:

- ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, oraz
- organom właściwym w sprawach przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości.

Zarówno w zakresie gospodarowania mieniem należącym do zasobu Skarbu Państwa, jak i w procesie przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności podstawowym narzędziem służącym weryfikacji stanu prawnego nieruchomości jest księga wieczysta. Charakter zadań publicznych realizowanych przez te podmioty uzasadnia możliwość dokonywania wielokrotnej i nieograniczonej w czasie kwerendy w księgach wieczystych.

4. Zmiany w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 4)

Zmiana art. 9 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wprowadza postępowanie uproszczone w procedurze udzielenia zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu oraz zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu.

Z kolei w konsekwencji zmiany art. 18⁴ tej ustawy w postępowaniu uproszczonym będą również wydawane zezwolenia na wyprzedaż posiadanych, zinwentaryzowanych zapasów napojów alkoholowych.

Zmieniane postępowania charakteryzuje nieskomplikowany charakter, co uzasadnia zastosowanie instytucji postępowania uproszczonego.

Elementem postępowania uproszczonego jest milczące załatwienie sprawy, które zgodnie z przepisami k.p.a. może zostać wyłączone. Następuje to w odniesieniu do wszystkich ww. postępowań. Stosowanie milczącego trybu byłoby nieadekwatne w przypadku tych procedur, z uwagi na obiektywną potrzebę przedsiębiorcy posługiwania się w obrocie materialną formą decyzji w postaci dokumentu.

5. Zmiany w ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (art. 5)

Obecnie obowiązujące przepisy stanowią o papierowej postaci sprawozdań z działalności fundacji. Ponadto Minister Sprawiedliwości upoważniony jest – zgodnie z zakresem delegacji ustawowej – do określenia w drodze rozporządzenia jedynie ramowego zakresu sprawozdania, zamiast jednolitego, powszechnie obowiązującego wzoru formularza takiego sprawozdania. W rezultacie fundacje sporządzają sprawozdania w dowolny sposób, czyniąc to nawet odręcznie.

Dlatego, by usprawnić proces sprawozdawczy fundacji, zmieniany art. 12 ust. 2 ww. ustawy wprowadza elektroniczną postać sprawozdania z działalności fundacji. Sprawozdanie obejmujące najważniejsze informacje o działalności fundacji w okresie sprawozdawczym, które pozwolą ocenić prawidłowość realizacji przez fundację jej celów statutowych, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Ponadto zmiana delegacji do wydania aktu wykonawczego w art. 12 ust. 4 ww. ustawy sprawi, że zostanie określony jednolity wzór formularza sprawozdania. Z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiedniego terminu do przeprowadzenia procesu legislacyjnego aktu wykonawczego wydanego na podstawie zmienianego przepisu upoważniającego – zmiana ta wejdzie w życie od 1 stycznia 2023 r.

6. Zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (art. 6)

- 1) Jednoinstancyjność w postępowaniu w sprawie udostępnienia kanału technologicznego

Konstrukcja przepisów regulujących postępowanie w sprawie udostępnienia kanału technologicznego w maksymalny sposób ogranicza uznaniowość wydawanych decyzji. Nie ma tu więc konieczności prowadzenia rozbudowanego postępowania dowodowego, które powinno następnie podlegać kontroli organu II instancji. W związku z tym wyłącza się w tym postępowaniu możliwość wniesienia odwołania od wydanej decyzji, co dotyczy także odpowiednio wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Jednoinstancyjność w postępowaniu w sprawie przeniesienia decyzji o zezwoleniu na zajęcie pasa drogowego na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną

Konstrukcja przepisów regulujących postępowanie w sprawie przeniesienia decyzji o zezwoleniu na zajęcie pasa drogowego na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną

w maksymalny sposób ogranicza uznaniowość wydawanych decyzji. Przedmiotowe postępowanie ma jedynie na celu przeniesienie już przyznanych praw i obowiązków wynikających z uzyskanego zezwolenia na inny podmiot. Nie ma tu zatem konieczności prowadzenia rozbudowanego postępowania dowodowego, które powinno następnie podlegać kontroli organu II instancji na wniosek strony. Dotyczy to także wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

7. Zmiany w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (art. 7)

Postępująca cyfryzacja w różnych obszarach funkcjonowania państwa powinna zostać także uwzględniona w obszarach związanych z postępowaniem geodezyjnym. W związku z tym przewiduje się, że projekt operatu opisowo-kartograficznego będzie podlegał wyłożeniu do wglądu osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej także za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

W zakresie zmiany art. 40a ust. 2 pkt 3 należy wyjaśnić, że postępowanie scaleniowe lub wymienne przeprowadza starosta, jako zadanie z zakresu administracji rządowej, finansowane ze środków budżetu państwa. Natomiast prace scaleniowo-wymienne koordynuje i wykonuje samorząd województwa przy pomocy jednostek organizacyjnych. W celu ich sprawnego realizowania są zawierane „porozumienia” między samorządem województwa albo wojewódzkimi biurami geodezji a starostami. Dokumentacja sporządzona w trakcie tych postępowań administracyjnych stanowi projekt scalenia lub wymiany gruntów. Niekwestionowaną wartością dodaną projektu scalenia lub wymiany gruntów jest także aktualizacja bazy ewidencji gruntów i budynków. Projektowana zmiana doprecyzowuje w tym zakresie dotychczasowe przepisy i ogranicza wątpliwości interpretacyjne w zakresie niepobierania opłat za udostępnienie wykonawcy prac geodezyjnych lub prac kartograficznych materiałów zasobu – w przypadku takich prac wykonywanych w celu realizacji zadań starosty określonych nie tylko w ustawie – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ale także w ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów.

8. Zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (art. 8)

Ograniczenie liczby składanych egzemplarzy wniosku

Obecnie obowiązujące przepisy nakładają obowiązek złożenia wniosku o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art 23 ust. 1 ww. ustawy, w liczbie 9 egzemplarzy. Taka liczba żądanej dokumentacji, ze względu na postępującą elektronizację administracji, jest nieuzasadniona. W sytuacji, gdy organ prowadzący postępowanie rozsyła wniosek do opiniowania do resortów (zgodnie z art. 23 ust. 2 i art. 26 ust. 2 ww. ustawy) za pomocą platformy ePUAP, dodatkowe egzemplarze wniosku są zbędne. Dodatkowo nie ma konieczności składania wniosku w 9 egzemplarzach w przypadku braku obowiązku opiniowania przedsięwzięcia przez ministrów, gdy sprawę rozpatruje tylko jeden organ (dyrektor urzędu morskigo). Projekt przez zmianę art. 27a ust. 2b ww. ustawy ogranicza zatem liczbę składanych egzemplarzy wniosku z 9 do 1.

Natomiast zmiana art. 37, tj. dodanie ust. 1fa oraz 1h w tym artykule umożliwi składanie wniosków o wykorzystanie pasa technicznego do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1 w postaci elektronicznej za pomocą elektronicznego formularza.

Wzór formularza wniosku w sprawie wykorzystywania pasa technicznego do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy, w formie dokumentów elektronicznych, dyrektorzy urzędów morskich udostępnią w Biuletynie Informacji Publicznej na swoich stronach podmiotowych. Dla zapewnienia właściwego okresu na zamieszczenie tych dokumentów przepis art. 8 pkt 2 wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

9. Zmiany w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (art. 9)

Zaproponowana zmiana w art. 42b ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie umożliwia prowadzenie ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym wyłącznie w formie elektronicznej. Tradycyjna forma papierowa będzie dopuszczona jedynie w sytuacjach awaryjnych. Projektowana zmiana zapewni wszystkim myśliwym możliwość dokonywania wpisów na polowanie indywidualne do elektronicznej książki ewidencji, za pośrednictwem telefonu lub komputera bez konieczności przemieszczania się do miejsca wyłożenia papierowej książki ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym. Należy także wyjaśnić, że w zakresie tej zmiany nie ma konieczności przewidywania przepisów przejściowych lub dostosowujących z uwagi na fakt, że aktualnie funkcjonują już elektroniczne systemy ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, z których

korzysta około 80% dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich. Tym samym wprowadzenie do ww. systemów nowych dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich nie jest procesem skomplikowanym ani czasochłonnym. Należy wyjaśnić, że stosowna aplikacja do prowadzenia tej książki w postaci elektronicznej jest już stosowana, a wdrożenie jej stosowania wśród pozostałych nie wymaga dodatkowego sprzętu. Nie planuje się także przenoszenia danych z dotychczas prowadzonej książki w postaci papierowej do książki prowadzonej w postaci elektronicznej.

10. Zmiany w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (art. 10)

Proponowana zmiana ma na celu uregulowanie procedury przejmowania i dalszego gospodarowania nieruchomościami pozostałymi po podmiotach wykreślonych z Krajowego Rejestru Sądowego, do których prawa nabył z mocy ustawy Skarb Państwa. Coraz częściej pojawiają się problemy po zakończeniu spraw dotyczących mienia i zobowiązań pozostałych po podmiotach wykreślonych z Krajowego Rejestru Sądowego. Informacje te wskazują na istnienie luki prawnej w przepisach określających procedurę przejmowania i dalszego gospodarowania nieruchomościami pozostałymi po tych podmiotach, do których prawa nabył z mocy ustawy Skarb Państwa. Postępowania dotyczące uregulowania zobowiązań i innych spraw majątkowych po podmiotach wykreślonych z KRS prowadzą starostowie właściwi ze względu na miejsce ostatniej rejestracji podmiotu gospodarczego. W wielu przypadkach nieruchomość, której dotyczy postępowanie, jest położona w obszarze właściwości miejscowej innego starosty (w innym powiecie, województwie). Mimo że przemawiają za tym zarówno słuszne względy ekonomiczne, jak i zapewnienie racjonalności gospodarowania nieruchomościami, starostowie właściwi miejscowo ze względu na położenie nieruchomości odmawiają protokolarnego odebrania tych nieruchomości od starosty właściwego ze względu na siedzibę podmiotu, który zakończył już postępowania dotyczące zobowiązań i mienia podmiotu gospodarczego, uzasadniając to brakiem przepisu określającego procedurę w tym zakresie. W ten sposób koszty zabezpieczenia i utrzymania nieruchomości przez starostę, którego siedziba w wielu przypadkach znajduje się w znacznym oddaleniu do nieruchomości, dodatkowo obciążają budżet przeznaczony na gospodarowanie nieruchomościami Skarbu Państwa.

Istnieje zatem konieczność uregulowania zasad i trybu przekazywania do zasobu Skarbu Państwa przedmiotowych nieruchomości po zakończeniu postępowania i zaspokojeniu wierzycieli.

Dodawany w art. 9 ust. 2k ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym przesądza, że podmiotem zobowiązanym do protokolarnego przejęcia nieruchomości do zasobu Skarbu Państwa będzie starosta właściwy ze względu na położenie nieruchomości. Takie rozwiązanie wpisuje się w obowiązującą zasadę, że decyzja deklaratoryjna stwierdzająca nabycie tej nieruchomości z mocy prawa wydawana jest przez starostę właściwego dla położenia nieruchomości. Zatem ten organ od początku będzie posiadał wiedzę o potrzebie zabezpieczenia środków na dalsze gospodarowanie nieruchomością po zakończeniu postępowań regulujących zobowiązania i inne kwestie majątkowe podmiotów wykreślonych z KRS. Formą przejęcia będzie protokół zdawczo-odbiorczy sporządzany przez starostę właściwego ze względu na ostatnią siedzibę podmiotu wykreślonego z KRS. Protokół będzie jednocześnie stanowił podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej. Dodatkowo w projektowanym przepisie uwzględniono możliwość przejęcia różnych rodzajów nieruchomości, tj. nieruchomości rolnej lub leśnej. Z uwagi na obowiązujące ustawy szczególne regulujące zasady gospodarki tego rodzaju nieruchomościami Skarbu Państwa zaproponowano, aby w przypadku nieruchomości rolnych nieruchomość była przekazywana do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, a więc organem właściwym do przejęcia powinien być dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a w przypadku nieruchomości leśnych powinien być nim dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych. Równocześnie w art. 9 ust. 2i ww. ustawy proponuje się jednoznaczne wskazanie, że w przypadku nabycia przez Skarb Państwa nieodpłatnie z mocy prawa użytkowania wieczystego ustanowionego na nieruchomości Skarbu Państwa po podmiocie wykreślonym z Krajowego Rejestru Sądowego, nie ma obowiązku ustalania i wnoszenia opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego. Co do zasady użytkownik wieczysty jest zobowiązany do uiszczania opłat z tytułu użytkowania wieczystego przez cały okres trwania tego prawa, jednakże w przypadku gdy podmiotem jednocześnie uprawnionym i zobowiązanym z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste gruntu jest Skarb Państwa, wówczas pobieranie i uiszczanie opłat z tego tytułu należy uznać za niecelowe. Taki stan faktyczny wpisuje się zatem w utrwaloną w doktrynie i judykaturze zasadę konfuzji długu i wierzytelności przysługujących tożsamemu podmiotowi oraz opartych na tożsamej podstawie faktycznej i prawnej. Dalsze utrzymanie więzi zobowiązaniowej między właścicielem a użytkownikiem wieczystym gruntu, co do których zachodzi tożsamość

podmiotowa, nie realizowałoby nadrzędnego celu, jakim jest ochrona interesów majątkowych Skarbu Państwa. Z uwagi na relacje między stronami tego stosunku nie byłoby również możliwe efektywne korzystanie ze środków ochrony prawnej przeciwko dłużnikowi będącemu jednocześnie wierzycielem w zakresie należności za użytkowanie wieczyste. Z tych względów pobieranie i wnoszenie opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości, których właścicielem i użytkownikiem wieczystym jest ten sam podmiot (Skarb Państwa), jest niecelowe.

W zakresie projektowanej regulacji brak jest potrzeby wprowadzenia przepisów przejściowych bądź dostosowujących. Intencją projektodawcy jest objęcie zakresem projektowanej regulacji wszystkich przypadków, w których Skarb Państwa na skutek przejęcia do zasobu nieruchomości oddanych w użytkowanie wieczyste, stał się użytkownikiem wieczystym a jednocześnie był właścicielem tej nieruchomości. Przepis już w obecnym brzmieniu stanowi, że użytkowanie wieczyste ustanowione na nieruchomości, której właścicielem jest Skarb Państwa, nie wygasa. Sytuacja ta ma charakter przejściowy i ulega zmianie z chwilą zagospodarowania nieruchomości. Koniecznym uzupełnieniem jest doregulowanie, aby do tego czasu Skarb Państwa nie uiszczał opłat z tytułu użytkowania wieczystego z uwagi na tożsamość podmiotową jaka zachodzi po stronie Skarbu Państwa (jako właściciela i użytkownika wieczystego). Sytuacja ta nie rodzi zatem żadnych nowych stosunków prawnych i faktycznych. O stosunku prawnym możemy mówić wówczas, gdy zachodzi zależność między co najmniej dwoma podmiotami prawa.

Projektowana regulacja nie będzie miała zatem wpływu na stosunki prawne i faktyczne ukształtowane pod rządem dotychczasowej regulacji, albowiem takie stosunki prawne nie powstały. Nie ma zatem potrzeby wprowadzania przepisów przejściowych czy dostosowujących. Niewątpliwie natomiast w wyniku przejęcia przez Skarb Państwa nieruchomości pozostałych po podmiotach wykreślonych z Krajowego Rejestru Sądowego, powstały dla Skarbu Państwa skutki w sferze praw majątkowych. Dlatego też konieczna wydaje się modyfikacja przepisu tak, aby usunąć wszelkie wątpliwości co do braku obowiązku pobierania od Skarbu Państwa przez Skarb Państwa opłat z tytułu użytkowania wieczystego w sytuacjach opisanych w tym przepisie.

Podkreślić jednocześnie należy, że przepisy przejściowe mają zastosowanie do zdarzeń powstałych pod rządami poprzednio obowiązującej regulacji prawnej pod warunkiem jednak, że zdarzenia te nadal trwają lub wywołują określone skutki prawne. W myśl zasady retrospektywnego działania prawa, ustawodawca może postanowić, że od chwili wejścia w życie nowych norm należy je stosować do wszelkich stosunków prawnych, zdarzeń czy

stanów rzeczy danego rodzaju, zarówno tych, które dopiero powstaną, jak i tych, które powstały wcześniej, przed wejściem w życie nowych przepisów, ale trwają w czasie dokonywania zmiany w prawie (orz. TK z 5.12.1995 r., K 6/95, OTK 1995, Nr 3, poz. 19). Zaletą stosowania tej zasady jest to, iż wszystkie sprawy rozstrzygane są w sposób jednakowy. Z taka też sytuacją mamy do czynienia przy okazji zmian w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym. Projektowana regulacja ma bowiem swoim zasięgiem objąć wszystkie zdarzenia powstałe na gruncie stosowania dotychczasowych przepisów ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym. Jednocześnie jednak w przypadku gdyby taka opłata roczna (o której mowa w art. 9 ust. 2i ustawy zmienianej w art. 10) została uiszczona przed dniem wejścia w życie ustawy – nie podlega ona zwrotowi.

11. Zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (art. 11)

Zmiana art. 173a ust. 2 sprowadza się do uchylecia regulacji obligującej ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do opracowywania cyklicznych analiz i zestawień charakteryzujących rynek nieruchomości. Przedmiotowe analizy i zestawienia opracowywane są przez resort od 2004 roku. Dotychczasowe zainteresowanie tym opracowaniami przez podmioty zewnętrzne było jednak znikome. Przyczyny tej sytuacji można upatrywać w tym, że opracowania za dany rok kalendarzowy są przygotowywane z prawie rocznym opóźnieniem. Należy mieć bowiem na uwadze, że przedmiotowe analizy bazują na danych wynikowych badania 1.26.04 „*Obrót nieruchomościami*” prowadzonego przez Główny Urząd Statystycznych wspólnie z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w ramach badań statystycznych statystyki publicznej. Termin udostępnienia przez Główny Urząd Statystyczny wynikowych informacji statystycznych w tym zakresie uzależniony jest natomiast od terminów przekazywania danych przez właściwe podmioty, określonych w programach badań statystycznych na poszczególne lata. Zazwyczaj dane za dany rok kalendarzowy zbierane w ramach badania „*Obrót nieruchomościami*” są dostępne dopiero na przełomie lipca/sierpnia roku następnego. Niezależnie od powyższego należy mieć również na uwadze, że w obecnych czasach powszechny jest dostęp do różnego rodzaju raportów i analiz dotyczących rynku nieruchomości sporządzanych zarówno przez podmioty prywatne, jak i firmy analityczne

specjalizujące się w doradztwie na rynku nieruchomości. Dostęp do szeregu tego rodzaju materiałów jest niejednokrotnie bezpłatny. Ponadto raporty te często sporządzane są z dużym stopniem szczegółowości, pojawiają się na rynku w miarę na bieżąco, a przez to lepiej spełniają wymagania uczestników rynku nieruchomości. Mając na uwadze powyższe, jak również uwzględniając potrzebę racjonalizacji wydatkowania środków publicznych, nieuzasadnione wydaje się ponoszenie przez budżet państwa kosztów związanych z opracowywaniem analiz i zestawień dotyczących rynku nieruchomości, których przydatność z punktu widzenia uczestników rynku nieruchomości jest niewielka. Z tego względu zaproponowano uchylenie przepisu regulującego ten obowiązek. Zaproponowane uchylenie obowiązku sporządzania analiz i zestawień charakteryzujących rynek nieruchomości nie oznacza jednak odstąpienia od dokonywania przez ministra właściwego okresowych badań rynku nieruchomości. Obowiązek ten wynika bowiem z art. 173a ust. 1 i wpisuje się w kompetencje ministra jako organu właściwego w sprawach z zakresu szeroko pojętej gospodarki nieruchomościami. Minister nadal będzie zatem dokonywał badań rynku nieruchomości ze szczególnym uwzględnieniem nieruchomości przeznaczonych na cele mieszkaniowe lub wykorzystywanych na te cele, w ramach badania statystycznego prowadzonego we współpracy z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego ujmowanego w corocznych Programach badań statystycznych statystyki publicznej, tak jak ma to miejsce obecnie.

Propozycja zmian w **art. 193** ma na celu zniesienie obowiązku ogłaszania wyciągów z centralnego rejestru rzeczoznawców majątkowych w dzienniku urzędowym przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Obecnie wyciągi te ogłaszane są w dzienniku urzędowym dwa razy w roku według stanu na dzień 30 czerwca oraz 31 grudnia. Ponadto wyciągi z centralnego rejestru publikowane są także na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra. Dane publikowane na stronie internetowej są na bieżąco aktualizowane z uwagi na nieograniczoną formalnie dostępność edycji danych w formie zapisu elektronicznego, więc dane publikowane w Internecie zasadniczo stanowią najbardziej aktualnie i podstawowe źródło informacji dla zainteresowanych, którzy szukają informacji o osobach posiadających uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości.

Natomiast z uwagi na fakt, że wyciągi ogłaszane są w dzienniku urzędowym z niską częstotliwością, a co za tym idzie posiadają niższy walor aktualności, informacje w nich

zamieszczane postrzegane są jako dane o małej użyteczności. W konsekwencji zainteresowanie korzystaniem z tego źródła informacji o rzeczoznawcach majątkowych jest znikome.

W związku z powyższym przepis obligujący ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa wyciągów w centralnego rejestru rzeczoznawców majątkowych należy ocenić jako nadmiarowy i nieodpowiadający potrzebom obywateli. W konsekwencji proponuje się więc zniesienie tego obowiązku, przy jednoczesnym pozostawieniu regulacji obligującej ministra właściwego do udostępniania wyciągów z tego rejestru na stronie internetowej, jako narzędzia najbardziej adekwatnego do roli, jaką wyciągi z rejestru mają spełniać.

12. Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (art. 12)

Zaproponowana zmiana ma na celu usprawnienie i odformalizowanie procedury nadania uprawnień przewodnika górskiego przez wprowadzenie uproszczonego postępowania w tej sprawie. Możliwość uzyskania uprawnień wiąże się z koniecznością spełnienia określonych kryteriów, których weryfikacja ma charakter formalny. Potwierdzenie nadania uprawnień dokumentuje się przez wydanie legitymacji i identyfikatora przewodnika górskiego.

Do postępowania w sprawie nadania uprawnień przewodnika górskiego nie będą mieć zastosowania przepisy o milczącym zakończeniu postępowania z uwagi na to, że przewodnik górski posługuje się legitymacją wydawaną po nadaniu uprawnień, zatem nie jest zasadne rozdzielanie tych dwóch etapów.

13. Zmiana w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 13)

Zmiana ma na celu wprowadzenie ułatwienia dla przedsiębiorców, którzy zgłaszają zmiany w kodzie ubezpieczenia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Obecnie zmiana powinna być zgłaszana bezpośrednio do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W praktyce przedsiębiorcy zgłaszają zmiany na formularzu CEIDG-1, choć jest to niewystarczające i na etapie weryfikacji wniosku złożonego w ten sposób do ZUS pracownik

ZUS musi skontaktować się z płatnikiem (przedsiębiorcą), zobowiązując go do przedłożenia nowego wniosku lub uzupełnienia złożonych dokumentów w ZUS. Mając na uwadze, że przez system CEIDG jest możliwe złożenie dokumentów do ZUS, uzasadnione jest dodanie do obecnej listy załącznika, w którym zmieniany jest kod ubezpieczenia. Co więcej jest to spójne z ideą tzw. jednego okienka i realizacji spraw dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w jednym miejscu, tj. przez formularze dostępne do złożenia przez CEIDG.

14. Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (art. 14)

Projektowana zmiana wynika z konieczności uwzględnienia w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej regulacji wynikających z ustawy o doręczeniach elektronicznych.

Projekt wprowadza możliwość wyboru opcji doręczania korespondencji elektronicznej profesjonalnym pełnomocnikom i przedsiębiorcom za pomocą systemu teleinformatycznego Urzędu Patentowego. Pozwoli to na kontynuację prowadzonej korespondencji w ramach indywidualnych kont, przypisanych użytkownikom systemu praw własności przemysłowej w Polsce. Proponowana zmiana zapewni klientom Urzędu Patentowego pełny dostęp do korespondencji, zarówno wychodzącej przygotowywanej za pomocą zaawansowanych formularzy z poziomu systemu teleinformatycznego Urzędu, jak i przychodzącej, stanowiącej dalszy ciąg komunikacji w danej sprawie, a także statusu wnoszonych za pomocą systemu opłat. Umożliwienie komunikacji elektronicznej za pomocą jednego, wybranego przez klienta kanału, w przypadku systemu teleinformatycznego Urzędu, pozwoli na przechowywanie pełnej korespondencji w jednym miejscu, z podziałem na sprawy. Proponowana zmiana pozwoli również na ujednolicenie podejścia do komunikacji elektronicznej w sprawach własności przemysłowej zarówno dla osób fizycznych, niekorzystających z innych kanałów komunikacji elektronicznej, jak i profesjonalnych pełnomocników i przedsiębiorców przez umożliwienie im wyboru kanału do doręczeń elektronicznych. Zgodnie z proponowaną zmianą zgłoszenia i korespondencja w postaci elektronicznej wnoszona jest na adres do doręczeń elektronicznych. Jednocześnie przewiduje się możliwość wnoszenia korespondencji za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Urzędu Patentowego, przy użyciu formularzy elektronicznych udostępnionych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Urzędu Patentowego. Po wyrażeniu przez stronę zgody możliwe będzie doręczanie korespondencji wyłącznie przez system teleinformatyczny Urzędu Patentowego. Wyrażenie

albo wycofanie zgody będzie dokonywane przez system teleinformatyczny Urzędu Patentowego. Zgoda będzie wywoływała skutki prawne tylko w sprawie, w której została złożona. Z kolei wycofanie zgody będzie wywoływało skutki z upływem następnego dnia roboczego po doręczeniu Urzędowi Patentowemu oświadczenia o wycofaniu zgody. W przypadku doręczania korespondencji przez system teleinformatyczny Urzędu Patentowego pismo będzie uznawane za doręczone w dniu wskazanym w urzędowym poświadczeniu odbioru, a w przypadku jego braku – po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w systemie teleinformatycznym Urzędu Patentowego.

Mając na uwadze doświadczenia ze stanu epidemii wywołanego wirusem SARS-CoV-2, w przypadku spraw rozpatrywanych w trybie postępowania spornego projekt wprowadza możliwość przeprowadzania rozpraw przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie ich na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, w sposób zapewniający zachowanie niezbędnych zasad bezpieczeństwa. Przewiduje się, że rozprawa w tej formie będzie przeprowadzana za zgodą stron postępowania spornego.

Zauważyć należy, że ustawodawca w odniesieniu do spraw rozpatrywanych w trybie postępowania spornego nie zdecydował się na wprowadzenie rozwiązań analogicznych do art. 15zzs¹ ust. 1 pkt 1 i art. 15zzs⁴ ust. 2 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, odnoszących się do spraw rozpatrywanych przez sądy powszechne i sądy administracyjne. W aktualnym stanie prawnym Urząd Patentowy nie ma podstawy prawnej umożliwiającej przeprowadzanie rozpraw w sposób zdalny. Jednak mając w szczególności na uwadze zagrożenia dla zdrowia i życia, jakie niesie ze sobą trwająca pandemia COVID-19, jest to rozwiązanie wysoce pożądane i oczekiwane przez uczestników postępowań. Zauważyć należy, że rozwiązanie pozwalające na przeprowadzanie rozpraw zdalnych nie powinno mieć charakteru tymczasowego, ale powinno zostać utrzymane również po ustaniu pandemii. Powyższe rozwiązanie jest korzystne zarówno z punktu widzenia ekonomiki postępowania, gdyż strony będą mogły uniknąć długotrwałych dojazdów do Urzędu Patentowego z różnych stron Polski, jak również uzasadnione ekonomicznie (koszty dojazdu, noclegu itp.). Z drugiej zaś strony przyczyni się do poszerzenia dostępności postępowań dla publiczności. W rozprawie w charakterze publiczności będzie mógł wziąć udział każdy zainteresowany bez konieczności stawiennictwa w Urzędzie Patentowym. Takie rozwiązanie może więc pośrednio wpłynąć na

wzrost świadomości osób trzecich w odniesieniu do sposobu uzyskiwania i utrzymywania praw wyłącznych. Należy podkreślić, iż możliwość przeprowadzenia rozprawy w sposób zdalny będzie uzależniona od zgody stron, co ma w szczególności na celu zabezpieczenie potrzeb osób wykluczonych cyfrowo czy też takich, które będą preferować procedowanie w sposób tradycyjny.

Jednocześnie mając na względzie potrzebę możliwie szerokiego stosowania wprowadzonego rozwiązania możliwość przeprowadzania rozprawy w sposób zdalny będzie dotyczyła również postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Ponadto uzależnienie możliwości przeprowadzenia rozprawy w trybie zdalnym należy zabezpieczać interesy stron postępowań, które już są w toku w dacie wejścia w życie ustawy, w postaci konieczności wyrażenia przez nich zgody na taki sposób postępowania.

15. Zmiana w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (art. 15)

W obecnym stanie prawnym w zależności od tego, czy wnioskodawca spełnia określone ustawowo przesłanki, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wydaje decyzję o wpisie do rejestru rzeczoznawców w zakresie rodzajów artykułów rolno-spożywczych lub decyzję o odmowie wpisu do tego rejestru. Od tej decyzji stronie przysługuje prawo do wniesienia odwołania do organu II instancji, tj. Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Biorąc pod uwagę fakt, że przesłanki pozytywne wpisu do rejestru rzeczoznawców zostały przez ustawodawcę określone w sposób precyzyjny (zdanie egzaminu lub odbycie szkolenia) w przypadku ww. decyzji nie ma właściwie miejsca na uznaniowość organu. W celu usprawnienia postępowania mającego na celu nabywanie uprawnień rzeczoznawcy zasadne wydaje się odstąpienie od zasady dwuinstancyjności postępowania. Postępowanie powinno natomiast pozostać dwuinstancyjne w przypadku decyzji o skreśleniu z rejestru rzeczoznawców, o której również mowa w art. 35 ust. 4, z uwagi na fakt, że wiąże się ona z pozbawieniem strony uprawnień i ma charakter typowo uznaniowy. Powinna być zatem poddawana kontroli instancyjnej.

16. Zmiany w ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (art. 16)

Projektowany przepis wprowadza możliwość przeprowadzania Krajowego Zjazdu Rzeczników Patentowych, Nadzwyczajnego Zjazdu Rzeczników Patentowych, okręgowych zgromadzeń rzeczników patentowych, o których mowa w art. 47, art. 49 oraz art. 54 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych oraz wyborów odbywających się w ich trakcie, w taki sposób, który nie wymaga obecności w tym samym miejscu rzeczników patentowych uprawnionych do udziału w tych przedsięwzięciach, tj. przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej zapewniających:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między uczestnikami posiedzenia,
 - 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w toku posiedzenia
- z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa. Projektowana zmiana ma szczególne znaczenie w dobie epidemii, ale nie ma przeszkód, by rozwiązanie to miało charakter stały.

17. Zmiany w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (art. 17)

Świadczenia przyznawane na podstawie art. 105 i art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu:

- zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie równoważników pieniężnych przysługujących funkcjonariuszowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego i za brak lokalu mieszkalnego – w stosunku do funkcjonariuszy ABW oraz
 - zgodnie z § 11 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 2003 r. w sprawie równoważników pieniężnych przysługujących funkcjonariuszom Agencji Wywiadu za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego i za brak lokalu mieszkalnego – w stosunku do funkcjonariuszy AW
- są przyznawane na podstawie złożonego przez funkcjonariusza oświadczenia mieszkaniowego, w którym sformułowana jest treść żądania strony.

W zdecydowanej większości postępowania te nie wymagają przeprowadzania postępowania dowodowego. Milczące zakończenie postępowania w przypadkach przyznania równoważnika pieniężnego za remont i za brak lokalu mieszkalnego znacznie ograniczy

liczbę przygotowywanych decyzji i konieczność ich doręczania stronie, co wiąże się z usprawnieniem prowadzonych postępowań.

18. Zmiany w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (art. 18)

1) Forma sprawozdania z operacji lotniczych

Umożliwienie składania sprawozdań z wykonywania operacji lotniczych przez użytkowników statków powietrznych, którzy podlegają wpisowi do rejestru statków, w postaci elektronicznej przyspieszy uzupełnianie baz danych dotyczących bezpieczeństwa oraz komunikację między sprawozdawcą a Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Wdrożenie sprawozdań elektronicznych pozwoli również na sprawniejszy nadzór Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego nad bezpieczeństwem lotniczym.

2) Zatwierdzenie biegłego rewidenta

Instytucja milczącego załatwienia sprawy w formie milczącego zakończenia postępowania zostaje wprowadzona do postępowania uregulowanego w art. 178 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

Zgodnie z propozycją sprawa zatwierdzenia biegłego rewidenta, o którym mowa w przywołanym przepisie, zostanie uznana za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie podmiotu występującego z wnioskiem, jeżeli w terminie 14 dni od daty doręczenia wniosku Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, organ ten nie wyda decyzji albo postanowienia, o których mowa w art. 122a § 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

19. Zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 19)

Przepis ma na celu rezygnację z konieczności uzgadniania z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie projektów decyzji o warunkach zabudowy oraz projektów decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w odniesieniu do przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

Pierwotnie art. 53 ust. 4 pkt 11 ww. ustawy miał na celu zapewnienie weryfikacji projektu decyzji o warunkach zabudowy oraz projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w zakresie potencjalnego wymogu uzyskania zgody wodnoprawnej. Jednak organy uzgadniające (minister właściwy do spraw gospodarki wodnej i Wody Polskie) niejednokrotnie nie mogą na etapie uzgodnienia projektu decyzji o warunkach zabudowy, stwierdzić czy będzie w ogóle potrzeba uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w związku z realizacją planowanych działań, ani też czy inwestycja będzie mogła być realizowana, ponieważ stopień szczegółowości planowanych działań przedstawiony w projektach decyzji jest zbyt ogólny. Ponadto dokonane uzgodnienia w żaden sposób nie rzutują na postępowanie dotyczące udzielenia samego pozwolenia wodnoprawnego, gdyż wymóg uzyskania odpowiedniej zgody wodnoprawnej jest niezależny od wymogu dokonania uzgodnienia projektu decyzji o warunkach zabudowy oraz projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Warto dodać, że zgodnie z art. 388 ust. 5 ustawy – Prawo wodne pozwolenie wodnoprawne dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 2 (m.in. pozwolenia na budowę), oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3 (m.in. zgłoszenia budowy), dlatego nie występuje ryzyko, że rezygnacja z dokonania uzgodnienia projektów decyzji o warunkach zabudowy oraz projektów decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, uniemożliwi weryfikację zgodności przedsięwzięć budowlanych z wymogami w zakresie gospodarki wodnej.

20. Zmiany w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 20)

Celem projektowanych zmian w ustawie o ochronie przyrody było umożliwienie składania wniosków z wykorzystaniem urzędowych formularzy zamieszczonych na stronach Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw środowiska.

- 1) Elektroniczna postać wniosku o udzielenie zezwolenia na odstępstwa od zakazów gatunkowych

Z uwagi na zakres oraz rodzaj załączników zasadne jest umożliwienie składania wniosku o udzielenie zezwolenia na odstępstwa od zakazów gatunkowych w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza wniosku, który w formie dokumentu elektronicznego zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie

podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska. Pozwoli to na przyspieszenie obiegu sprawy oraz rozpatrywania wniosku.

2) Elektroniczna postać wniosku o wycinkę drzewa lub krzewu

Z uwagi na zakres oraz rodzaj załączników zasadne jest umożliwienie składania wniosku o wydanie zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu również w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza wniosku, który w formie dokumentu elektronicznego zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska. Pozwoli to na przyspieszenie obiegu sprawy oraz rozpatrywania wniosku.

3) Elektroniczna postać zgłoszenia i wniosku w celu prowadzenia prac na obszarach form ochrony przyrody

Z uwagi na zakres oraz rodzaj załączników wskazane jest umożliwienie składania zgłoszenia, o którym mowa w art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 118a ust. 1 tej ustawy, w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza wniosku, który w formie dokumentu elektronicznego zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska. Pozwoli to na przyspieszenie obiegu sprawy oraz rozpatrywania ww. wniosków.

21. Zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (art. 21)

Zmiany przewidziane w art. 15 ust. 7 oraz art. 24 ust. 9 w ustawie o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi mają na celu umożliwienie towarzystwom funduszy inwestycyjnych oraz niepublicznym funduszom inwestycyjnym zamkniętym przekazywanie do Komisji Nadzoru Finansowego zawiadomień o utworzeniu niepublicznego funduszu inwestycyjnego zamkniętego oraz o zmianach statutów takich funduszy w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez KNF. Obecnie przedmiotowe obowiązki są wykonywane wyłącznie w postaci papierowej. Mając na uwadze, że tylko w 2019 r. do KNF wpłynęło 1300

zawiadomień o zmianach statutów niepublicznych funduszy inwestycyjnych zamkniętych, proponowane rozwiązanie przyczyni się do usprawnienia procesu przekazywania zawiadomień a zarazem usprawni pracę KNF, w szczególności w sytuacji obostrzeń wprowadzanych w związku z przeciwdziałaniem rozprzestrzeniania się epidemii COVID-19.

Wśród zalet projektowanego rozwiązania można w szczególności wymienić:

- przyspieszenie po stronie KNF analizy porównawczej kolejnych wersji statutów,
- obniżenie kosztów związanych z archiwizacją przekazywanych dokumentów,
- ułatwienie dokonywania zawiadomień podmiotom nadzorowanym,
- obniżenie kosztów obsługi administracyjnej funduszu (brak konieczności pobierania dodatkowego wypisu aktu notarialnego dla KNF).

Natomiast zmiany w art. 26, art. 35 i art. 91 ww. ustawy ma stanowić ważny krok na rzecz optymalizacji komunikacji między uczestnikiem funduszu inwestycyjnego a funduszem inwestycyjnym przez zwiększenie poziomu cyfryzacji wśród podmiotów działających na rynku finansowym. Proponuje się, aby podstawową formą takiej komunikacji była forma elektroniczna, natomiast na wniosek uczestnika funduszu inwestycyjnego odbywała się jak dotychczas w postaci papierowej. Proponowane zmiany wpisują się również w zmiany wprowadzane przez regulatora unijnego, który w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 z dnia 16 lutego 2021 r. zmieniającej dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji oraz dyrektywy 2013/36/UE i (UE) 2019/878 w zakresie ich zastosowania do firm inwestycyjnych w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19, zdecydował, że podstawową formą komunikacji firm inwestycyjnych ze swoimi klientami będzie forma elektroniczna, a nie jak dotychczas forma papierowa, przy czym forma papierowa będzie dostępna na wyraźne życzenie klienta.

Celem zmian przewidzianych w art. w art. 222f, art. 225 ust. 1 i 3 oraz art. 231 ust. 2 jest cyfryzacja obowiązków informacyjnych podmiotów nadzorowanych przez KNF. Dzięki temu nastąpi osiągnięcie odpowiedniego poziomu digitalizacji tych obowiązków, dzięki czemu forma elektroniczna stanie się podstawową formą sprawozdawczości. Będzie ona wspierać automatyzację procesów związanych ze sprawozdawczością po stronie instytucji rynkowych, powodując tym samym ich uproszczenie. Pozwoli również na zastosowanie narzędzi i rozwiązań informatycznych w celu prowadzenia skuteczniejszego nadzoru z wykorzystaniem metod zaawansowanej analizy danych, co jest szczególnie istotne

w sytuacjach kryzysowych związanych z napięciami na rynkach finansowych wywołanych nieoczekiwanymi czynnikami geopolitycznymi i gospodarczymi – umożliwi szybszy i efektywniejszy dostęp do danych i precyzyjną ocenę ich wpływu na stabilność rynku kapitałowego. Mając na uwadze potrzebę zapewnienia podmiotom nadzorowanym z obszaru funduszy inwestycyjnych oraz Komisji Nadzoru Finansowego odpowiedniego czasu na przygotowanie się do nowych wymagań z zakresu sprawozdawczości w projekcie ustawy przewidziano, że przepisy te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

22. Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (art. 22)

Na podstawie art. 19 ust. 9 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii Dyrektor Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej jest uprawniony do określania wysokości wpłaty na rzecz ww. Instytutu dokonywanej przez podmioty określone w art. 19 ust. 1–5 oraz ust. 6a i 6b tej ustawy. Od tych decyzji służy odwołanie do ministra właściwego do spraw kultury jako organu odwoławczego. Odstąpienie od zasady dwuinstancyjności postępowania przyczyni się do szybszego i efektywniejszego rozstrzygania spraw, których przedmiotem są wpłaty na rzecz ww. Instytutu. Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia organu będzie mogła dochodzić swoich praw w procedurze sądowo-administracyjnej.

Za wprowadzeniem projektowanego rozwiązania przemawiają również dane statystyczne. W 2020 roku złożono 8 odwołań od decyzji dyrektora ww. Instytutu, przy tym tylko w jednym przypadku postępowanie zakończyło się uchYLENIEM decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

23. Zmiany w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (art. 23)

Postępowanie w sprawie udzielenia prawa do wydawania świadectw dokumentujących potwierdzenie właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu ma sformalizowany i nieskomplikowany charakter. Decyzja wydawana jest w oparciu o dokumenty potwierdzające posiadanie odpowiedniego potencjału naukowego niezbędnego do tego celu, a w szczególności:

- sprzętu umożliwiającego przeprowadzanie badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu,
- wykwalifikowanej kadry naukowej dającej rękojmię właściwej oceny wyników badań,
- odpowiedniej do przeprowadzania badań bazy lokalowej.

Taka konstrukcja przedmiotowego postępowania pozwala na zastosowanie w nim trybu postępowania uproszczonego oraz milczącego zakończenia postępowania.

24. Zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (art. 24)

Mając na uwadze potrzebę uproszczenia obowiązku informowania Komisji Nadzoru Finansowego przez firmy inwestycyjne o zamiarze zawarcia umowy tzw. outsourcingu regulowanego proponuje się nadanie nowego brzmienia art. 81d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Proponowana zmiana brzmienia tego przepisu ma na celu jego dostosowanie do praktyki zawierania umów outsourcingu. Obowiązujący obecnie obowiązek zawiadamiania KNF o zamiarze zawarcia umowy outsourcingu co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem, wraz z projektem umowy nie odpowiada faktycznej praktyce rynku. Negocjowanie treści umowy outsourcingowej jest niekiedy procesem wydłużonym i trwa do chwili ich zawarcia, co powoduje, że często zadośćuczynienie obowiązkowi notyfikacyjnemu przed zawarciem takiej umowy, w terminie 14 dni bywa niemożliwe. Dlatego też, proponuje się zastąpienie w ust. 1 tego przepisu 14-dniowej notyfikacji ex ante notyfikacją ex post. Ponadto, proponuje się, aby zamiast załączania do zawiadomienia umowy zawiadomienie zawierało zakres czynności powierzonych innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu. Natomiast w ust. 2 proponuje się, aby informowanie KNF o zmianie umowy miało miejsce wyłącznie, gdy zmiana ta ma istotny charakter, a nie jak to jest obecnie w przypadku każdej zmiany umowy, co jest rozwiązaniem nieadekwatnym, zwłaszcza w przypadku zmian nieistotnych, gdyż takie informacje nie mają istotnego znaczenia dla sprawowanego nadzoru.

W celu uproszczenia wymagań w zakresie wniosku o rozszerzenie zakresu działalności maklerskiej, w przypadku gdy wnioskodawca posiada już status domu maklerskiego lub banku posiadającego zezwolenie na działalność maklerską, proponuje się poniższe zmiany w art. 82 i art. 111 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Obecne brzmienie ustawy zobowiązuje wnioskodawcę, w przypadku każdorazowego wniosku o rozszerzenie

zezwoleń, do przekazywania wszystkich informacji przewidzianych przepisami prawa. Powyższa zmiana przyspieszy proces gromadzenia dokumentów i informacji przez wnioskodawcę, zmniejszy koszty z tym związane i skróci proces rozpatrywania wniosków przez KNF. Ponadto, zmiana ta umożliwi wnioskodawcy przekazanie w ramach wniosku projektu regulacji wewnętrznych zamiast ich zatwierdzonych przez odpowiednie organy korporacyjne wnioskodawcy wersji.

Powyższa zmiana przyspieszy proces gromadzenia dokumentów i informacji przez wnioskodawcę oraz będzie zgodna (w zakresie statusu regulacji wewnętrznych) z pozostałymi wymogami wynikającymi z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017 r., str. 4). Skład akcjonariuszy/ udziałowców podmiotu ubiegającego się o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej ma istotne znaczenie do oceny przedmiotowego wniosku pod względem ewentualnego zaistnienia przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia wskazanych w art. 85 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ze względu na obowiązki przekazania informacji w postępowaniu licencyjnym, które odsyłają do przepisów wspólnotowych posługujących się niezdefiniowanym w ustawie pojęciem „organ zarządzający” konieczne jest w art. 82 dodanie przepisu ust. 2b doprecyzowującego zakres tego terminu przez wskazanie, że odnosi się on do zarządu oraz rady nadzorczej. Zmiany proponowane w art. 111 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczącym warunków wydania zezwolenia dla banku na prowadzenie działalności maklerskiej mają analogiczny charakter do zmian proponowanych w art. 82, odnoszącym się do postępowania licencyjnego dla domów maklerskich.

25. Zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 25)

1) Uchylenie regulacji szczególnej wobec przepisów k.p.a.

Przepisy art. 11 ust. 1a–1c ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym zaczęły obowiązywać od dnia 18 kwietnia 2020 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2. Nowe przepisy zostały wprowadzone w celu umożliwienia wydawania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji administracyjnych

i postanowień w postaci dokumentu elektronicznego także w przypadkach, gdy na gruncie przepisów k.p.a. nie byłoby dopuszczalne doręczenie przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, a więc konieczne byłoby wydanie decyzji lub postanowienia w postaci papierowej. Nowo wprowadzone przepisy, zgodnie z art. 11 ust. 1c ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, pozwoliły na dokonywanie w takich przypadkach doręczenia papierowego odpisu dokumentu elektronicznego. Rozwiązania te zostały wprowadzone w związku z uwarunkowaniami organizacyjnymi wymuszonymi stanem epidemicznym, w szczególności szerokim wykorzystywaniem pracy zdalnej i posługiwaniem się środkami komunikacji elektronicznej. W momencie inicjowania tych zmian k.p.a. nie zawierał przepisów, które pozwalały na wydawanie decyzji administracyjnych i postanowień w postaci elektronicznej, a doręczania ich w formie papierowych wydruków. Jednakże w związku z wprowadzeniem do k.p.a. nowych przepisów, które przewidują skuteczne doręczanie decyzji administracyjnych i postanowień, a także innych pism procesowych wydanych pierwotnie w postaci dokumentu elektronicznego, jako wydruków, powstał swoisty dualizm normatywny pomiędzy art. 39³ k.p.a. oraz art. 11 ust. 1a–1c ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Konieczne jest zatem uchylenie art. 11 ust. 1a–1c ww. ustawy w celu wyeliminowania powstałego dualizmu prawnego w tym zakresie.

2) Uproszczenie sposobu podejmowania rozstrzygnięć w postępowaniach z zakresu rynku emerytalnego przez Komisję Nadzoru Finansowego

Zgodnie z obecnie obowiązującą regulacją w zakresie spraw zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji KNF w zakresie rynku emerytalnego uwzględniono rozstrzygnięcia w sprawach wydawania zezwolenia na zmianę statutu funduszu emerytalnego oraz zmianę statutu towarzystwa emerytalnego. Powyższe dotyczy funduszy: otwartych, pracowniczych, dobrowolnych, dobrowolnych zdefiniowanej daty oraz towarzystw powszechnych i pracowniczych. Takie ujęcie sposobu reglamentacji wynika przede wszystkim z obowiązkowego charakteru uczestnictwa w II filarze – otwartych funduszach, które obecnie ma już charakter historyczny.

Należy również wziąć pod uwagę, że statuty funduszy emerytalnych i towarzystw emerytalnych, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych poddane są pełnej reglamentacji. Stąd znaczna

część rozstrzyganych zmian ma charakter porządkowy, stylistyczny czy informacyjny. Zakres dużej części spraw merytorycznie nie uzasadnia rozstrzygania spraw przez organ *in gremio*.

Powyższe będzie także tożsame ze sposobem załatwienia wniosków w sprawie zmian statutów niektórych innych instytucji finansowych, np. zakładów ubezpieczeń czy banków.

26. Zmiany w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 26)

Obecne przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zobowiązują do przedłożenia lub dopuszczają przedłożenie części załączników w formie elektronicznej z wykorzystaniem formularza wniosku, który w formie dokumentu elektronicznego zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska. Wobec tego zasadne jest wprowadzenie elektronizacji postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozwoli to na przyspieszenie obiegu sprawy oraz rozpatrywania wniosku.

27. Zmiany w ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (art. 27)

Kwalifikowana forma składania oświadczeń w sprawach o nabycie lub utratę obywatelstwa polskiego jest stosowana na gruncie ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim w celu jednoznacznego potwierdzenia woli danej osoby co do nabycia lub utraty obywatelstwa polskiego przez jej małoletnie dzieci.

W przypadku wniosków o nabycie lub utratę obywatelstwa polskiego ustawodawca nie skorzystał z ustanowienia kwalifikowanej formy złożenia wniosku przez obowiązek osobistego stawiennictwa we właściwym organie. Zarówno bowiem wniosek o nadanie obywatelstwa polskiego, jak też o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego można złożyć korespondencyjnie z podpisem urzędowo poświadczonym. Natomiast w postępowaniu o uznanie za obywatela polskiego stosuje się przepisy k.p.a., zgodnie z którymi co do zasady wnioski i oświadczenia mogą być przesyłane pocztą oraz mogą być składane w imieniu wnioskodawcy przez jego pełnomocnika.

Przedstawiona argumentacja uzasadnia wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą oświadczenia, o których mowa w tej ustawie, w sprawach związanych z nabyciem lub utratą obywatelstwa polskiego, będą mogły być składane również z podpisem urzędowo poświadczonym. Uproszczenie procedury polega zatem na możliwości złożenia oświadczenia bez potrzeby osobistego stawiennictwa przed właściwym organem.

Jednocześnie, aby nie pozbawić skutków prawnych oświadczeń złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej zmiany, dopuszcza się nową formę złożenia oświadczenia jako fakultatywną, obok formy kwalifikowanej – oświadczenia do protokołu.

W konsekwencji powyższej zmian konieczne było wprowadzenie zmian w art. 21 oraz art. 49 ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim, które odsyłają do odpowiedniego stosowania art. 9 tej ustawy.

28. Zmiany w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (art. 28)

- 1) Zgoda na zawarcie umowy między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową

Projekt wprowadza postępowanie uproszczone i milczące zakończenie postępowania w postępowaniu w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową.

Przedmiotowe postępowanie ma nieskomplikowany charakter. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej są ustalane w umowie zawartej między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa powinna zawierać w szczególności postanowienia gwarantujące realizację praw polskiego związku sportowego określonych w art. 13 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie oraz jego udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową.

Umowa uzgodniona między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową zostaje przedłożona ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej w celu wyrażenia zgody na jej zawarcie. Minister odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy w przypadku stwierdzenia niezgodności jej postanowień z przepisami prawa. Zatem rola organu administracji w tym postępowaniu jest bardzo ograniczona – sprowadza się do weryfikacji zgodności postanowień umowy z obowiązującym prawem.

Przedstawiona charakterystyka tego postępowania uzasadnia zastosowanie w nim trybu postępowania uproszczonego oraz milczącego załatwienia sprawy w formie milczącego zakończenia postępowania.

2) Zatwierdzenie statutu polskiego związku sportowego oraz jego zmiany

Projekt wprowadza postępowanie uproszczone i milczące zakończenie postępowania w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego oraz jego zmiany.

Przedmiotowe postępowanie ma bardzo zbliżony charakter do postępowania zmienianego w art. 34 pkt 1 projektu. Ma ono prostą konstrukcję, która wyraża się w jednej przesłance uprawniającej do wydania odmownego rozstrzygnięcia. Mianowicie, minister właściwy do spraw kultury fizycznej może odmówić zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego lub jego zmiany wyłącznie w przypadku stwierdzenia niezgodności ich postanowień z przepisami prawa.

29. Zmiany w ustawie z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (art. 29)

Projekt przewiduje zastosowanie postępowania uproszczonego w sprawie wpisu znaku imiennego do rejestru znaków imiennych. Spełnione są bowiem przesłanki określone w dziale II rozdziale 14 k.p.a., które warunkują zastosowanie trybu uproszczonego w ramach rozpatrywanego postępowania.

Złożenie wniosku o wpis znaku imiennego do rejestru następuje na formularzu urzędowym określonym w przepisach rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 29 października 2020 r. w sprawie wzoru formularza wniosku zgłoszenia znaku imiennego do rejestru znaków imiennych.

Strona wnioskująca (przedsiębiorca, osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej) oprócz formularza wniosku przedstawia również projekt graficzny znaku imiennego w chwili wszczęcia postępowania, to jest w momencie złożenia wniosku o wpis znaku do rejestru. Postępowanie o wpis znaku imiennego do rejestru charakteryzuje się szybkością działania organu, efektywnością, ograniczonym do niezbędnego minimum formalizmem czynności podejmowanych w toku postępowania, ograniczony jest zakres postępowania dowodowego do złożenia przygotowanego wcześniej wniosku oraz wizerunku

graficznego znaku imiennego. Załatwienie sprawy odbywa się niezwłocznie od dnia wszczęcia postępowania i otrzymania przez organ administracji probierczej formularza wniosku wraz z wizerunkiem graficznym znaku imiennego.

Zastosowanie postępowania uproszczonego przy wydawaniu decyzji administracyjnej o wpisie znaku imiennego do rejestru wzmocni sprawność i szybkość działania organu, usprawni proces decyzyjny oraz ograniczy formalizm postępowania.

30. Zmiany w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (art. 30)

1) Zgoda na przeklasyfikowanie zasobów

Sprawy udzielania zgody na przeklasyfikowanie geologicznych zasobów nie są szczególnie skomplikowane dlatego zasadne jest odstąpienie od zasady dwuinstancyjności tego postępowania przez rezygnację z możliwości wniesienia środka odwoławczego.

Przedmiotowa regulacja ma na celu realizację ekonomiki postępowania. Ponadto jak wskazuje praktyka, organ koncesyjny w tych postępowaniach wydaje decyzję zgodną z żądaniem strony postępowania. W konsekwencji decyzja ta nie jest zaskarzana w administracyjnym toku instancji. Dotyczy to także wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2) Dokonanie obmiaru operatu wyrobisk i przedłożenie operatu ewidencyjnego

Sprawy tego rodzaju nie są szczególnie skomplikowane, organ koncesyjny może bowiem w uzasadnionych sytuacjach nakazać dokonanie obmiaru wyrobiska i przedłożenia operatu w innym terminie, niż określony w art. 101 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (tj. do 15 marca). Wobec tego istnieje w tym postępowaniu możliwość odstąpienia od zasady dwuinstancyjności. Wydanie przedmiotowej decyzji jest ograniczone do sytuacji, które wymagają szczegółowego uzasadnienia. Dotyczy to także wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

31. Zmiany w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (art. 31)

Na mocy projektowanych zmian w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (zmiana art. 71 i art. 107 ww. ustawy) postępowanie uproszczone znajdzie zastosowanie do spraw dotyczących wydania:

- dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych, niezbędnych do zajmowania stanowisk na statku,
- dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji niezbędnych do zajmowania stanowisk na jachtach komercyjnych,
- świadectw przeszkolenia potwierdzających ukończenie dodatkowego szkolenia w morskich jednostkach edukacyjnych, wymaganego przepisami międzynarodowymi w zakresie gospodarki morskiej,
- dokumentów stwierdzających uzyskanie kwalifikacji pilota morskiego lub szczególnych uprawnień pilotowych.

Powyższe dokumenty są wydawane na wniosek zainteresowanych osób, warunki uzyskania dokumentów są określone w przepisach, dodatkowo w urzędach morskich proces wydawania dokumentów kwalifikacyjnych jest objęty systemem ISO – wdrożono zatem szczegółowe procedury i instrukcje postępowania, a także standardowe formularze (wnioski, arkusze kwalifikacyjne, potwierdzenia wydania świadectw). Sprawy w większości są powtarzalne. Urzędy morskie korzystają z jednego, wspólnego systemu informatycznego, w którym prowadzi się sprawę od przyjęcia wniosku do wygenerowania gotowego dokumentu, przy jednoczesnym rejestrowaniu wszystkich wykonywanych czynności. Termin załatwiania spraw jest z góry określony (wnioskodawca jest informowany w chwili składania wniosku o terminie odbioru dokumentu).

Decyzje są wydawane marynarzom jedynie w przypadku odmowy wydania dokumentu, w pozostałych przypadkach uproszczona decyzja pozostaje w aktach ewidencyjnych sprawy, a wnioskodawca otrzymuje gotowy dokument.

Dodatkowo na podstawie rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie rodzaju spraw, w których obowiązek prowadzenia metryki sprawy jest wyłączony, w tych sprawach nie prowadzi się metryki z uwagi na ich charakter i sposób dokumentowania.

Jednocześnie w tych sprawach wyłącza się milczący tryb załatwienia sprawy, ponieważ strony postępowania będą posługiwały się wydanymi dokumentami w obrocie prawnym.

32. Zmiana w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (art. 32)

Na podstawie art. 62 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na wniosek podmiotu certyfikującego. Decyzja ta ma charakter deklaratoryjny.

Wobec takiego ukształtowania przedmiotowego postępowania, w którym to sama strona jest zainteresowana utratą posiadanych uprawnień, zasadne jest wprowadzenie w tym postępowaniu jednoinstancyjności.

33. Zmiany w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (art. 33)

Projekt wprowadza uproszczony tryb postępowania w sprawie wpisania zaproszenia dla cudzoziemca do ewidencji zaproszeń. Zaproszenie jest dokumentem potwierdzającym posiadanie środków finansowych związanych z planowanym pobytem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń jest czynnością o charakterze materialno-technicznym (nie wymaga wydania decyzji administracyjnej). Przed dokonaniem wpisu zaproszenia organ dokonuje analizy przedstawionego we wniosku zapraszającego stanu faktycznego i weryfikuje, czy nie zachodzą przesłanki do odmowy dokonania wpisu. Odmowa dokonania wpisu zaproszenia do ewidencji, w formie decyzji administracyjnej, może nastąpić wyłącznie w przypadku wystąpienia okoliczności enumeratywnie wskazanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Ponadto w postępowaniu w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń stosowany jest urzędowy formularz wniosku.

Przedstawiona charakterystyka uzasadnia wprowadzenie uproszczonego trybu postępowania w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń.

Natomiast milczący tryb załatwienia sprawy zostaje wyłączony, ponieważ pozytywne rozstrzygnięcie organu administracji w sprawie wpisu zaproszenia do ewidencji zaproszeń przybiera formę czynności materialno-technicznej, a nie decyzji.

Urzędowy formularz, z wykorzystaniem którego strona może wnieść podanie w postępowaniu uproszczonym, zawiera pouczenie o treści § 4, zgodnie z którym w sprawie wszczętej na skutek podania złożonego z wykorzystaniem urzędowego formularza nie jest dopuszczalne późniejsze zgłaszanie przez stronę nowych żądań. Wprowadzenie trybu uproszczonego

w sprawie wpisu zaproszenia do ewidencji zaproszeń będzie zatem oznaczało konieczność uwzględnienia w obowiązującym formularzu wniosku o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń treści ww. pouczenia. Obecnie obowiązujący wzór formularza wniosku o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń jest określony rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 grudnia 2020 r. w sprawie wzoru zaproszenia, wzoru formularza wniosku o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń oraz wysokości środków, które powinien posiadać zapraszający (Dz. U. poz. 2347). Z uwagi na powyższe, proponuje się przepis przejściowy przewidujący odpowiedni okres na wydanie nowego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji określającego wzór formularza wniosku o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń uwzględniającego powyższe zmiany (art. 68).

34. Zmiany w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (art. 34)

1) Licencja połowowa w postępowaniu uproszczonym

Proponowana zmiana wprowadza uproszczony tryb postępowania w sprawie wydania licencji połowowej. Postępowanie w sprawie wydania licencji połowowej ma nieskomplikowany charakter. Decyzja w sprawie wydania albo odmowy wydania licencji połowowej jest podejmowana w oparciu o ściśle określone przesłanki. Wniosek o wydanie licencji strona składa na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

Przedstawiona charakterystyka tego postępowania uzasadnia zastosowanie w nim trybu postępowania uproszczonego. Jednocześnie wyłącza się stosowanie przepisów k.p.a. o milczącym załatwieniu sprawy, z uwagi na fakt, iż strona potrzebuje materialnej formy tej decyzji w formie dokumentu licencji, by posługiwać się nią w obrocie prawnym.

2) Pozwolenie na połowy organizmów morskich w postępowaniu uproszczonym

Projekt wprowadza uproszczony tryb postępowania w sprawie wydania pozwolenia na połowy organizmów morskich na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celach prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych albo w celu kształcenia, w zakresie rybołówstwa morskiego. Przedmiotowe postępowanie ma nieskomplikowany charakter, ograniczony jest krąg podmiotów, które mogą ubiegać się o wydanie tego pozwolenia (instytut badawczy, instytut naukowy, centra kształcenia zawodowego, uczelnia albo szkoła

ponadpodstawowa działające w określonym zakresie), a decyzja odmowna może zapaść tylko wówczas, gdy planowane połowy spowodowałyby negatywne skutki dla żywych zasobów morza albo gdy prowadzenie planowanych badań naukowych lub prac rozwojowych jest nieuzasadnione lub niecelowe ze względu na ochronę żywych zasobów morza.

Przedstawiona charakterystyka tego postępowania uzasadnia zastosowanie w nim trybu postępowania uproszczonego. Jednocześnie wyłącza się stosowanie przepisów k.p.a. o milczącym załatwieniu sprawy, z uwagi na fakt, że strona ma interes w uzyskaniu materialnej formy ww. pozwolenia w postaci dokumentu, który będzie mogła okazać np. w razie ewentualnej kontroli ze strony uprawnionego organu.

35. Zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (art. 35)

Książeczki żeglarskie są wydawane na wniosek zainteresowanego, a wymagane załączniki są określone w akcie wykonawczym. W urzędach morskich proces wydawania książeczek żeglarskich jest objęty systemem ISO – wdrożono szczegółowe procedury i instrukcje postępowania, a także standardowe formularze. Sprawy w większości są powtarzalne. Urzędy morskie korzystają z jednego, wspólnego systemu informatycznego, w którym prowadzi się sprawę od przyjęcia wniosku do wygenerowania gotowego dokumentu, przy jednoczesnym rejestrowaniu wszystkich wykonywanych czynności. Termin załatwiania spraw jest z góry określony (wnioskodawca jest informowany w chwili składania wniosku o terminie odbioru dokumentu).

Decyzje są wydawane marynarzom jedynie w przypadku odmowy wydania dokumentu lub w przypadku unieważnienia, w pozostałych przypadkach uproszczona decyzja pozostaje w aktach ewidencyjnych sprawy, a wnioskodawca otrzymuje gotowy dokument.

Dodatkowo na podstawie rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie rodzaju spraw, w których obowiązek prowadzenia metryki sprawy jest wyłączony, w sprawach o wydanie książeczek żeglarskich zniesiono obowiązek prowadzenia metryki z uwagi na ich charakter i sposób dokumentowania.

Przedstawiona charakterystyka postępowania uzasadnia zastosowanie w nim trybu postępowania uproszczonego.

Zgodnie z ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej książeczki żeglarskie wystawia konsul, w postępowaniu, o którym

mowa w dziale III Postępowanie przed konsulem ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne. Aby nie pozostawić wątpliwości co do stosowania odpowiednich przepisów dotyczących postępowania przed konsulem należało dodać zmianę dotyczącą stosowania przepisów ww. ustawy – Prawo konsularne w sprawach uregulowanych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu należących do właściwości konsula.

36. Zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (art. 36)

1) Usprawnienie postępowania w sprawie o ustalenie charakteru wód

Obecna regulacja postępowania w sprawie o ustalenie charakteru wód przewiduje doręczenie wszystkich pism w postępowaniu przez zamieszczenie obwieszczenia na okres 60 dni. Po zsumowaniu terminów w przykładowych postępowaniach okazuje się, że ponad pół roku trwa doręczanie stronom pism.

Skrócenie terminów, po upływie których następuje skutek doręczenia obwieszczanych pism spowoduje przyspieszenie postępowania administracyjnego. Na przyspieszenie to będą miały wpływ również uściślenie i korekta zaproponowanych w projekcie przepisów co do załączników załączanych do wniosku, a także doprecyzowanie procedury, która wpłynie na przyspieszenie procesu wydawania rozstrzygnięć, szczególnie w przypadku, gdy grunt posiada nieuregulowany stan prawny.

2) Usprawnienie postępowania w sprawie o ustalenie linii brzegu

Dodanie regulacji art. 220 ust. 8a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (dalej też „PW”) podyktowane jest rozszerzeniem regulacji zawartych w art. 220 ust. 8–11 tej ustawy w stosunku do innych czynności przewidzianych w toku postępowania, poza zawiadomieniem o wszczęciu postępowania i wydaniem decyzji, o których, w dotychczas wymienionych przypadkach, zawiadamia się w drodze obwieszczenia. Z kolei regulacja art. 220 ust. 21 ww. ustawy ma na celu usprawnienie i przyspieszenie wszystkich postępowań administracyjnych dotyczących ustalenia linii brzegu, z uwzględnieniem postępowań nadzwyczajnych.

3) Usprawnienie postępowania w sprawie rozgraniczenia gruntów, które były pokryte wodami przed wykonaniem urządzenia wodnego

Projektowana zmiana usprawnia postępowanie administracyjne w sprawie rozgraniczenia gruntów, które były pokryte wodami przed wykonaniem urządzenia wodnego, od pozostałych gruntów. Umożliwia się składanie wniosków w tym postępowaniu podmiotom posiadającym interes prawny lub faktyczny.

- 4) Elektroniczna postać wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, oceny wodnoprawnej, decyzji, o których mowa w art. 77 ust. 3 i 8 oraz w art. 176 ust. 4, oraz o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego, a także zgłoszenia wodnoprawnego

Z uwagi na zakres oraz rodzaj załączników zasadne jest umożliwienie składania wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, oceny wodnoprawnej, decyzji, o których mowa w art. 77 ust. 3 i 8 oraz w art. 176 ust. 4, oraz o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego, a także zgłoszenia wodnoprawnego w postaci elektronicznej. Pozwoli to na przyspieszenie obiegu sprawy oraz rozpatrywania wniosku. W tym celu przewiduje się również, że wzory ww. wniosków oraz wzór ww. zgłoszenia Prezes Wód Polskich opracuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej i udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.

- 5) Pozostałe usprawnienia

Z uwagi na fakt, że inwestycje dla których nie dokonano zgłoszenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody nie powinny być realizowane, celowe jest zapewnienie weryfikacji tego wymogu.

Wymóg dokonania zgłoszenia funkcjonuje w przepisach ustawy o ochronie przyrody od wielu lat w odniesieniu do pozwoleń wodnoprawnych i zgłoszeń wodnoprawnych, a w toku stosowania tych przepisów zidentyfikowano problemy, na które odpowiedzią jest projektowana zmiana. Dla zapewnienia spójności i kompleksowości regulacji w przepisach Prawa wodnego konieczne jest wskazanie wprost we właściwych przepisach tej ustawy konieczności wypełnienia obowiązków wynikających z ustawy o ochronie przyrody, które wpływają także na postępowanie o udzielenie zgody wodnoprawnej lub pozwolenia wodnoprawnego. Należy także wyjaśnić, że potwierdzenie skutecznego zgłoszenia, o którym mowa w przepisie należy rozumieć szeroko, tj. spełnieniem tego wymogu będzie każdy

przejaw dokonania zgłoszenia i niewniesienia sprzeciwu przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska (RDOŚ). Z dotychczasowych praktyk w tym zakresie należy zauważyć, że taką formą potwierdzenia może być m.in. pieczęć organu na dokumencie z informacją, że zgłoszenie przyjęto i nie wniesiono sprzeciwu, lub dokument pobrany ze strony RDOŚ (informacja zamieszczana na BIP, o ile organ ją umieści) z informacją o braku wniesienia sprzeciwu. Należy także zauważyć, że zgodnie z k.p.a. potwierdzeniem skutecznego zgłoszenia będzie także zawiadomienie strony o braku sprzeciwu organu (o ile zostało wydane) albo zaświadczenie wydawane na wniosek strony w drodze postanowienia.

W obecnym stanie prawnym przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne dają możliwość odbudowy, rozbudowy, przebudowy lub rozbiórki urządzeń pomiarowych służb państwowych z zakresu monitoringu wód i ochrony przeciwpowodziowej, pomijając w tym zakresie zadania realizowane przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Brak jest przy tym regulacji odnoszącej się do samego wykonania tych urządzeń. Obecne przepisy nie umożliwiają zwolnienia z obowiązku uzyskania pozwolenia na prowadzenie przez wody powierzchniowe płynące oraz przez wały przeciwpowodziowe rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych niezbędnych dla funkcjonowania urządzeń pomiarowych służb państwowych, a także na lokalizowanie tych obiektów na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Zachowanie obecnego brzmienia przepisów powoduje niepotrzebne wydłużanie procesu inwestycyjnego (konieczność uzyskania stosownych zgód wodnoprawnych), co wpływa na przedłużanie czasu realizacji inwestycji związanych z wykonywaniem ww. urządzeń, w tym uniemożliwia szybką reakcję na pojawiające się zagrożenia. To z kolei może mieć negatywne skutki dla ochrony zdrowia i życia ludzi oraz mienia, a także środowiska przyrodniczego.

Przedstawiona argumentacja uzasadnia rozszerzenie katalogu inwestycji zwolnionych z obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego oraz dokonania zgłoszenia wodnoprawnego.

W zakresie zmiany art. 400 ust. 6 należy wyjaśnić, że obecne brzmienie przepisu obejmuje jedynie część pozwoleń wodnoprawnych związanych z działaniami inwestycyjnymi w gospodarce wodnej. Pozwolenia wodnoprawne dzielą się na dwie zasadnicze grupy, tj. po pierwsze pozwolenia wodnoprawne dotyczące działań inwestycyjnych (dla tych pozwoleń wodnoprawnych nie określa się czasu na jaki są wydawane, ale jeśli w terminie 3 lat od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna nie nastąpi rozpoczęcie prac to wówczas takie

pozwolenie wygasa) oraz po drugie pozwoleń wodnoprawnych na korzystanie z wód i usług wodne (wydawane są na czas określony). Art. 400 ust. 6 Prawa wodnego w dotychczasowym brzmieniu obejmuje swoim zakresem jedynie część pozwoleń wodnoprawnych dotyczących działań inwestycyjnych, tj. pozwolenie wodnoprawne na wykonanie urządzeń wodnych, na regulację wód oraz na wykonywanie robót lub obiektów budowlanych mających wpływ na zmniejszenie naturalnej retencji terenowej. Nie obejmuje natomiast pozostałych pozwoleń wodnoprawnych o charakterze inwestycyjnym, tj. na zmianę ukształtowania terenu na gruntach przylegających do wód, mającą wpływ na warunki przepływu wód, pozwoleń wodnoprawnych na lokalizowanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nowych obiektów budowlanych mimo, że także po tych pozwoleniach wodnoprawnych udzielane jest co do zasady pozwolenie na budowę. Z uwagi na powyższe grupa pozwoleń wodnoprawnych niewymienionych w dotychczasowym art. 400 ust. 6 Prawa wodnego jest udzielana na czas nieoznaczony.

Zgodnie zaś z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 10 listopada 2000 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.) decyzja o pozwoleniu na budowę wygasa, jeżeli budowa nie została rozpoczęta przed upływem 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna lub budowa została przerwana na czas dłuższy niż 3 lata. Zatem w obecnym stanie prawnym dochodzi do sytuacji gdy mimo wygaśnięcia pozwolenia na budowę w dalszym ciągu w obrocie prawnym pozostaje poprzedzające je pozwolenie wodnoprawne na zmianę ukształtowania terenu na gruntach przylegających do wód, mającą wpływ na warunki przepływu wód, na lokalizowanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nowych obiektów budowlanych, tj. pozwolenia wodnoprawne o charakterze inwestycyjnym niewymienione w dotychczasowym art. 400 ust. 6 Prawa wodnego. Z uwagi na powyższe zmiana ta jest korzystna ponieważ termin wygaśnięcia pozwoleń wodnoprawnych zrównany jest z terminem wygaśnięcia pozwoleń na budowę.

W konsekwencji powyższej zmiany znowelizowano także art. 414 ust. 1 pkt 3 Prawa wodnego określającego rodzaje pozwoleń wodnoprawnych, które wygasają po upływie 3 lat bezczynności inwestora od dnia, w którym stały się one ostateczne. Przepis ten w dotychczasowym brzmieniu wymieniał jedynie pozwolenie wodnoprawne na wykonanie urządzeń wodnoprawnych. Znowelizowany przepis natomiast odsyła do wszystkich pozwoleń wodnoprawnych o charakterze inwestycyjnym, wymienionych w art. 400 ust. 6 Prawa

wodnego. Zmiana ta jest korzystna ponieważ dotychczasowe regulacje art. 400 ust. 6 i art. 414 ust. 1 pkt 3 nie były ze sobą spójne.

6) Umożliwienie zwoływania walnego zgromadzenia spółki wodnej przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość

Aktualnie brak przepisów, które w sytuacji nadzwyczajnej, przykładowo w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii umożliwiałyby skuteczne podejmowanie uchwał przez walne zgromadzenie spółki wodnej. Znaczna liczba członków spółek wodnych uniemożliwia albo znacznie utrudnia zorganizowanie walnego zgromadzenia w trybie stacjonarnym przy jednoczesnym zachowaniu odpowiednich wymagań bezpieczeństwa. Uchwały walnego zgromadzenia dotyczą natomiast podstawowych zasad funkcjonowania spółek wodnych, w szczególności planu prac, budżetu, zmian statutu, wysokości składek członkowskich.

W związku z powyższym przewiduje się wprowadzenie regulacji umożliwiającej podejmowanie uchwał przez walne zgromadzenie spółki wodnej na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Istnieje potrzeba wprowadzenia takich przepisów na stałe do polskiego porządku prawnego, które ułatwią działalność spółek wodnych nie tylko w okresie występowania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ale także gdy spółka wodna będzie zainteresowana wprowadzeniem usprawnień w zakresie prowadzonej przez nią organizacji pracy.

Mając na uwadze formę podejmowania uchwał na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, doprecyzowano, kto jest odpowiedzialny za zliczenie głosów i podpisanie uchwały walnego zgromadzenia. Wskazano, że do podpisania uchwały są uprawnieni członkowie zarządu:

- jeden członek zarządu – gdy w skład zarządu wchodzi nie więcej niż 2 osoby,
- dwóch członków zarządu – w pozostałych przypadkach.

Ponadto projekt wprowadza możliwość przedłużenia kadencji zarządu spółki wodnej, jeżeli kadencja zarządu upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii lub do 30 dni po odwołaniu tych stanów. Kadencja zarządu zostanie wydłużona do czasu wyboru zarządu na nową kadencję, jednak nie dłużej niż do 60. dnia od dnia odwołania danego stanu. Analogiczne przepisy projekt wprowadza w zakresie komisji

rewizyjnej spółki wodnej, która również jest wybierana podczas walnego zgromadzenia, a jej zadaniem jest kontrolowanie działalności spółki wodnej.

Brak wprowadzenia zaproponowanych przepisów może spowodować, że spółka wodna przestanie funkcjonować, gdy kadencja zarządu i komisji rewizyjnej wygaśnie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii lub po odwołaniu tych stanów, jednakże w okresie za krótkim, aby możliwy był wybór nowych członków zarządu i komisji rewizyjnej.

Wszystkie powyżej zaproponowane rozwiązania umożliwią funkcjonowanie spółek wodnych w ww. okresach ograniczeń i zachowanie ciągłości prac po ich odwołaniu.

37. Zmiany w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (art. 37)

Proponowane zmiany dają podstawę prawną do pełnej elektronizacji procedury składania deklaracji do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego przez organizatorów turystyki i przez przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych. Zgodnie z projektowaną zmianą deklaracje te będą składane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 15ka ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. W związku z projektowaną zmianą nie są niezbędne przepisy przejściowe lub dostosowujące z uwagi na fakt, że organizatorzy turystyki i przedsiębiorcy ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych już obecnie mają dostęp do tego systemu teleinformatycznego.

Ponadto doprecyzowuje się obowiązujące przepisy w zakresie określenia, że po złożeniu marszałkowi województwa oświadczenia o niewypłacalności przedsiębiorcy nie mają już obowiązku składania comiesięcznych deklaracji do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, a obowiązek ten wygasa wraz z początkiem miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono takie oświadczenie.

38. Zmiana w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (art. 38)

W obecnie obowiązujących przepisach termin na dokonanie zgłoszenia do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych wynosi 7 dni. Jest to termin zbyt krótki, zwłaszcza w okresie obowiązywania stanu epidemii, biorąc pod uwagę sytuację i możliwości małych podmiotów, które nie dysponują instrumentami informatycznymi, niezbędnymi dla sprawnego funkcjonowania w tym okresie. W związku z tym przedmiotowy termin zostaje wydłużony do 14 dni.

39. Zmiana w ustawie z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (art. 39)

Projekt wprowadza jednoinstancyjność postępowania w sprawie zatwierdzania tabel wynagrodzeń organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. W obecnym stanie prawnym tabele te zatwierdza Komisja Prawa Autorskiego, składająca się z niezależnych ekspertów zgłaszanych przez różne środowiska, zaś odwołania rozpatruje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Proponuje się skrócenie ścieżki zatwierdzania tabel wynagrodzeń przez rezygnację z prawa do wniesienia odwołania, co jest uzasadnione również tym, że organ odwoławczy pozbawiony jest eksperckiego zaplecza umożliwiającego szybką weryfikację decyzji. Uczestnicy obrotu w krótszym terminie otrzymają ostateczne rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy.

Za wprowadzeniem jednoinstancyjności w tym postępowaniu przemawiają również dane statystyczne. W 2020 r. złożono 3 odwołania od decyzji zatwierdzających tabele. Wszystkie decyzje zostały utrzymane w mocy.

40. Zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (art. 40)

1) Poszerzenie katalogu udziałowców mogących tworzyć spółki celowe

Projektowane rozwiązanie ma uzupełnić system komercjalizacji pośredniej przewidziany dla uczelni na mocy art. 149 przez dodanie do katalogu potencjalnych udziałowców lub współników spółek celowych także instytutów badawczych, instytutów Sieci Badawczej Łukasiewicz oraz instytutów Polskiej Akademii Nauk. Proponowane rozwiązanie może przyczynić się do zwiększenia efektywności procesów transferu i komercjalizacji wiedzy prowadzonych przez konsorcja tworzone przez ww. jednostki dzięki

wprowadzeniu jednego podmiotu, który mógłby być partnerem dla potencjalnego kontrahenta z sektora gospodarczego. Wykorzystanie dostępnych obecnie metod wspólnej komercjalizacji wiedzy (np. działania prowadzone w ramach federacji) byłyby wysoce skomplikowane oraz nieekonomiczne z punktu widzenia ich stosowania tylko w zakresie realizacji projektów współfinansowanych ze środków publicznych (federacje mają znacznie szerszy zakres działania, ich tworzenie tylko w celu transferu i komercjalizacji wiedzy byłoby niezasadne). Wprowadzenie takiej możliwości dla projektów finansowanych lub współfinansowanych ze środków publicznych pozwoliłoby na stosowanie tego mechanizmu w odniesieniu do działań podejmowanych przez podmioty systemu nauki i szkolnictwa wyższego w szczególności w odniesieniu do działań prowadzonych w oparciu o środki europejskie.

2) Wykorzystanie systemu teleinformatycznego uczelni, elektronizacja procedury składania wniosków i pism, w tym o przyznanie świadczeń studentom

Wykorzystanie systemu teleinformatycznego uczelni przyczyni się do usprawnienia rozstrzygania indywidualnych spraw studentów i kandydatów na studia. Ograniczona zostanie konieczność wytwarzania i podpisywania dokumentów w postaci papierowej. Przyspieszony zostanie tok przekazywania informacji, a ponadto zostanie on uniezależniony od ewentualnych, obiektywnych przeszkód występujących w tradycyjnej formie doręczania dokumentów.

Proponowane rozwiązanie daje uczelniom możliwość wyboru czy pisma w sprawach wymienionych w tym przepisie będą doręczane za pomocą systemu teleinformatycznego uczelni, czy też uczelnie będą posługiwały się ogólnokrajowym systemem doręczeń elektronicznych (obecnie ePUAP, a w przyszłości na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 569, z późn. zm.)). Wykorzystanie systemu teleinformatycznego uczelni przyczyni się do usprawnienia rozstrzygania indywidualnych spraw m.in. studentów i doktorantów. Ograniczona zostanie konieczność wytwarzania i podpisywania dokumentów w postaci papierowej. Przyspieszone zostanie przekazywanie informacji w toku postępowań. Wykorzystywanie przez uczelnię takiego systemu uniezależni postępowania od obiektywnych przeszkód występujących przy tradycyjnej formie doręczania dokumentów. Wystarczającym zabezpieczeniem prawidłowości prowadzonych postępowań, objętych proponowaną zmianą, w tym interesu ich stron oraz ochrony ich danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach są wymagania dla systemu teleinformatycznego określone w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r.

o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087). Proponowane rozwiązanie usprawni funkcjonowanie uczelni, stanowiąc alternatywę dla rozwiązań przewidzianych w k.p.a., przez umożliwienie używania systemu teleinformatycznego uczelni dostosowanego do specyfiki jej działania.

Jednocześnie ze względu na prowadzenie w federacjach podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki spraw związanych z rekrutacją i kształceniem doktorantów w szkołach doktorskich zasadne jest wprowadzenie analogicznej możliwości dla federacji.

- 3) Rezygnacja z obowiązku zawierania umów z uczelniami, na podstawie których są przekazywane środki finansowe przyznane w ramach przedsięwzięcia „Dydaktyczna inicjatywa doskonałości”

Obecnie przekazywanie środków finansowych uczelniom wyłonionym w ramach przedsięwzięcia „Dydaktyczna inicjatywa doskonałości” w danym roku jest poprzedzone zawarciem umowy między MEiN i uczelnią. Ze względu na fakt, iż środki finansowe przyznane uczelni w ramach przedsięwzięcia stanowią zwiększenie subwencji ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zawieranie umów nie jest uzasadnione.

41. Zmiany w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (art. 41)

Zaproponowana zmiana dotyczy, określonego w art. 15kb ust. 7–7b, wyznaczonego dla organizatorów turystyki, terminu zwrotu środków jakie Turystyczny Fundusz Zwrotów, zwany dalej „TFZ”, wypłacił podróżnym z tytułu umów o udział w imprezie turystycznej, które nie odbyły się w związku z wybuchem epidemii. Przesunięcie o 12 miesięcy terminu rozpoczęcia przez organizatorów turystyki zwrotu wypłat do TFZ, jest uzasadnione przedłużającą się epidemią, która w znaczący sposób przyczynia się do ograniczenia możliwości wykonywania działalności przez przedsiębiorców turystycznych organizujących imprezy turystyczne. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w celu wypracowania najbardziej wymiernej metody pomocy, a także w celu ujawnienia faktycznych możliwości dokonywania w chwili obecnej przez organizatorów turystyki spłaty rat do TFZ, opracował kalkulację, w której porównano liczbę podróżnych, jaką mieli ci organizatorzy w 2019 r. (tj.

przed wybuchem pandemii), z liczbą podróźnych, jaką ci sami organizatorzy mieli w 2021 r. Podstawą wyliczeń były deklaracje dotyczące składek na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, jakie organizatorzy turystyki mają obowiązek składać do UFG na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych. Z kalkulacji wynika, że sytuacja finansowa przedsiębiorców, którzy skorzystali z TFZ nie jest jednakowa. Są bowiem organizatorzy, którzy w 2021 r. wykazali porównywalną liczbę podróźnych co w 2019 r., są tacy, którzy zanotowali wręcz wzrost liczby podróźnych, nawet o 100%. Niestety wśród grupy przedsiębiorców, którzy skorzystali z TFZ są też tacy organizatorzy turystyki, których liczba podróźnych w 2021 r. wyniosła 0. Podsumowując, dokonana przez UFG kalkulacja ujawniła, że obecna kondycja finansowa organizatorów turystyki objętych TFZ jest bardzo zróżnicowana, a zatem słuszne jest by przy kolejnym wydłużaniu terminu rozpoczęcia spłaty rat do TFZ przyjąć zobiektywizowane zasady pomocy. Proponuje się zatem objęcie planowanym wsparciem organizatorów turystyki, których liczba klientów w 2021 r. w porównaniu do liczby klientów w 2019 r. wyniosła 40% lub mniej.

III. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I PRZEPIS O WEJŚCIU W ŻYCIE

1. Przepisy przejściowe

Z uwagi na zaistniałą sytuację na rynku energetycznym w Europie i na świecie, w celu ochrony istotnych interesów bezpieczeństwa państwa, w projektowanej ustawie przewiduje się wprowadzenie „zawieszenia” stosowania ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25, 872 i 1079), dalej zwaną „ustawą Pzp”, do nabywania węgla przez jednostki samorządu terytorialnego i jednostki organizacyjne im podległe. Regulacja ma mieć charakter epizodyczny, w związku z czym zawieszenie stosowania ustawy Pzp będzie obowiązywało w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Zamawiający będący jednostkami samorządu terytorialnego lub jednostkami organizacyjnymi im podległymi będą mieli możliwość nabywania dostaw towarów ujętych pod pozycją 2701 albo 2704 Nomenklatury Scalonej (CN) zgodnej z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382), nabywania z pominięciem stosowania przepisów ustawy Pzp. Do towarów ujętych w Nomenklaturze Scalonej pod pozycją 2701 i 2704 należą węgiel, brykiety,

brykietki i podobne paliwa stałe wytwarzane z węgla, koks i półkoks, z węgla, węgla brunatnego (lignitu) lub torfu, nawet aglomerowany, węgiel retortowy.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego ww. towary objęte zostały zakazem wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przemieszczania przez jej terytorium, jeżeli pochodzą one z terytorium Federacji Rosyjskiej albo Białorusi. Dlatego też, „zawieszenie” stosowania ustawy Pzp przyjęto w odniesieniu do nabywania dostaw tych samych towarów, ujętych pod pozycją 2701 i 2704 Nomenklatury Scalonej.

Projektowane „zawieszenie” stosowania ustawy Pzp nie ma jednak wpływu na obowiązywanie wprowadzonego ww. ustawą zakazu nabywania wskazanych wyżej towarów pochodzących z Federacji Rosyjskiej albo z Białorusi.

Jako generalną zasadę przyjęto w projekcie, że do postępowań wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy znajdować będą zastosowanie przepisy dotychczasowe.

2. Przepis o wejściu w życie

Zdecydowana większość przepisów ustawy wejdzie w życie po upływie podstawowego – 14-dniowego *vacatio legis*.

Dłuższe – 3-miesięczne *vacatio legis* przewidziano w przypadkach, w których zajdzie konieczność udostępnienia odpowiednich narzędzi w związku z elektronizacją procedur. Terminy te zostały także wyjaśnione w szczegółowym omówieniu projektowanych zmian.

Część przepisów nowelizujących ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wejdzie w życie z dniem 1 października 2022 r. z uwagi na rozpoczynający się w tym czasie rok akademicki, natomiast przepis nakładający na fundacje obowiązek składania sprawozdań w wersji elektronicznej – z dniem 1 stycznia 2023 r.

Przepis dotyczący terminu zwrotu pierwszej z rat dla organizatorów turystyki spełniających wymagania określone w art. 15kb ust. 7d ustawy zmienianej w art. 44 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 31 grudnia 2021 r. Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), co do zasady, akty normatywne wchodzi w życie po

upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, ale w uzasadnionych przypadkach mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Tak określony termin wejścia w życie nie narusza zasady demokratycznego państwa prawa, gdyż jest korzystny dla adresatów norm. Projektowane przepisy nie nakładają żadnych dodatkowych obciążeń na obywateli ani podmioty gospodarcze, natomiast wprowadzają ułatwienia w porównaniu do obowiązującego stanu prawnego.

IV. PRZEWIDYWANE SKUTKI USTAWY, W TYM OCENA WPŁYWU NA DZIAŁALNOŚĆ MIKROPRZEDSIĘBIORCÓW ORAZ MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW

Celem regulacji jest ograniczenie obciążeń administracyjnych dla obywateli, a w szczególności przedsiębiorców, dlatego projektowane przepisy wpłyną pozytywnie na ich funkcjonowanie, w tym na działalność mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w poszczególnych branżach. Projektowane zmiany wpłyną także m.in. na obniżenie kosztów prowadzonej działalności gospodarczej i pozwolą na większe zaangażowanie w faktycznie prowadzoną działalność, dzięki ograniczeniu czasu poświęcanego dotychczas na czynności administracyjne.

Ograniczenie obciążeń przyczyni się także do lepszego postrzegania organów władzy publicznej i stanowionego przez nie prawa przez wszystkich obywateli.

Eliminacja zidentyfikowanych barier administracyjnych i prawnych w funkcjonowaniu obywateli i przedsiębiorców jest możliwa wyłącznie na drodze zmian legislacyjnych ze względu na charakter tych ograniczeń, które wynikają wprost z obowiązujących przepisów prawa, a konkretnie przeregulowania oraz z ich niejednoznaczności i niespójności, a także z braku adekwatności istniejących procedur do współczesnych realiów społeczno-gospodarczych.

V. INNE OŚWIADCZENIA I INFORMACJE DOTYCZĄCE PROJEKTU

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z uwagi na istotny interes społeczny związany z koniecznością wprowadzenia proponowanych w projekcie zmian mających na celu usprawnienia i likwidację nadmiernych obciążeń dla obywateli i przedsiębiorców, projekt został poddany uzgodnieniom, konsultacjom publicznym i opiniowaniu.

Projekt nie spowoduje ujemnych skutków dla budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego, albowiem w związku z ograniczeniem szeroko rozumianej biurokracji obniży koszty funkcjonowania organów administracji publicznej i jednocześnie wpłynie pozytywnie na podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej, co z kolei przełożyć się może na zwiększenie dochodów przedsiębiorców, a tym samym większe wpływy do budżetu państwa z tytułu różnego rodzaju podatków od uzyskiwanych przez nich dochodów.

Założenia projektów aktów wykonawczych, których wydanie będzie konieczne w związku z uchwaleniem projektu ustawy, zostały przedstawione we fragmentach uzasadnienia bezpośrednio odnoszących się do przepisów zawierających upoważnienia do ich wydania.

Projekt ustawy podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy proces legislacyjny” zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

VI. SAMOOCENA ZGODNOŚCI Z KPO

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców stanowi częściową realizację kamienia milowego A5G „Wejście w życie pakietu legislacyjnego w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw i obywateli” w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności

(KPO), w ramach działania A.1.2 „Dalsze ograniczenia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych (kontynuacja kompleksowej reformy prawa gospodarczego)” oraz realizację kamienia milowego A38G „Wejście w życie nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce w odniesieniu do katalogu podmiotów, które mogą tworzyć spółki celowe wraz z uczelniami” w ramach działania A2.4. „Wzmocnienie mechanizmów współpracy pomiędzy sektorem nauki oraz przemysłem”, dla którego instytucją odpowiedzialną za reformę jest Minister Edukacji i Nauki. Zakładane w KPO terminy realizacji ww. kamieni milowych to odpowiednio II i I kwartał 2022 r.

W zakresie kamienia milowego A38G realizacją kamienia milowego jest art. 40 pkt 1 projektu ustawy.

W zakresie kamienia milowego A5G – szczegółowy opis zmian został zawarty w dziale II uzasadnienia.

Opisy kamieni milowych wskazują, że dla ich realizacji niezbędne jest wejście w życie tych zmian, a mechanizmem weryfikacji będzie ogłoszenie w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju i Technologii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Olga Semeniuk – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Aneta Mijal – Z-ca Dyrektora Departamentu Prawnego w MRiT, tel. 22 411 98 70, Aneta.Mijal@mrit.gov.pl	Data sporządzenia 28 czerwca 2022 r. Źródło: Inne: Zarządzenie nr 225 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie Międzyresortowego Zespołu do spraw likwidowania barier administracyjnych i prawnych mających wpływ na funkcjonowanie obywateli i przedsiębiorców (M.P. poz. 1097) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD266
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt stanowi efekt kilku miesięcy pracy przedstawicieli Ministerstwa Rozwoju i Technologii, we współpracy z innymi resortami oraz przedstawicielami przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w różnych branżach. Przewidziane w projekcie rozwiązania są oparte również o wynik przeglądu dokonanego przez Międzyresortowy Zespół do spraw likwidowania barier administracyjnych i prawnych mających wpływ na funkcjonowanie obywateli i przedsiębiorców, powołany zarządzeniem nr 225 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie Międzyresortowego Zespołu do spraw likwidowania barier administracyjnych i prawnych mających wpływ na funkcjonowanie obywateli i przedsiębiorców (M.P. poz. 1097).

W wyniku ww. prac:

- zidentyfikowano bariery administracyjne i prawne oraz wypracowano rozwiązania mające na celu ich wyeliminowanie z obowiązujących przepisów prawa;
- przygotowano propozycje rozwiązań legislacyjnych eliminujących zidentyfikowane bariery, uwzględniających w szczególności uproszczenie procedur, minimalizację kosztów ponoszonych przez obywateli i przedsiębiorców oraz ułatwienie kontaktów obywateli i przedsiębiorców z organami władzy publicznej.

Projekt stanowi jednocześnie kolejną odsłonę działań ukierunkowanych na stworzenie korzystnego otoczenia prawnego dla obywateli i przedsiębiorców. W szczególności jest to istotne w momencie trudności gospodarczych wynikających z kryzysu spowodowanego epidemią Covid-19 czy niepewnej sytuacji geopolitycznej. Projekt koncentruje się na sferze deregulacji i tworzenia korzystnego otoczenia prawnego.

Ponadto, przedmiotowy projekt ustawy jest jedną z reform przewidzianych do realizacji w komponencie A (Odporność i konkurencyjność gospodarki) Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO). Stanowi bowiem kamień milowy w ramach reformy A.1.2 KPO „Dalsze ograniczenia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych (kontynuacja kompleksowej reformy prawa gospodarczego)”.

W ramach prac nad projektem zidentyfikowano następujące ograniczenia administracyjne i prawne, które niekorzystnie oddziałują na kontakty obywateli z urzędami oraz krępują działalność gospodarczą:

- inflacja prawa,
- długie i czasochłonne procedury,
- nieterminowe rozstrzyganie spraw i przewlekłe prowadzenie postępowań administracyjnych,
- szczątkowe wykorzystanie w systemie prawa instytucji milczącego załatwienia sprawy,
- niewielka liczba procedur prowadzonych w uproszczonym trybie postępowania,
- stosowanie sztywnej zasady dwuinstancyjności postępowań w prawie wszystkich postępowaniach administracyjnych, bez uwzględnienia charakteru poszczególnych spraw oraz statystyki skuteczności środków odwoławczych, co w konsekwencji przekłada się na niecelowe wydłużenie oczekiwania strony na ostateczne rozstrzygnięcie sprawy, a także zmusza organy do podejmowania czynności, których skutek jest z góry wiadomy – przez to działania te noszą znamiona zbędnej pracy, przedłużającej procedurę,
- nieadekwatne procedury, co dotyczy m.in. liczby egzemplarzy wniosku, liczby i zakresu dokumentów załączanych do wniosku, problemów z ustaleniem kręgu stron postępowania, nieefektywnego sposobu zawiadamiania o wszczęciu postępowania i wydawanych w nim decyzjach, trudności w skutecznym doręczeniu decyzji i postanowień, niedostatecznej integracji rejestrów publicznych, nieprecyzyjnych przepisów i niekompletnych procedur,

- niedostateczna elektronizacja postępowań administracyjnych oraz innych procedur, w tym w perspektywie wyzwań współczesnej gospodarki,
- niedostosowane do sytuacji epidemicznej, a przez to nierealne do spełnienia terminy dla obywateli i organów na załatwienie różnego rodzaju spraw.

Identyfikując bariery administracyjne i prawne, wykorzystano badanie ankietowe dotyczące reformy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (dalej: k.p.a.) z 2017 r. Przedmiotowe badanie zostało przeprowadzone w 2019 r. i objęło okres czerwiec 2017 r. – grudzień 2018 r. Zostały nim objęte 104 urzędy: 49 SKO, 16 urzędów wojewódzkich, 16 wojewódzkich inspektoratów nadzoru budowlanego, 4 urzędy centralne i 19 ministerstw. Rezultat przedmiotowego badania, w zakresie relewantnym dla niniejszego projektu, oddaje poniższa tabela.

W ilu prowadzonych w Państwa urzędzie postępowaniach administracyjnych:	Liczba postępowań, w których zastosowano daną instytucję
1. strona wniosła ponaglenie?	18012
2. w odwołaniu od decyzji strona zawarła wniosek o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, o którym mowa w art. 136 § 2 i 3 k.p.a.?	756
3. strona zrzekła się odwołania na podstawie art. 127a k.p.a.?	5123
4. strona skierowała skargę do sądu administracyjnego bez występowania z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo postępowaniu przed sądami administracyjnymi?	988
5. strona złożyła sprzeciw od decyzji kasatoryjnej, o którym mowa w art. 64a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi?	1516

Pozytywnie należy ocenić – jako sukces reformy k.p.a. z 2017 r. – dużą popularność wśród obywateli nowych czy też zmodyfikowanych form wpływania na szybkość załatwienia sprawy przez organy administracji. Takie środki jak ponaglenie oraz możliwość zawarcia w odwołaniu od decyzji wniosku o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego wywierają pozytywny efekt na procedurę administracyjną. Jednakże przytoczone dane pokazują także, że uczestnicy obrotu w dużej skali nie są zadowoleni z działania urzędów – ze sposobu i tempa rozpatrywania spraw. Fakt, że w zakresie czasowym i przedmiotowym badania strony złożyły 18 tys. ponagleń, należy z jednej strony rozpatrywać jako sukces uczynienia tej procedury bardziej przystępną i klarowną dla uczestników obrotu, a z drugiej strony nie sposób krytycznie spojrzeć na powolne i opieszale działania organów. Taki stan rzeczy potwierdza również całkiem spora liczba wniosków o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przed organami II instancji w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy – w rozpatrywanym okresie, tylko w ankietowanych urzędach było 756 takich wniosków. Podobny obraz rozczarowania sposobem działania organów oddaje liczba sprzeciwów od decyzji kasatoryjnych (1516), z czym korespondują dane ze statystyki wojewódzkich sądów administracyjnych. Według oficjalnych danych tych sądów w 2017 r. było wniesionych 590 sprzeciwów od decyzji, a w 2018 r. – 1511, przy czym stosunek sprzeciwów uwzględnionych do oddalonych to 32% w 2017 r. i 43% w 2018 r.

Omówione instytucje w niewystarczający sposób skłaniają organy do terminowej realizacji zadań. Oczywiście zagadnienie to jest złożone, znaczenie dla sposobu funkcjonowania organów ma prawidłowa organizacja obsługujących ich urzędów, w tym zwłaszcza adekwatne dostosowanie liczby etatów do liczby spraw. Nie ulega przy tym wątpliwości, że istnieje potrzeba zastosowania nowych sposobów mobilizacji organów do terminowego realizowania zadań i optymalnego wykorzystania posiadanych środków. Te środki mają charakter „nowych” tylko w ramach poszczególnych procedur – w takim znaczeniu, że jeszcze nie były stosowane w danym postępowaniu. Natomiast istnieją już one w systemie prawa i z powodzeniem stosowane są w przypadku innych postępowań. Mowa tu o milczącym trybie załatwienia sprawy i postępowaniu uproszczonym, można także rozważyć kary pieniężne za nieterminowe wydanie decyzji.

Przywołany milczący tryb załatwienia sprawy oraz postępowanie uproszczone wprowadziła do systemu prawa nowelizacja k.p.a. z 2017 r. Jednakże realne zastosowanie tych korzystnych dla obywateli i przedsiębiorców procedur zostało uzależnione od zmian w poszczególnych aktach prawnych. Obecnie w systemie prawa zaledwie w niewielkiej liczbie procedur sprawy są rozstrzygane milcząco lub w postępowaniu uproszczonym. Dlatego konieczne jest, by ustawodawca uczynił kolejny krok na rzecz urzeczywistnienia reformy postępowania administracyjnego i w większej liczbie postępowań zapewnił uczestnikom obrotu gwarancje załatwienia sprawy w z góry wyznaczonym terminie przez milczący tryb. Także postępowanie uproszczone, nawet z wyłączeniem instytucji milczącego załatwienia sprawy, przyspieszy rozpatrywanie wniosków o wydanie danych rozstrzygnięć.

Nie we wszystkich procedurach zasadne jest utrzymywanie dwuinstancyjności. W przypadku postępowań, w których żadna bądź znikoma liczba odwołań kończy się rozstrzygnięciem reformatoryjnym albo uchylającym decyzję, środek

odwoławczy wydłuża oczekiwanie strony na ostateczne rozstrzygnięcie sprawy w toku instancji oraz niepotrzebnie angażuje organ odwoławczy. Istnieją postępowania, w których decyzje są wydawane w oparciu o ściśle określone przesłanki i praktycznie nie występuje zakres uznaniowości organu. Dlatego w takich postępowaniach organy odwoławcze bardzo rzadko albo w ogóle nie zmieniają decyzji zapadłych w I instancji. W takich przypadkach utrzymywanie dwuinstancyjności jawi się jako pewna fikcja, która niepotrzebnie angażuje czas strony, a także czas i również środki materialne organów administracji. Dane ww. ankiety w zakresie zrzeczenia się odwołania od decyzji organu I instancji (5123 takich zrzeczeń), a zwłaszcza rezygnacji z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy na rzecz bezpośredniego kierowania skargi do sądu administracyjnego (988 takich przypadków) obrazują popularność środków, które przyspieszają ostateczność decyzji w administracyjnym toku instancji. Natomiast za punkt wyjścia do analizy wprowadzenia jednoinstancyjności w niektórych rodzajach spraw posłużył tzw. raport w zakresie dwuinstancyjności.

Ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 935) został zmieniony art. 15 k.p.a. Przed wejściem w życie nowelizacji, tj. przed 1 czerwca 2017 r., przepis ten wskazywał, że „postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne”. Powyższe brzmienie sugerowało wymóg rozpoznania każdej sprawy administracyjnej przez organy dwóch odrębnych instancji. W związku z powyższym, art. 15 k.p.a. został zmieniony w ten sposób, że przy zachowaniu zasady dwuinstancyjności zastrzeżono możliwość odstępstwa od niej w przepisach szczególnych. Rozwiązanie to potwierdziło mającą wcześniej już miejsce elastyczność w zakresie konstruowania zasad i środków prawnych służących do weryfikacji decyzji i postanowień, w zależności od charakteru i okoliczności konkretnych spraw. Konsekwencją wprowadzonej zmiany było nałożenie na ministrów kierujących działami administracji rządowej obowiązku dokonania przeglądu aktów prawnych regulujących postępowania administracyjne w zakresie dwuinstancyjności postępowań i przepisów szczególnych wobec art. 127 § 1 k.p.a. Po upływie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy, ministrowie przedłożyli ministrowi do spraw gospodarki oraz ministrowi do spraw administracji publicznej zestawienia wraz z uzasadnieniem obejmujące postępowania administracyjne, w których:

- zachodzi konieczność zachowania dwuinstancyjności postępowań;
- zasadne jest odstąpienie od dwuinstancyjności postępowań.

Ministrowie kierujący poszczególnymi działami administracji rządowej przeanalizowali łącznie 2112 postępowań w zakresie ich właściwości. Z przedstawionych zestawień wynika, że w przypadku 1968 postępowań konieczne jest zachowanie zasady dwuinstancyjności, natomiast w przypadku 144 postępowań zasada dwuinstancyjności może zostać zniesiona. Jednakże projektodawca z dużą ostrożnością podszedł do tego raportu, mając na względzie potrzebę ochrony praw strony. Przede wszystkim projektodawca uznał za niezasadne rezygnowanie z wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy, ponieważ na mocy nowelizacji z 2017 r. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 52 § 3) strona może wnieść skargę do sądu administracyjnego bez skorzystania z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wątpliwe byłoby – przez zmiany w poszczególnych postępowaniach – pozbawienie tej regulacji praktycznego znaczenia. Uprawnienie do rezygnacji z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pozostawia się tym samym w gestii strony. W ocenie projektodawcy jednoinstancyjność można wprowadzić w postępowaniach, w których środkiem odwoławczym jest odwołanie, a charakter sprawy nie jest kontrowersyjny – rezygnacja z odwołania nie niesie znacznego ryzyka dla strony.

Wraz z rozwojem szeroko pojętej cyfryzacji pojawiły się nowe wyzwania dla organów administracji. W sferze prywatnej od lat zaobserwować można zintensyfikowany rozwój procesów cyfrowych, usprawniających relację zarówno pomiędzy samymi przedsiębiorcami, jak i pomiędzy przedsiębiorcami a ich klientami. Do takich zmian z pewnością należy zaliczyć rozwój bezgotówkowych form płatności czy rozwój rynku e-commerce. Wydarzenia spowodowane epidemią Covid-19 dodatkowo przyspieszyły ten proces w skali dotychczas niespotykanej. Potrzeby realizacji spraw na odległość stały się istotne jak nigdy wcześniej, nie tylko z uwagi na wygodę takiego rozwiązania, ale także przez pryzmat bezpieczeństwa takiej formy relacji z zachowaniem dystansu społecznego. Niemniej adresatami wymagań i oczekiwań w zakresie elektronizacji są nie tylko podmioty prywatne, ale również – a może przede wszystkim – organy administracji publicznej. W związku z tym konieczna jest systematyczna zmiana wielu postępowań i procedur, które z biegiem czasu okazują się być przestarzałe i nieprzystające do wymagań zarówno samej administracji, jak i podmiotów korzystających z jej usług.

W tym aspekcie w wielu postępowaniach zidentyfikowane zostały bariery cyfrowe, które utrudniają zapewnienie optymalnej obsługi obywateli i przedsiębiorców w sferze administracji publicznej. We współczesne standardy usług administracji nieodzownie wpisana jest elektronizacja procedur, co zmniejsza koszty i pozwala zaoszczędzić czas organom i obywatelom, a przy tym poprawia komfort wzajemnej współpracy.

Projektowany akt prawny ma szeroki i przekrojowy charakter. Zmianami objęte zostały różne sfery życia społeczno-gospodarczego. Wśród barier prawnych i administracyjnych zidentyfikowane zostały również inne ograniczenia niż wymienione do tej pory, które wiążą się ze specyfiką konkretnych postępowań. Dotyczy to m.in. zbyt dużej liczby załączników wymaganych do wniosku o wydanie danego rozstrzygnięcia; nieefektywnego sposobu zawiadamiania

o wszczęciu postępowania i wydawanych w nim decyzjach, gdy występuje wiele stron postępowania; problemów z ustaleniem kręgu stron postępowania, co już na samym początku powoduje wydłużenie procedury; braku integracji rejestrów publicznych oraz braku klarowności przepisów prawa, co negatywnie wpływa na pewność obrotu i wymusza na stronie dochodzenie swoich praw w żmudnej i kosztownej procedurze sądowej. Natomiast w odniesieniu do sytuacji z okresu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, dostrzeżono potrzebę ochrony uczestników obrotu w zakresie obowiązków regulacyjnych – po stronie obywateli, przedsiębiorców, organów państwowych i samorządowych – które wymagają przesunięcia w czasie.

Konkretne przykłady zidentyfikowanych barier:

- brak możliwości prowadzenia postępowania uproszczonego m.in. w sprawach zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu, prawa do wydawania świadectw dokumentujących potwierdzenie właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu, zgody na zawarcie umowy między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową, zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego oraz jego zmiany, wpisu znaku imiennego do rejestru znaków imiennych, licencji połowowej, nadania uprawnień przewodnika górskiego,
- brak możliwości skorzystania z instytucji milczącego załatwienia sprawy m.in. w postępowaniach dotyczących: zatwierdzenia biegłego rewidenta przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego na wniosek podmiotu kontrolowanego,
- zbędna dwuinstancyjność m.in. w sprawach: wpisu do rejestru rzeczoznawców w zakresie rodzajów artykułów rolno-spożywczych, zgody na przeklasyfikowanie geologicznych zasobów, nakazu dokonania obmiaru wyrobisk i przedłożenia operatu ewidencyjnego w innym terminie, zatwierdzania tabel wynagrodzeń organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi,
- czasochłonne procedury administracyjne związane z uzyskiwaniem zezwoleń i decyzji organów w sprawach, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, co obejmuje przygotowanie wniosków w postaci papierowej,
- brak możliwości dopełnienia obowiązku składania sprawozdań w postaci elektronicznej przez fundacje,
- brak możliwości składania sprawozdania z wykonywania operacji lotniczych w postaci elektronicznej,
- brak możliwości składania wniosków o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, oceny wodnoprawnej, decyzji, o których mowa w art. 77 ust. 3 i 8 oraz w art. 176 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, oraz o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego, a także zgłoszenia wodnoprawnego w postaci elektronicznej,
- brak precyzyjnych przepisów dotyczących przekazywania i przetwarzania danych, o których mowa w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych,
- brak procedury przejmowania i dalszego gospodarowania nieruchomościami pozostałymi po podmiotach wykreślonych z Krajowego Rejestru Sądowego, do których prawa nabył z mocy ustawy Skarb Państwa,
- niejednolita praktyka udostępniania danych ewidencji gruntów i budynków,
- brak możliwości przedłużenia kadencji organów spółek wodnych w sytuacji, gdy ze względu na epidemię nie istnieją warunki umożliwiające bezpieczne przeprowadzenie wyborów nowych władz.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Postępowanie uproszczone charakteryzuje się przede wszystkim nieobszerną regulacją prawną, ograniczonym formalizmem czynności, postulowaną szybkością działania organu oraz dostępnością dla wielu podmiotów. Uproszczony charakter postępowania przejawia się m.in. w stosowaniu urzędowych formularzy wniosku, ograniczonym postępowaniu dowodowym, a także w skróconej formie uzasadnienia.

Z kolei instytucja milczącego załatwienia sprawy – stosowana w ramach postępowania uproszczonego albo osobno – stanowi alternatywę dla klasycznego modelu kończenia postępowania administracyjnego. Instytucja ta występuje w dwóch zbliżonych formach, które jednak różnią się w istotnych niuansach:

- pasywnej, tj. milczącego zakończenia postępowania,
- aktywnej, tj. milczącej zgody.

Milczące zakończenie postępowania jest środkiem przeciwdziałającym beczynności organu, której można uniknąć przez wydanie aktu administracyjnego w terminach przewidzianych prawem materialnym. Z kolei milcząca zgoda jest świadomym aktem woli organu administracji, stanowiącym jego aprobatę dla załatwienia sprawy w sposób przedstawiony we wniosku.

Zastosowanie postępowania uproszczonego oraz milczącego trybu przyspieszy i usprawni przebieg postępowań oraz skróci czas oczekiwania na rozstrzygnięcie w danej sprawie. Dlatego niniejszy projekt stosunkowo szeroko wprowadza

te instytucje.

Projekt wprowadza postępowanie uproszczone oraz milczący sposób załatwienia sprawy w postępowaniach stosunkowo prostych, w których zazwyczaj występuje jedna strona postępowania, postępowanie dowodowe ma nieskomplikowany charakter, a decyzje zapadają często głównie w oparciu o dokumenty dołączone przez stronę do wniosku lub na podstawie informacji z publicznych rejestrów.

2. Wprowadzenie jednoinstancyjności w wybranych postępowaniach skróci czas oczekiwania strony na ostateczne rozstrzygnięcie w administracyjnym toku instancji, a także pozwoli zaoszczędzić czas i koszty organów administracji. Projekt uwzględnia potrzebę ochrony praw strony oraz poziom skomplikowania dowodowego danych postępowań. Dlatego projekt wprowadza jednoinstancyjność w sprawach stosunkowo prostych albo takich, gdzie w praktyce rzadko zdarzają się odwołania lub rzadko rozstrzygane są zgodnie z żądaniem strony. Strona zatem nie jest zagrożona ryzykiem utraty uprawnień, bowiem dysponuje możliwością zaskarżenia decyzji wprost do sądu administracyjnego.

3. Elektroniczacja procedur niesie z sobą szereg korzyści, wyrażających się głównie w przyspieszeniu czasu rozpatrywania spraw, poprawie jakości obsługi obywateli i przedsiębiorców przez administrację publiczną, zmniejszeniu kosztów oraz poprawie wzajemnej komunikacji między uczestnikami obrotu a organami.

4. Ponadto ustawa zawiera szereg usprawnień niesklasyfikowanych w ramach postępowań uproszczonych, milczącego zakończenia sprawy, jednoinstancyjności czy elektroniczacji, które będą tworzyły przyjazne środowisko regulacyjne, zmniejszały koszty po stronie obywateli, przedsiębiorców i administracji oraz likwidowały nadmiarowe obowiązki.

Regulacja ma szeroki zakres tematyczny i nie jest zawężona do jednej lub kilku blisko związanych dziedzin. Wśród proponowanych rozwiązań można wskazać m.in.:

- modyfikację instytucji ponaglenia – organ ma pozostawiać bez rozpoznania ponaglenie wniesione przed upływem terminu (zmiana ogranicza ilość rozpatrywanych spraw, ale nie wpływa na prawo strony do wniesienia skargi na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania do sądu administracyjnego);
- wprowadzenie postępowania uproszczonego w procedurze udzielenia zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu oraz zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu;
- wprowadzenie elektronicznej postaci sprawozdania z działalności fundacji;
- jednoinstancyjność w postępowaniu w sprawie udostępnienia kanału technologicznego oraz w sprawie przeniesienia decyzji o zezwoleniu na zajęcie pasa drogowego na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną;
- umożliwienie prowadzenia ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym wyłącznie w formie elektronicznej;
- uregulowanie procedury przejmowania i dalszego gospodarowania nieruchomościami pozostałymi po podmiotach wykreślonych z Krajowego Rejestru Sądowego, do których prawa nabył z mocy ustawy Skarb Państwa;
- uchylenie regulacji obligującej ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do opracowywania cyklicznych analiz i zestawień charakteryzujących rynek nieruchomości;
- wprowadzenie postępowania uproszczonego w procedurze nadania uprawnień przewodnika górskiego;
- ułatwienia dla przedsiębiorców, którzy zgłaszają zmiany w kodzie ubezpieczenia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w myśl idei „jednego okienka”;
- możliwość przeprowadzenia rozprawy przed Urzędem Patentowym w sposób zdalny;
- odstąpienie od zasady dwuinstancyjności postępowania w przypadku nabywania uprawnień rzeczoznawcy w ramach ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- umożliwienie składania w postaci elektronicznej sprawozdań z operacji lotniczych przez użytkowników statków powietrznych, którzy podlegają wpisowi do rejestru statków;
- rezygnację z konieczności uzgadniania z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz z PGW Wody Polskie projektów decyzji o warunkach zabudowy oraz projektów decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w odniesieniu do przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego;
- elektroniczację procedur dotyczących przekazywania informacji przez fundusze inwestycyjne do KNF;
- wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą oświadczenia w sprawach związanych z nabyciem lub utratą obywatelstwa polskiego, będą mogły być składane również z podpisem urzędowo poświadczonym;
- wprowadzenie postępowania uproszczonego i milczącego zakończenia postępowania w postępowaniu w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową oraz w sprawie zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego oraz jego zmiany;
- zastosowanie postępowania uproszczonego w sprawie wpisu znaku imiennego do rejestru znaków imiennych (prawo probieczerce);
- wprowadzenie uproszczonego trybu postępowania w sprawie wpisania zaproszenia dla cudzoziemca do ewidencji zaproszeń (dokumentów potwierdzających posiadanie środków finansowych związanych z planowanym pobytem cudzoziemca na terytorium RP);
- wprowadzenie uproszczonego trybu postępowania w sprawie wydania licencji połowowej oraz pozwolenia na

połowy organizmów morskich;

- usprawnienie postępowań prowadzonych na podstawie ustawy – Prawo wodne;
- elektronizacja procedury składania deklaracji do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego przez organizatorów turystyki i przez przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych;
- wydłużenie terminu na dokonanie zgłoszenia do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych z 7 do 14 dni;
- elektronizacja procedury składania wniosków o przyznanie świadczeń studentom;
- dodanie do katalogu potencjalnych udziałowców lub wspólników spółek celowych także instytutów badawczych, instytutów Sieci Badawczej Łukasiewicz oraz instytutów Polskiej Akademii Nauk;
- wydłużanie terminu rozpoczęcia spłaty rat do Turystycznego Funduszu Zwrotów oraz objęcie planowanym obecnie wsparciem organizatorów, których liczba klientów w 2021 r. w porównaniu do liczby klientów w 2019 r. wyniosła 40% lub mniej.

Celem wszystkich proponowanych zmian w poszczególnych ustawach jest ograniczenie zbędnych i nadmiernych obciążeń regulacyjnych, co wygeneruje oszczędności czasowe i kosztowe po stronie obywateli i przedsiębiorców. Rezultatem będą szybsze i sprawniejsze procedury administracyjne, co przełoży się również na efektywność pracy administracji publicznej oraz oszczędności po jej stronie. Dodatkowo, bardzo istotnym celem wprowadzanych zmian jest elektronizacja procedur, której wartość dostrzeżono w okresie trwania epidemii Covid-19. Spodziewane jest, że podjęte działania będą stanowić pozytywny impuls dla przedsiębiorców oraz obywateli, istotnie wpływając na jakość życia i prowadzenie działalności gospodarczej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Mimo tego, że działania na rzecz likwidacji barier administracyjnych i prawnych są prowadzone w różnym stopniu od wielu lat w państwach UE oraz OECD, to wykorzystanie doświadczeń międzynarodowych jest możliwe w ograniczonym stopniu. Rozbudowanie projektu ustawy o zróżnicowane kategorie zmian w prawie, a jednocześnie zwrócenie uwagi na wyjątkowe bariery wynikające z polskiego prawodawstwa, uniemożliwiają wyciąganie uniwersalnych wniosków z sytuacji innych krajów.

W związku z tym w zdecydowanej większości przypadków, w przypadku zmian zawartych w opisywanym projekcie ustawy, ze względu na różnorodne prawodawstwo w tym zakresie, podział administracyjny państw, tryb postępowań administracyjnych itp. nie jest możliwym korzystanie z doświadczeń innych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wpisani do CEIDG	3 133 031	CEIDG, Liczba przedsiębiorców aktywnych (2 567 584) i zawieszonych (565 447) według stanu na dzień 28.03.2022 r.	Objęcie tej grupy osób fizycznych określonymi regulacjami w zakresie ułatwień w składaniu dokumentów do ZUS za pośrednictwem systemu CEIDG. Ograniczenie zbędnych i nadmiernych obciążeń regulacyjnych, sprawniejsze procedury administracyjne, wynikające z poszczególnych rozwiązań zawartych w projekcie (możliwość załatwienia sprawy w sposób elektroniczny).
Osoby fizyczne potencjalnie zainteresowane ochroną przedmiotów własności przemysłowej	Ok. 23 mln	Liczba ludności w wieku produkcyjnym na podstawie danych GUS, publikacja: „Ludność. Stan i struktura ludności oraz ruch naturalny w przekroju terytorialnym (stan w dniu 30.06.2020)”	– uproszczenie i zwiększenie dostępności systemu ochrony własności przemysłowej; – zachęta do skorzystania z procedowania zgłoszeń elektronicznych, m.in. przez zapewnienie pełnego dostępu do korespondencji z poziomu systemu teleinformatycznego; – lepszy dostęp do postępowań spornych ze względu na przeprowadzenie rozpraw przez

			system videokonferencji.
Spółki handlowe	Ok. 0,5 mln	GUS – Mały rocznik statystyczny 2020	Ograniczenie zbędnych i nadmiernych obciążeń regulacyjnych, sprawniejsze procedury administracyjne, wynikające z poszczególnych rozwiązań zawartych w projekcie (m.in. postępowania uproszczone, milczący tryb załatwienia sprawy, możliwość załatwienia sprawy w sposób elektroniczny).
Cudzoziemcy	209	Dane Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji	Usprawnienie realizacji postępowań dotyczących cudzoziemców. Zmiana będzie dotyczyć cudzoziemców, którzy odebrali decyzje pozytywne w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej.
Rzecznicy patentowi	Ok. 1000	Dane Ministerstwa Rozwoju i Technologii	Umożliwienie przeprowadzenia Krajowego Zjazdu Rzeczników Patentowych, Nadzwyczajnego Zjazdu Rzeczników Patentowych, okręgowych zgromadzeń rzeczników patentowych przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.
Urząd Patentowy RP	1	Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej	– zwiększenie atrakcyjności krajowego systemu ochrony własności przemysłowej przyczyni się do zwiększenia liczby zgłoszeń; – zwiększenie liczby zgłoszeń, w szczególności dokonywanych w postaci elektronicznej powinno skrócić terminy załatwiania spraw; – wprowadzenie rozpraw w formie zdalnej pozwoli na szybkie i sprawne procedowanie postępowań w trybie spornym (zmniejszenie ryzyka odraczania rozpraw).
Organizatorzy turystyki, podmioty wykonujące jednocześnie działalność organizatora turystyki i przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych, przedsiębiorcy ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych.	3496 - organizatorzy turystyki, 786 –podmioty wykonujące jednocześnie działalność organizatora turystyki i przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych, 23 – przedsiębiorcy ułatwiający nabywanie powiązanych usług	Dane Ministerstwa Rozwoju i Technologii	Wprowadzenie pełnej elektronicznej procedury składania deklaracji do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego przez organizatorów turystyki i przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych.

	turystycznych. Ok. 2200	Na podstawie RRW – 10 Sprawozdania ze stanu ilościowego oraz utrzymania wód i urządzeń melioracji wodnych na koniec 2016 r. było 2 228 spółek wodnych (obecnie nie ma obowiązku sprawozdawczego w tym zakresie).	Możliwość podejmowania uchwał przez walne zgromadzenie spółki wodnej z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Wydłużenie kadencji zarządu i komisji rewizyjnej spółki wodnej o czas trwania stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii lub do 30 dni po odwołaniu tych stanów. Umożliwienie funkcjonowania spółek wodnych w ww. okresach ograniczeń i zachowanie ciągłości prac po ich odwołaniu.
Polski Związek Łowiecki – koła łowieckie oraz członkowie Polskiego Związku Łowieckiego	128 200 członków Polskiego Związku Łowieckiego, 2 708 kół łowieckich dzierzawiących 4 696 obwodów łowieckich	Dane Polskiego Związku Łowieckiego	Prowadzenie elektronicznej ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym.
Fundacje	28 800	GUS stan na 31.12.2020 r.	Proponowane zmiany dotyczące zastąpienia dotychczasowej postaci papierowej sprawozdań sprawozdaniami w postaci elektronicznej, usprawnią prace fundacji.
Komisja Nadzoru Finansowego	1		Usprawnienie pracy KNF oraz obniżenie kosztów obsługi administracyjnej funduszu.
Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych	64	Dane Ministerstwa Finansów i Funduszy Regionalnych	Ułatwienie dokonywania zawiadomień oraz obniżenie ich kosztów.
Podmioty określone w art. 19 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii	Brak danych.		Przyspieszenia postępowań administracyjnych i administracyjno-sądowych.
Minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz organ właściwy dla nieruchomości gospodarujący nieruchomościami Skarbu Państwa – starosta/prezydent miasta na prawach powiatu		Dane Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej	Pozytywne – precyzyjność regulacji wpłynie na szybsze zakończenie postępowań administracyjnych, co przyspieszy możliwość wpisania tytułu prawnego nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa do stosownych rejestrów. Nastąpi ograniczenie czynności w toku postępowania, co ograniczy koszty jego prowadzenia.
Minister Sprawiedliwości	1		Zwiększenie liczby spraw dotyczących wydawanych przez ten organ indywidualnych zgód na dostęp do centralnej bazy danych ksiąg wieczystych.
Minister właściwy	1		Prowadzenie postępowania

ds. gospodarki			uproszczonego m.in. w sprawach zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu.
Minister właściwy ds. finansów publicznych oraz właściwy dla nieruchomości organ gospodarujący nieruchomościami Skarbu Państwa – starosta/prezydent miasta na prawach powiatu			Precyzyjność regulacji wpłynie na szybsze zakończenie postępowań administracyjnych, co przyspieszy możliwość wpisania tytułu prawnego nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa do stosownych rejestrów. Nastąpi ograniczenie czynności w toku postępowania co ograniczy koszty jego prowadzenia.
Obywatele			Ograniczenie niektórych zbędnych i nadmiernych obciążeń regulacyjnych, sprawniejsze procedury administracyjne, wynikające z rozwiązań zawartych w projekcie (m.in. elektronizacja niektórych procedur i postępowań administracyjnych).

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych informacja o projekcie skierowana jest do szerokiego kręgu podmiotów, których może dotyczyć przedmiotowa materia, w tym do:

- 1) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Konfederacji „Lewiatan”;
- 3) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związku Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 8) Krajowej Rady Izby Architektów RP;
- 9) Polskiej Geodezji Komercyjnej Krajowego Związku Pracodawców Firm Geodezyjno-Kartograficznych;
- 10) Związku Przedsiębiorstw Finansowych;
- 11) Związku Województw RP;
- 12) Związku Powiatów Polskich;
- 13) Związku Miast Polskich;
- 14) Unii Metropolii Polskich;
- 15) Unii Miasteczek Polskich;
- 16) Związku Gmin Wiejskich RP.

Konsultacje publiczne zostały przeprowadzone wraz z opiniowaniem oraz uzgodnieniami projektu ustawy z innymi resortami. Konsultacje publiczne, opiniowanie i uzgodnienia zostały przeprowadzone w kwietniu 2022 r., natomiast planowany czas trwania tych etapów wynosi odpowiednio: dla uzgodnień – 7 dni, konsultacji publicznych – 14 dni i opiniowania - 21dni.

14-dniowy termin na zgłaszanie uwag w toku konsultacji publicznych projektu ustawy wynikał z pilnego charakteru wprowadzenia określonych w niniejszym projekcie zmian (również w związku z koniecznością wdrożenia rozwiązań wynikających z KPO). Jednocześnie projektowane rozwiązania są korzystne dla obywateli i przedsiębiorców. Projektowane przepisy nie nakładają żadnych dodatkowych obciążeń na obywateli ani podmioty gospodarcze, natomiast wprowadzają ułatwienia w porównaniu do obowiązującego stanu prawnego.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego, na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego, oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, na podstawie art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej.

RDS nie zgłosiła uwag do projektu, natomiast uwagi zgłoszone w ramach KWRiST zostały uwzględnione albo wyjaśnione.

Wszystkie uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych i opiniowania zostały przeanalizowane. Te z uwag, które nie mogły zostać uwzględnione na obecnym etapie prac, czy też z uwagi na ściśle określony zakres projektu, zostaną przekazane do dalszych prac w ramach kolejnych ustaw deregulacyjnych.

Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania zostało przedstawione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Inne podmioty	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,23	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	0,23	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	0,01
budżet państwa	0,23	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	0,23	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	0,01
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	-0,23	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	-0,23	0,05	0,05	0,05	0,05	-0,01
budżet państwa	-0,23	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	-0,23	0,05	0,05	0,05	0,05	-0,01
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Źródła finansowania	Znaczna część rozwiązań przyjętych w ustawie nie generuje ubytku dochodów czy zwiększenia wydatków. W odniesieniu do źródeł finansowania regulacji przewiduje się konieczność odpowiedniego zwiększenia budżetu w części 61 (Urząd Patentowy RP) o kwotę 280 tys. zł. W pozostałym zakresie projekt nie będzie za sobą pociągał konieczności zwiększenia limitów wydatków w poszczególnych częściach budżetowych. Warto podkreślić, że Urząd Patentowy RP jest jednym z nielicznych urzędów dochodowych, który co roku przynosi do budżetu państwa nadwyżkę dochodów nad wydatkami. Średnia nadwyżka dochodów Urzędu nad wydatkami w ostatnich pięciu latach wyniosła 15 mln. zł. Obecnie realizacja obowiązku sporządzania cyklicznych analiz charakteryzujących rynek nieruchomości wiąże się z kosztami na poziomie około 50 tys. zł rocznie. Wprowadzenie projektowanego rozwiązania spowoduje zatem w wymiarze rocznym oszczędności dla finansów publicznych na wskazanym poziomie.
	Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Część rozwiązań przewidzianych w projekcie nie wywoła żadnego bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych. Kwestie braku tego wpływu wśród wybranych zmian oraz inne ważne kwestie, zostały opisane w poniższych szczegółowych opisach: <u>Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece:</u> Zmiana przyzna określonym organom uprawnienia do ubiegania się o nieograniczony w czasie, wielokrotny dostęp do bazy danych ksiąg wieczystych. Regulacja nie pociąga za sobą

	dodatkowych obciążeń finansowych dla jej beneficjentów. Propozycja może natomiast okresowo zwiększyć obciążenie urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości przez zwiększenie liczby spraw dotyczących wydawanych przez ten organ indywidualnych zgód na dostęp do centralnej bazy danych ksiąg wieczystych. <u>Ustawa z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach:</u> Zmiana art. 12 ust. 2 ww. ustawy, zmieniająca formę i tryb sporządzania i składania sprawozdań z działalności fundacji do nadzorujących je ministrów niewątpliwie wiązać się będzie z pewnymi, trudnymi na tym etapie do oszacowania kosztami po stronie sektora finansów publicznych. Wymagać one będą również odpowiedniego przygotowania się do nich przez fundacje (niezbędne też będą konsultacje ze środowiskiem NGO). Proponowane rozwiązania w ostatecznym rozrachunku w dłuższej perspektywie powinny przynieść jednak więcej korzyści niż ewentualnych kosztów. Pozostają one bez większego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. W zasadzie nie powinny one generować też dodatkowych obciążeń po stronie fundacji, gdyż obowiązki sprawozdawcze istnieją również na gruncie obecnych regulacji – zmieni się jedynie forma i tryb realizacji tych obowiązków, przyspieszając obieg informacji oraz wpływając na efektywność jej wykorzystywania. <u>Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne:</u> Proponowana zmiana art. 40a ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Przy obowiązującym brzmieniu art. 40a ust. 2 pkt 3 zdarzają się przypadki pobierania przez starostę, do którego zadań należy prowadzenie powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego opłat za udostępnienie materiałów zasobu na wykonanie prac scaleniowo-wymiennych realizowanych jako zadanie zlecone temu staroście (opłaty ponosił starosta na rzecz tego samego starosty). <u>Ustawa z dnia z dnia 20 sierpnia 1997r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym:</u> Zmiana ww. ustawy – polegająca na uregulowaniu procedury przejmowania i dalszego gospodarowania nieruchomościami pozostałymi po podmiotach wykreślonych z Krajowego Rejestru Sądowego, do których prawa nabył z mocy ustawy Skarb Państwa – nie wymaga zmiany innych przepisów, jak również nie będzie skutkować nowymi wydatkami. Zmiana ta ma na celu wyłącznie doprecyzowanie istniejącej już procedury i zapewni sprawniejszy proces przejmowania nieruchomości pozostałych po podmiotach wykreślonych z KRS. Przepis ten nie nakłada również nowych obowiązków na organy, gdyż realizują one już zadania związane z gospodarowaniem powierzonym im zasobem nieruchomości Skarbu Państwa. <u>Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami:</u> Rezygnacja z obowiązku sporządzania cyklicznych analiz i zestawień charakteryzujących rynek nieruchomości pozytywnie oddziałuje na ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. W konsekwencji wprowadzenia proponowanej zmiany zniesiony zostanie bowiem ciążący na ministrze obowiązek sporządzania nieprzydatnych z punktu widzenia potrzeb obywateli dokumentów. Rezygnacja z powyższego obowiązku spowoduje również zmniejszenie obciążeń budżetu państwa. Obecnie realizacja obowiązku sporządzania cyklicznych analiz charakteryzujących rynek nieruchomości wiąże się z kosztami na poziomie około 50 tys. zł rocznie. Wprowadzenie projektowanego rozwiązania spowoduje zatem w wymiarze rocznym oszczędności dla finansów publicznych na wskazanym poziomie. Propozycja zniesienia obowiązku ogłaszania wyciągów z centralnego rejestru rzeczoznawców majątkowych w dzienniku urzędowym przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa spowoduje wyeliminowanie nadmiarowych obciążeń regulacyjnych spoczywających na tym organie. Jednocześnie proponowana zmiana nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa. <u>Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej:</u> W części 61 „Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej” projekt ustawy będzie miał wpływ na sektor finansów publicznych głównie w związku z koniecznością przeprowadzenia zmiany w systemach teleinformatycznych. Przewidywane są następujące dochody i wydatki dla każdego z proponowanych rozwiązań. 1. W zakresie przeprowadzania rozpraw w formie zdalnej, konieczne będzie wyposażenie
--	--

dwóch sal rozpraw w sprzęt do prowadzenia rozpraw w formie zdalnej, umożliwiający w zależności od potrzeb całkowite zdalne połączenie z widokiem na kolegium orzekające lub połączenie hybrydowe z koniecznością objęcia widokiem także całej sali rozpraw. Całość powinna zostać zaprojektowana i zainstalowana przez profesjonalny podmiot świadczący usługi z zakresu instalacji multimedialnych. Przewidywany szacunkowy koszt ww. zmian wyniesie ok. 200 tys. zł brutto. Uwzględniono również koszty licencyjne związane z zakupem systemu telekonferencyjnego oraz koszty utrzymania sprzętu. 2. Dostosowanie do nowych regulacji wynikających z ustawy o doręczeniach elektronicznych będzie wymagało dużego zaangażowania w proces tworzenia i zarządzania systemem oraz zmian organizacyjnych. Implementacja zmian pod kątem e-doręczeń w Platformie Usług Elektronicznych Urzędu Patentowego (PUEUP), w tym integracja z BAE (baza adresów elektronicznych) w celu sprawdzenia czy dana osoba posiada tam adres, zmiana procesu wysyłki potwierdzenia dokonania zgłoszenia, dostosowanie formularzy elektronicznych. Przewidywany szacunkowy koszt ww. zmian wyniesie 60 tys. zł brutto. Implementacja zmian pod kątem e-doręczeń w module w Module Integracyjnym pomiędzy EZD i PUEUP – szacunkowy koszt 20 tys. zł brutto. <u>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:</u> Zmiana umożliwiająca składanie wniosku o udzielenie zezwolenia na odstępstwa od zakazów gatunkowych w formie elektronicznej wywołuje następujące skutki finansowe: - wydatki (jednorazowo): przygotowanie formularzy elektronicznych, - oszczędności (długookresowo): obniżenie kosztów związanych z archiwizacją akt postępowania oraz zwiększenie wydajności pracy organów administracji publicznej. <u>Ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii:</u> Proponowana zmiana (wprowadzenie jednoinstancyjności postępowania) doprowadzi do przyspieszenia postępowań administracyjnych i administracyjno-sądowych. Jednocześnie proponowane zmiany uchronią budżet państwa przed potencjalną koniecznością zwrotu znacząco wyższych należności odsetkowych w przypadku przegrania sprawy sądowej. <u>Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze:</u> Koszty dokonania obmiaru wyrobiska i przedłożenia go organowi koncesyjnemu poniosą przedsiębiorcy prowadzący eksploatację kopalin. Będzie on uzależniony (głównie) od wielkości wyrobiska. Trudno określić liczbę decyzji nakazujących obmiar wyrobiska i ich koszt. <u>Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne:</u> Zmiana dot. usprawnienia postępowań administracyjnych (elektronizacja) wywołuje następujące skutki finansowe: - wydatki (jednorazowo): przygotowanie formularzy elektronicznych, - oszczędności (długookresowo): obniżenie kosztów związanych z archiwizacją akt postępowania oraz zwiększenie wydajności pracy organów administracji publicznej. <u>Ustawa z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych:</u> Dostosowanie systemu elektronicznego do pełnej elektronizacji procedury składania deklaracji do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego przez organizatorów turystyki i przez przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych nie będzie niosło za sobą dodatkowych kosztów dla Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, ponieważ funkcjonujący system już teraz umożliwia składanie takich deklaracji drogą elektroniczną, a wprowadzona zmiana da możliwość zrezygnowania ze składania deklaracji drogą papierową. Przedmiotowa zmiana ma na celu walkę z szarą strefą i zwiększenie ochrony legalnie działającym podmiotom zarejestrowanym i uwidocznionym w Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki oraz Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych.
--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie

								(0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Ograniczenie zbędnych i nadmiernych obciążeń regulacyjnych, sprawniejsze procedury administracyjne, wynikające z poszczególnych rozwiązań zawartych w projekcie (m.in. postępowania uproszczone, milczący tryb załatwienia sprawy, możliwość załatwienia niektórych spraw w sposób elektroniczny). Ponadto, wprowadzenie rozwiązań, które m.in.: podniosą poziom konkurencyjności krajowego sektora funduszy inwestycyjnych (zmiana ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi). W ramach zmiany do ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych nastąpi usprawnienie procedury i jej przyspieszenie wpłynie na szybsze zakończenie regulacji stanu prawnego nieruchomości, za które zostały przyznane odszkodowania w ramach układów indemnizacyjnych, co podniesie bezpieczeństwo obrotu nieruchomościami.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Ograniczenie zbędnych i nadmiernych obciążeń regulacyjnych, sprawniejsze procedury administracyjne, wynikające z poszczególnych rozwiązań zawartych w projekcie (m.in. postępowania uproszczone, milczący tryb załatwienia sprawy, możliwość załatwienia niektórych spraw w sposób elektroniczny). Ponadto, rozwiązania w zakresie zmiany następujących ustaw: <u>Ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych</u> Ułatwienie zgłaszania przez przedsiębiorców zmian w kodzie ubezpieczenia ZUS w CEIDG, przez dodanie do obecnej listy załącznika, w którym zmieniany byłby kod ubezpieczenia. <u>Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne:</u> Umożliwienie podejmowania uchwał spółki wodnej również przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość wpłynie pozytywnie na przedsiębiorców, realizujących zadania na rzecz tych spółek.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Ograniczenie zbędnych i nadmiernych obciążeń regulacyjnych, sprawniejsze procedury administracyjne, wynikające z poszczególnych rozwiązań zawartych w projekcie (m.in. postępowania uproszczone, milczący tryb załatwienia sprawy, możliwość załatwienia niektórych spraw w sposób elektroniczny). Ponadto, rozwiązania w zakresie następujących ustaw: <u>Ustawa o zmianie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne:</u> Zmiany mogą pozytywnie wpłynąć na realizację praw obywateli przez przyspieszenie postępowań. Organ prowadzi rocznie ok. 60 postępowań w tym przedmiocie. Są to sprawy złożone, wymagające przeprowadzenia szeregu czynności, w tym często przeprowadzenia oględzin wód. Z tego względu skrócenie terminu oczekiwania na skuteczne doręczenie pism procesowych znacząco wpłynie na możliwość realizacji przez organ zasady szybkości postępowania administracyjnego. <u>Ustawa z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi</u> Proponowana zmiana dotyczy kompetencji ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz podmiotów uczestniczących w postępowaniach o zatwierdzenie tabel wynagrodzeń, tj. organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi						

		(aktualnie 10) oraz organizacji społecznych zrzeszających użytkowników. Proponowana zmiana wpłynie na przyspieszenie procedury zatwierdzania tabel wynagrodzeń oraz zwiększy ich walor jako zatwierdzonych przez bezstronny i ekspercki organ (Komisja Prawa Autorskiego).
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: elektronizacja procedur administracyjnych	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: projektowany formularz nie wpływa na zmianę obciążeń regulacyjnych	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Jednym z głównym celów regulacji jest ograniczenie i uproszczenie procedur administracyjnych, które zostały uznane za nadmierne, nieadekwatne do zakładanych celów i obecnych uwarunkowań, w tym rozszerzenie stosowania instytucji milczącego załatwienia sprawy (zarówno przez zastosowanie milczącej zgody organu jak i milczącego zakończenia postępowania), zmniejszenie liczby przedkładanych egzemplarzy papierowych dokumentów, zmniejszenie liczby procedur, zastosowanie postępowania uproszczonego, jak również rezygnację z zasady dwuinstancyjności w wybranych postępowaniach administracyjnych. Szczegóły rozwiązań zostały opisane w pkt 2, 4 i 7. W przypadku wielu procedur będących we właściwości poszczególnych resortów projekt przyczyni się przede wszystkim do usprawnienia realizacji procedur, zmniejszenia czasu potrzebnego na ich realizację. Kolejnym atutem przedłożonej regulacji jest elektronizacja niektórych procesów administracyjnych, w sytuacjach w których ustawodawca uznał, że zarówno obywatele, przedsiębiorcy oraz organy administracji publicznej posiadają niezbędną wiedzę i kwalifikację do realizacji procedur w formie elektronicznej. Projekt wprowadza ułatwienia w postaci zmniejszenia liczby procedur i dokumentów. Postępowania uproszczone wprowadzone w projekcie ustawy zmierzają do ograniczenia formalizmu procesowego w sprawach o nieskomplikowanym stanie faktycznym i prawnym. W postępowaniu uproszczonym są rozpatrywane sprawy proste, nieskomplikowane pod względem faktycznym, bez problemów prawnych i interpretacyjnych, a postępowanie dowodowe jest ograniczone do dowodów zaoferowanych przez stronę oraz faktów i dowodów powszechnie znanych i znanych z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, lub możliwych do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt powinien w sposób pośredni pozytywnie wpłynąć na rynek pracy, gdyż rozwój przedsiębiorczości w wyniku ograniczenia obciążeń administracyjnych powinien przełożyć się na wzrost zatrudnienia, jak również zachęcić poszczególne grupy branżowe do nabywania dodatkowych uprawnień w związku z wprowadzanymi ułatwieniami.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

lub wojskowe			
Omówienie wpływu	Wpływ na środowisko naturalne: Zmiany dotyczące utrzymania ciągłości funkcjonowania spółek wodnych, które mają za zadanie m.in. utrzymanie i eksploatację urządzeń służących do ochrony wód przed zanieczyszczeniem oraz ochronę przed powodzią, ograniczy możliwość wystąpienia zanieczyszczeń środowiska i podtopień.		
	Wpływ na informatyzację: Proponowane przepisy ustawy w wielu postępowaniach wprowadzają elektronizację, która m.in. przyczyni się do usprawnienia postępowań. Procedury podlegające informatyzacji to m.in. możliwość składania corocznych sprawozdań z działalności fundacji w postaci elektronicznej, możliwość składania sprawozdania z wykonywania operacji lotniczych w postaci elektronicznej czy wprowadzenie elektronizacji procedury składania deklaracji do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego przez organizatorów turystyki i przedsiębiorców.		
	Wpływ na ochronę danych osobowych: Projekt zakłada elektronizację niektórych procedur, co będzie się wiązało z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych w systemach informatycznych.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
III kwartał 2022 r.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie przewiduje się oddzielnej ewaluacji efektów projektu. Projekt wdraża rozwiązania, które wynikają z oceny funkcjonowania niektórych rozwiązań z zakresu k.p.a. i które mają na celu usprawnienie załatwiania spraw administracyjnych, jak również wynikają z konkretnych barier zidentyfikowanych w różnych tematycznie aktach prawnych. W związku z powyższym na bieżąco będą analizowane – przez organy odpowiedzialne tematycznie za dany obszar (dany akt prawny, zmieniany w niniejszym projekcie) lub MRiT – opinie i problemy dotyczące funkcjonowania zaproponowanych rozwiązań, zgłaszane przez adresatów rozwiązań po wejściu w życie tych zmian.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak załączników.			

Warszawa, 20 czerwca 2022 r.

RAPORT Z KONSULTACJI

Projekt ustawy o zmianie ustawy niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania **6 kwietnia 2022 r.**

W ramach **konsultacji publicznych** pismo informujące o skierowaniu projektu do konsultacji otrzymały następujące organy, instytucje i organizacje:

- 1) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) Konfederacja „Lewiatan”,
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club,
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich,
- 7) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 8) Krajowa Rada Izby Architektów RP,
- 9) Polska Geodezja Komercyjna – Krajowy Związek Pracodawców Firm Geodezyjno-Kartograficznych,
- 10) Związek Przedsiębiorstw Finansowych,
- 11) Związek Województw RP,
- 12) Związek Powiatów Polskich,
- 13) Związek Miast Polskich,
- 14) Unia Metropolii Polskich,
- 15) Unia Miasteczek Polskich,
- 16) Związek Gmin Wiejskich RP,
- 17) Digital Polska,
- 18) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego,
- 19) Platforma Przemysłu Przyszłości.

Termin na zajęcie stanowiska został wyznaczony na 14 dni od daty otrzymania pisma.

Uwagi do projektu zgłosiły: Związek Rzemiosła Polskiego, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Pracodawców Business Centre Club, Izba Gospodarcza Gazownictwa, Konfederacja „Lewiatan”, Federacja Przedsiębiorców Polskich.

Dodatkowo do projektu (w ramach tego etapu) uwagi zgłosiły: Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Naczelna Izba Aptekarska, Polska Agencja Nadzoru Audytowego, Komisja Nadzoru Finansowego, Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA, Polska Izba Ubezpieczeń (uwagi zgłoszone po wyznaczonym terminie) oraz Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Uwaga Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców dotycząca doprecyzowania przepisów projektowanej ustawy bądź też jej uzasadnienia w zakresie zmian przewidzianych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych znajduje odzwierciedlenie w przekazanym do konsultacji publicznych i opiniowania uzasadnieniu projektu ustawy, w którym wskazuje się, że mając na uwadze, że przez system CEIDG jest możliwe złożenie dokumentów do ZUS, uzasadnione jest dodanie do obecnej listy załącznika, w którym zmieniany jest kod ubezpieczenia. Rozwiązanie to spójne z ideą tzw. jednego okienka

i realizacji spraw dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w jednym miejscu, tj. poprzez formularze dostępne do złożenia przez CEIDG.

Wszystkie uwagi, które wpłynęły do Ministra Rozwoju i Technologii zostały szczegółowo przeanalizowane, czego wynikiem jest uwzględnienie części uwag zgłoszonych przez Związek Rzemiosła Polskiego, Komisję Nadzoru Finansowego i Polską Izbę Ubezpieczeń.

Szczegółowe omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji, wraz ze stanowiskiem MRiT, przedstawia załączona tabela *„Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, w ramach konsultacji publicznych”*.

Natomiast w ramach **opiniowania** projekt ustawy został przekazany Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST) oraz Radzie Dialogu Społecznego (RDS).

Termin na zajęcie stanowiska wyznaczono na 21 dni od daty otrzymania pisma.

W ramach prac KWRiST uwagi do projektu zgłosiły: Związek Powiatów Polskich, Związek Województw RP, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, Związek Województw RP, Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego.

Po szczegółowej analizie uwag część z nich została uwzględniona bądź wyjaśniona. Szczegółowe omówienie wyników opiniowania, wraz ze stanowiskiem MRiT, przedstawia załączona tabela *„Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, w ramach opiniowania”*.

RDS nie przedstawiła opinii w wyznaczonym terminie, co, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232), oznacza rezygnację z prawa do jej wyrażenia. W drodze kontaktów roboczych z RDS potwierdzono, że opinia nie zostanie wydana.

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Rozwoju i Technologii oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem w trybie ww. ustawy.

Załączniki:

- 1) Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, w ramach konsultacji publicznych;
- 2) Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, w ramach opiniowania.

Załącznik nr 1 do Raportu z konsultacji

Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, w ramach konsultacji publicznych

STAN NA 14 CZERWCA 2022 R.

UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH KONSULTACJI PUBLICZNYCH				
LP.	PRZEPIS USTAWY	PODMIOT ZGŁASZAJĄCY UWAGĘ	TREŚĆ UWAGI	STANOWISKO MRiT
UWAGI O CHARAKTERZE OGÓLNYM				
1.	Uwaga ogólna	Obywatel	W postępowaniach administracyjnych ustala się strony postępowania, bazując na danych z ewidencji gruntów. Jednakże, często się zdarza, że dane z ewidencji gruntów są niekatulane od dziesięcioleci. Dlatego, istotne jest, aby w pierwszej kolejności w postępowaniach administracyjnych uwzględniać dane pochodzące z wydziału ksiąg wieczystych sądów rejonowych, ze szczególnym sprawdzeniem nie tylko ksiąg wieczystych, ale też innej dokumentacji, tj. zasoby, zapisy/odpisy ręczne, akty notarialne ze sprzedaży (nie każda nieruchomość posiada księgę wieczystą), a później brać pod uwagę inną dokumentację ze wszystkich możliwych źródeł, tj. ewidencje Starostwa, urzędy miasta,	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została

			inne. W przeciwnym razie nadal granice własności będą zacierane i do stron postępowania urzędy będą wyznaczać inne osoby niż właściciele, odnosząc się do błędnych danych w ewidencji gruntów (Starostwa). Oczywiste jest bowiem, że to sądy (wydział ksiąg wieczystych) są wyższymi organami od urzędów.	uwzględniona
2.	Uwaga ogólna	Obywatel	Przy ustalaniu stron postępowania, oprócz danych z ewidencji należałoby w pierwszej kolejności korzystać z danych z wydziału ksiąg wieczystych sądów i nie tylko pod kątem istnienia księgi na daną nieruchomość, ale także zasobów, czy innej dokumentacji, tj. aktów, umów(...), Podpozycja wprowadzenia systematycznego nadzoru nad ich działalności, np. przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
3.	Uwaga ogólna	ZRP	Projektowane rozwiązania dotyczącą bardzo wąskich i specjalistycznych procedur, w efekcie mających marginalny wpływ na funkcjonowanie obywateli i przedsiębiorców reprezentowanych przez Związek Rzemiosła Polskiego. Przykładami tego typu niewielkich zmian są przytoczone dalej propozycje: a) w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2021 r. poz. 257 i 1676), b) w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2211), c) w ustawie z	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na

			dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1353 oraz z 2021 r. poz. 1653), oraz szereg innych projektowanych zmian dotyczących stosunkowo niewielkiego kręgu zainteresowanych podmiotów. W niektórych proponowanych zmianach Związek Rzemiosła Polskiego widzi dążenie ustawodawcy do uproszczenia procedur administracyjnych, bardziej z myślą o organach administracji państwowej i funkcjonariuszach służb państwowych niż o obywatelach i przedsiębiorcach oraz do przyznania im dodatkowych uprawnień. Przykładowo rozwiązania takie znajdujemy w dalej przytoczonych propozycjach zmian: a) w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204 oraz z 2021 r. poz. 1177 i 1978), b) w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 1997 r. poz. 770, z późn. zm.), c) w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899), d) w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, 1162, 1621, 2317 i 2445 oraz z 2022 r. poz. 91), e) czy w końcu w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557), gdzie rzeczywistymi „beneficjentami” uproszczenia procedur są organy lub funkcjonariusze konkretnych służb. W szczególności proponowane zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, 1162, 1621, 2317 i 2445 oraz z 2022 r. poz. 91) nie przystają do nazwy projektu mającego odzwierciedlać przesłanie do uproszeń procedur z myślą o pozytywnym skutku dla obywateli, de facto sprowadzając	konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
--	--	--	--	---

			się do ograniczania obowiązków administracji państwowej. Nadto proponowane zniesienie obowiązku uchwalania Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia spowoduje oczywistą degradację doniosłości działań Państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej poprzez likwidację planu działań uchwalanego przez Radę Ministrów po szerokich konsultacjach społecznych, na rzecz bliżej nie sprecyzowanych dokumentów roboczych Rady Ministrów.	
4.	Uwaga ogólna	ZRP	Wątpliwości budzi fakt zaproponowania w projekcie wyłącznie jednej zmiany dotyczącej ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052), stanowiącego podstawowy akt prawny na którym de facto opiera się funkcjonowanie całej administracji państwowej i samorządowej. Co więcej, proponowana zmiana w Kodeksie postępowania administracyjnego sprowadza się do wprowadzenia zasady pozostawienia bez rozpoznania ponaglenia wobec bezczynności organu złożonego przedwcześnie. Tego typu zmianę w proponowanym kształcie Związek Rzemiosła Polskiego ocenia krytycznie, ponieważ przepis ten pozwala na pozostawianie przedwczesnych ponaglenia bez rozpoznania także w przypadku, w którym po złożeniu przedwczesnego ponaglenia, mimo wszystko dojdzie do późniejszej bezczynności organu w danej sprawie. Stoimy na stanowisku, że o ile ponaglenie wniesione przedwcześnie zasadniczo powinno zostać pozostawione bez rozpoznania, jednak nie powinno to mieć miejsca w przypadku, w którym organ nie załatwi danej sprawy w terminie. W takiej sytuacji, nawet złożone przedwcześnie pierwotne ponaglenie, jeśli następnie dojdzie do przewlekłości	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.

			postępowania administracyjnego, powinno zostać rozpatrzone w trybie przepisu art. 37 k.p.a. W ocenie Związku Rzemiosła Polskiego problemem pozostaje również, zastosowanie zbyt daleko idących uproszczeń procedur administracyjnych, w szczególności odejścia od dwuinstancyjności postępowania i zastosowanie zasady milczącego zakończenia postępowania, w postępowaniach w których nie zachodzi taka potrzeba, bądź gdzie tego typu uproszczenie procedur może powodować negatywne konsekwencje dla obywateli.	
5.	Uwaga ogólna	ZRP	Wnioskujemy o podjęcie prac nad dalszymi, bardziej wyrazistymi zmianami procedur administracyjnych, począwszy od uproszczenia procedur przewidzianych w Kodeksie postępowania administracyjnego oraz regulacji szeroko rozumianego prawa przedsiębiorców, które w sposób rzeczywisty mogą wpłynąć na obniżenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, pozwalając na większe zaangażowanie przedsiębiorców w prowadzenie ich firm, wskutek ograniczenia czasu poświęcanego na czynności administracyjne. Związek Rzemiosła Polskiego przede wszystkim opowiada się za usuwaniem barier administracyjno-prawnych w rozwoju przedsiębiorczości na gruncie postępowań podatkowych oraz postępowań w obszarze ubezpieczeń społecznych. Wobec postępującego ogólnoswiatowego kryzysu gospodarczego ustawodawca powinien kierować się kryterium eliminowania wszelkich zbędnych formalności, które należy ograniczyć do absolutnego minimum. W obszarze spraw szczegółowych, które należy uprościć, przedsiębiorcy zgodnie postulują potrzebę zmiany terminu na dokonanie korekty rozliczeń składki zdrowotnej oraz zwrotu nadpłaty tej składki, na co Związek Rzemiosła Polskiego zwracał już uwagę na etapie	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.

			konsultacji przepisów „Polskiego Ładu”. Aktualnie obowiązujące przepisy przewidują, że podatnicy rozliczający się według skali podatkowej lub podatkiem liniowym, wniosek o zwrot nadpłaconej w danym roku składki zdrowotnej składają w nieprzekraczalnym terminie do końca maja kolejnego roku, a wniosek o zwrot złożony po terminie pozostawia się bez rozpatrzenia. Jednocześnie w przypadku zwrotu nadpłaty, co do zasady następującej do końca lipca kolejnego roku, dokonane rozliczenie rocznej podstawy wymiaru i należnych składek zdrowotnych uznaje się za ostateczne. Tymczasem organy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mają prawo kontroli rozliczeń i poprawności korekt składki zdrowotnej do czasu końca terminu przedawnienia, (który co do zasady wynosi 5 lat), w przypadkach w których podstawa ustalenia składki została by przez przedsiębiorcę zaniżona. Związek Rzemiosła Polskiego stoi na stanowisku, że termin do dokonania korekty podstawy składki zdrowotnej przez przedsiębiorcę oraz zwrotu nadpłaconej składki za dany rok, powinien być tożsamy z terminem wynikającym z ogólnych zasad przedawnienia zobowiązań podatkowych i składkowych, postulując o ujednolicenie terminów na korektę rozliczenia składek zdrowotnych i zwrotu nadpłaty. Terminy przedawnienia zobowiązań w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, wynikające z ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych powinny być tożsame z podstawowym okresem, w którym przedsiębiorca może dokonać korekty podstawy składki zdrowotnej oraz zwrotu nadpłaty. Oceniamy, iż określenie terminów do dokonania korekt i zwrotu nadpłaty składki zdrowotnej w sposób odmienny jest niekonstytucyjne i powoduje nierówne traktowanie płatników względem organów ZUS, odstając od	
--	--	--	--	--

			realiów gospodarczych, w których działają przedsiębiorcy. Dodatkowo Związek Rzemiosła Polskiego krytycznie ocenia obowiązek składania przez przedsiębiorcę wniosków o zwrot nadpłaconej składki, jako nadmierną i niepotrzebną biurokracją. Zwrot nadpłaconych składek, wynikający z rozliczenia rocznej składki, powinien być dokonywany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z urzędu, podobnie jak ma to miejsce w przypadku rocznych zeznań podatkowych dotyczących podatku dochodowego.	
6.	Uwaga ogólna	ZRP	Nieziennie problemem dla obywateli i przedsiębiorców pozostaje liczba uchwalanych aktów prawnych, których znaczna ilość powstała w okresie pandemii COVID-19. Tylko niektóre z nich są związane z procesem dostosowywania prawa do regulacji unijnych, większość nadal stanowią akty wykonawcze, które w sposób szczegółowy kształtują procedury administracyjne i warunki prowadzenia działalności w określonej dziedzinie. Może to spowodować nadmiar szczegółową regulację w zakresie prawa gospodarczego, przeprowadzaną przez władzę wykonawczą, a nie ustawodawczą. Związana jest z tym niepewność co do kosztów nowych regulacji prawnych oraz niejasności w ich interpretacji, również w zakresie procedur administracyjnych. Trudności w interpretacji i zrozumieniu norm prawnych wynikają najczęściej z nawarstwiania się zmian w aktach prawnych wskutek bardzo częstych nowelizacji, ale też mnogości i wielokrotności odesłań do innych przepisów. Niejednokrotnie czyni to akt prawny całkowicie nieczytelny i niezrozumiały dla przeciętnego odbiorcy. Interpretacja wielokrotnie zmienianych norm prawa gospodarczego wymaga pomocy specjalistów, co poza czasem potrzebnym do ich prawidłowego odczytania i	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.

			zrozumienia, wpływa na koszt prowadzenia działalności gospodarczej.	
7.	Uwaga ogólna	ZRP	W kontekście upraszczania procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców wskazujemy również na problem rzeczywistej odpowiedzialności urzędników państwowych i samorządowych za popełniane błędy i przewlekłość postępowań administracyjnych, co ma bezpośredni związek z prowadzeniem działalności gospodarczej w sposób niezakłócony i bez niepotrzebnych przeszkód biurokratycznych. Obowiązująca od 2011 roku ustawa o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa nie była od wielu lat nowelizowana pomimo tego, że w powszechnej opinii w praktyce akt ten nie funkcjonuje prawidłowo, zapisy tej ustawy są de facto martwe, a przypadki jej zastosowania wobec konkretnych osób są sporadyczne i mają bardziej charakter symboliczny, niż realny wymiar finansowy. Wobec tak opisanego stanu rzeczy, Związek Rzemiosła Polskiego postuluje, by niezależnie od upraszczania procedur administracyjnych, dla zapewnienia przestrzegania stosowanych procedur i terminów rozpatrywania spraw przez administrację publiczną, poddać ocenie i nowelizacji przepisy określające odpowiedzialność urzędników państwowych i samorządowych za popełniane błędy i powodowanie przewlekłości prowadzonych postępowań administracyjnych.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
8.	Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	Przedsiębiorcy powinni mieć zagwarantowane przez Państwo przyjazne środowisko do prowadzenia działalności, a przewidywalność prawa, jasne i proste przepisy oraz krótkie i szybkie procedury powinny wyznaczać ramy planowanego procesu deregulacyjnego. (...) Projektodawca prawidłowo wskazał główne problemy występujące w	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście

		polskim porządku prawnym, takie jak inflacja prawa, długie i czasochłonne procedury, czy nieterminowe rozstrzygnięcia spraw i przewlekłe prowadzenie postępowań administracyjnych. (...) Pracodawcy RP z stwierdzają, że zaproponowane rozwiązania mają charakter punktowy i dotyczą wybranych grup przedsiębiorców. W rezultacie nie mogą one doprowadzić do wyeliminowania zauważonych przez projektodawcę problemów. Planowana ustawa deregulująca powinna być kompleksowa, tj. dotyczyć całego systemu prawa i znajdować zastosowanie do wszystkich przedsiębiorców. W konsekwencji skutek wejścia w życie ustawy w projektowanym brzmieniu nie będzie dla przedsiębiorców odczuwalny. Przykładowo w uzasadnieniu projektu projektodawca przyznaje, że zmiany dotyczą postępowań administracyjnych, w których rzadko są wnoszone odwołania oraz w których występuje jedna strona, a postępowania kończą się najczęściej uwzględnieniem jej żądania w całości. O ile należy ocenić pozytywnie wyodrębnienie tego katalogu spraw administracyjnych przez projektodawcę, to jednak proponowana deregulacja dotyczy spraw nie sprawiających trudności w obecnie obowiązującym porządku prawnym. Jest rzeczą oczywistą, że strona zadowolona z decyzji nie będzie wnosić odwołań, a dodatkowo w aktualnym stanie prawnym ma możliwość się jego zrzeczenia. Opiniowany projekt nie zawiera rozwiązań deregulacji prawa podatkowego – jednego z najbardziej skomplikowanych systemów podatkowych w Europie. To właśnie przepisy prawa podatkowego są jednym z newralgicznych punktów dla przedsiębiorców. Dochodzi obecnie do sytuacji, gdzie przedsiębiorcy zamiast skupić się	regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
--	--	---	--

			na prowadzeniu działalności gospodarczej, monitorują zmiany w już skomplikowanym prawie podatkowym, obawiając się niekorzystnych skutków podatkowych dla prowadzonej działalności. W takich warunkach nie jest możliwe opracowywanie stałej strategii biznesowej oraz planu rozwoju przedsiębiorstwa. Nie jest do końca zrozumiałe stanowisko projektodawcy o jak najszybszej potrzebie wprowadzenia zmian wskazanych w projekcie. O ile prace w przedmiocie ustawy deregulującej powinny mieć charakter priorytetowy, to nie mogą być one prowadzone w sposób szybki, z pominięciem konieczności deregulacji całego systemu prawnego, jak również z pozbawieniem partnerów społecznych prawa do wypowiedzania się w tej kwestii. (...) W ocenie Pracodawców RP, cały proces deregulacji należy przeprowadzić kompleksowo, by dotyczył on wszystkich kluczowych gałęzi prawa oraz wszystkich podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Jednocześnie w procesie legislacyjnym powinien być zapewniony udział wszystkim partnerom społecznym reprezentującym przedsiębiorców, którzy na co dzień mierzą się z wieloma trudnościami polskiego porządku prawnego i doskonale znają jego niedoskonałości. Wiedza ta pozwoli projektodawcy opracować ustawę skutecznie deregulującą polski system prawny.	
9.	Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	Większość rozwiązań zawartych w projektowanej ustawie dotyczy rozszerzenia stosowania postępowania uproszczonego oraz milczącego załatwienia sprawy w postępowaniu administracyjnym. Obie te instytucje zostały dodane do Kodeksu postępowania administracyjnego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Zakres zmian wprowadzanych do systemu prawa przedmiotowym projektem ustawy obejmuje kwestie

		ustaw. Pomimo występowania w polskim porządku prawnym powyższych instytucji blisko przez 5 lat, są one rzadko stosowane przez organy administracji publicznej. Wynika to z brzmienia art. 122a § 1 k.p.a., dotyczącego milczącego załatwienia sprawy, oraz 163b § 1 k.p.a., dotyczącego postępowania uproszczonego, które nie stanowią samodzielnej podstawy do rozpoznania sprawy w ww. trybach. W obecnie obowiązującym stanie prawnym załatwienie sprawy w postępowaniu uproszczonym oraz milczące załatwienie sprawy jest możliwe wyłącznie wtedy, gdy przepis szczególny tak stanowi. Postępowanie uproszczone jest powiązane z milczącym załatwieniem sprawy z uwagi na treść art. 163b § 3 k.p.a, zgodnie z którym w sprawie rozpoznawanej w postępowaniu uproszczonym stosuje się przepisy o milczącym załatwieniu sprawy, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Aktualnie obowiązujący stan prawny przeczy istocie postępowania uproszczonego, które ze swojej natury powinno być proste, a jego stosowanie nie powinno wymagać wprowadzenia przepisu szczególnego. Ze względu, że obecna regulacja milczącego załatwienia sprawy i postępowania uproszczonego sprawia, że tryby te są wyłącznie wyjątkiem od prowadzenia postępowania administracyjnego na zasadach ogólnych, proponujemy wprowadzenie zasady prowadzenia uproszczonego postępowania administracyjnego w sytuacji, gdy w sprawie występuje wyłącznie jedna strona. Zmiany polegałyby na wprowadzeniu zasady rozpoznawania spraw w postępowaniu uproszczonym w miejsce obecnie obowiązującego wyjątku. Doprowadziłoby to również do zwiększenia zastosowania instytucji milczącego załatwienia	związane z uproszczeniem procedur, milczącą zgodą oraz szeroko pojętą cyfryzację postępowania, w celu upowszechnienie tych instytucji i procedur w przepisach prawa, które przewidują stosowanie procedury administracyjnej.
--	--	---	---

			sprawy. Te same uwagi dotyczą zaproponowanej przez projektodawcę jednoinstancyjności niektórych postępowań administracyjnych. Zamiast punktowego wymieniania tych postępowań także należy wprowadzić zasadę, że w sprawach, gdzie występuje wyłącznie jedna strona (np. w postępowaniu uproszczonym), w sytuacji uwzględnienia w całości żądania strony, odwołanie nie przysługuje. W tej sytuacji organy administracji publicznej powinny na decyzji zamieszczać z urzędu wzmiankę o ostateczności decyzji, by przedsiębiorca mógł od razu posługiwać się nią w obrocie. Jest to uzasadnione również faktem, iż w aktualnym stanie prawnym, pomimo formalnej możliwości złożenia przez stronę odwołania od decyzji w całości uwzględniającej jej żądanie, takie odwołanie i tak nie zostałoby merytorycznie rozpoznane z uwagi na brak interesu prawnego w zaskarżeniu. Odnosząc się do kwestii cyfryzacji postępowania administracyjnego należy podkreślić, że przepisy umożliwiające prowadzenie postępowań administracyjnych w formie elektronicznej weszły w życie już 17 czerwca 2010 roku i przez przedsiębiorców nie są powszechnie stosowane. Jest to spowodowane faktem, że nie każdą sprawę administracyjną da się załatwić drogą elektroniczną, a nawet w postępowaniach zainicjowanych formą elektroniczną występuje konieczność składania pism w formie pisemnej. Wskazujemy również, że system informatyczny nie jest dostosowany do czasów współczesnych. O ile uchwalenie stosownych przepisów w przedmiocie informatyzacji postępowań nie jest problematyczne, to ich wykonywanie i stosowanie może już stwarzać znaczne trudności. Wynika to z między innymi z konieczności	
--	--	--	--	--

			opracowania odpowiedniego systemu informatycznego, bieżącego jego aktualizowania oraz przeszkolenia urzędników, co wiąże się z wydatkami ze strony budżetu Państwa.	
10.	Uwaga ogólna	BCC	Zgodnie z uzasadnieniem projekt wprowadza szersze stosowanie postępowania uproszczonego w rozumieniu działu II rozdziału 14 kodeksu postępowania administracyjnego („k.p.a.”), charakteryzujące się z jednej strony ograniczeniem formalności i obowiązków uzasadnienia, a z drugiej strony wymogiem stosowania formularzy, oraz szersze stosowanie procedury milczącego załatwienia sprawy przez organy administracji publicznej (jako świadomą alternatywę dla aktywnego wydawania orzeczeń administracyjnych w sprawach uznanych przez Projekt za „prostsze” niż standardowe), stosownie do art. 122a k.p.a. Zdaniem ZP BCC zaproponowane rozwiązanie nie jest wystarczające a dla osiągnięcia deklarowanych celów Projektu wymagana byłaby raczej reforma postępowania uproszczonego, które w obecnej formie w praktyce może utrudnić i tworzyć ryzyka dla stron postępowania z uwagi na formalizm – w szczególności kwestie formularza, oraz ograniczenia dowodowe, w tym prekluzję. W opinii ZP BCC postępowanie uproszczone powinno być w miarę możliwości odformalizowane w stosunku do trybu zwyczajnego i zawierać regulację o charakterze dyscyplinującym dla organów administracji w sprawie (zarówno zaangażowanych bezpośrednio w wydawanie rozstrzygnięcia, jak i zaangażowane pośrednio, w szczególności w związku z wymogami uzgodnień administracyjnych). Podobnie szersze zastosowanie winna znajdować instytucja milczącego załatwienia sprawy w razie braku wydania rozstrzygnięcia w określonym terminie.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Celem projektowanych rozwiązań jest wprowadzenie „punktowych rozwiązań” w ramach obowiązujących zasad postępowania, które uproszczą obowiązujące procedury.

11.	Uwaga ogólna	BCC	Zgodnie z uzasadnieniem, w projekcie zaproponowano rozszerzenie stosowania zasady jednoinstancyjności zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 15 k.p.a., w szczególności poprzez wprowadzenie ogólnej zasady braku odwołania od decyzji w której odstąpiono od uzasadnienia z uwagi na uwzględnienie w całości żądania strony. Zdaniem ZP BCC tak daleko idąca modyfikacja zasad postępowania nie jest jednak kierunkiem prawidłowym, bowiem istnieje istotne ryzyko, że pod pozorem przyspieszania i upraszczania procedur w rzeczywistości ograniczona zostanie zasada dwuinstancyjności o randze konstytucyjnej (art. 78 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Z powyższego względu w opinii ZP BCC do ograniczania zasady dwuinstancyjności w jakimkolwiek zakresie, w tym poprzez rozbudowę instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, powinny być dokonywane ze szczególną rozważą i ostrożnością. Zdaniem ZP BCC, wobec treści Uzasadnienia, wydaje się, że w opiniowanym Projekcie kwestia ta wymaga ponownego gruntownego rozważenia i przeformułowania.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Celem projektowanych rozwiązań jest wprowadzenie „punktowych rozwiązań” w ramach obowiązujących zasad postępowania, które uproszczą obowiązujące procedury.
12.	Uwaga ogólna	BCC	Zgodnie z projektem proponowane jest wprowadzenie w szerszym zakresie procedur elektronicznych, w tym elektronicznej obsługi korespondencji w sprawie. Z jednej strony może to przyczynić się do przyspieszenia postępowania z uwagi na techniczną natychmiastowość doręczeń, jednak z drugiej stron może znacząco utrudnić podmiotom prywatnym ochronę ich praw w szczególności z uwagi na w dalszym ciągu nierozwiązany problem tzw. wykluczenia cyfrowego i złej infrastruktury teleinformatycznej poza obszarami miejskimi.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Celem projektowanych rozwiązań jest wprowadzenie „punktowych rozwiązań” w ramach obowiązujących zasad postępowania, które uproszczą obowiązujące procedury.
13.	Uwaga ogólna	BCC	Zdecydowanie negatywnie w opinii ZP BCC należy ocenić proponowane rozszerzenie wyjątku od zasady dwuinstancyjności na decyzje wydawane na podstawie	UWAGA CZĘŚCIOWO UWZGLĘDNIONA

			zmienianych projektem ustaw szczegółowych, w tym m.in. ustawy o drogach publicznych i ustawy o jakości handlowej artykułów rolno spożywczych, ustawy o kinematografii, prawo geologiczne i górnicze, ustawy o środkach ochrony roślin, ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi etc. Zdaniem ZP BCC wyjątek taki byłby nieproporcjonalnym ograniczeniem uprawnień procesowych stron postępowania i pozbawiłby je, w toku administracyjnym, mechanizmu kwestionowania wadliwych rozstrzygnięć. Projekt pomija bowiem okoliczność, że nawet jeśli przepisy wyraźnie wskazują w jakich warunkach i na jakich zasadach dane rozstrzygnięcie winno zostać wydane (tzw. decyzje związane) to nie wyklucza w praktyce możliwości wydania rozstrzygnięć błędnych, nawet wbrew jednoznaczному przepisowi. W szczególności właśnie zakwestionowaniu błędnych merytorycznie rozstrzygnięć służy instytucja odwołania. Rozwiązanie w postaci wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest przy tym, w opinii ZP BCC, niewystarczające. Jeśli bowiem organ wydał błędną decyzję, chociażby pozostając w błędnym przeświadczeniu co do stanu faktycznego lub pod wpływem błędnej wykładni prawa, to istnieje znaczące ryzyko, że przy ponownym rozpatrzeniu powieli on swój błąd. W konsekwencji, zdaniem ZP BCC ograniczenie zasady dwuinstancyjności w takim wypadku jest niezasadne.	Celem projektowanych rozwiązań jest wprowadzenie „punktowych rozwiązań” w ramach obowiązujących zasad postępowania, które uproszczą obowiązujące procedury. Po dokonaniu analizy zmodyfikowano projekt ustawy w podnoszonym zakresie.
14.	Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	VII. Przykładowe obszary i wątki wymagające deregulacji a) Prawo podatkowe Sprawiedliwe, skuteczne i zrównoważone opodatkowanie musi zapewniać, aby wszyscy, począwszy od osób fizycznych po korporacje, płacili swoją sprawiedliwą część podatku. Jednocześnie polityka podatkowa musi być	UWAGA WYJAŚNIONA Ordynacja podatkowa jest na bieżąco dostosowywana do zmieniającego się otoczenia prawnego i społeczno-gospodarczego. Sukcesywnie

			opracowana w taki sposób, aby zarówno przedsiębiorstwa, jak i obywatele mogli w pełni korzystać z możliwości jednolitego rynku, pracować i inwestować transgranicznie, a także wprowadzać innowacje i tworzyć miejsca pracy. Istotne jest przy tym tworzenie odpowiednich zachęt dla zrównoważonych i przyjaznych dla klimatu inwestycji, rozwoju cyfryzacji i promowanie innowacyjności. W zakresie stabilności prawa podatkowego Pracodawcy RP proponują wprowadzenie ograniczenia w przedmiocie zmian ustaw podatkowych, które powinny być wprowadzane tylko dwa razy w roku tj. 1 stycznia i 1 lipca, z zachowaniem przykładowo 3-miesięcznego <i>vacatio legis</i>. Jednym z głównych celów rządu, jeszcze w poprzedniej kadencji Sejmu, było uchwalenie nowej ordynacji podatkowej. Obecnie obowiązujące regulacje w tym przedmiocie stawiają w uprzywilejowanej pozycji organy podatkowe. Głównym celem nowej ordynacji podatkowej powinno być wyważenie interesu publicznego z interesem podatników m.in. poprzez wprowadzenie zasady domniemania uczciwości zobowiązanego oraz wyłączenie arbitralności stosowania przez organy podatkowe klauzuli obejścia prawa podatkowego. Obecna zasada rozstrzygania wątpliwości na korzyść podatnika (art. 2a Ordynacji podatkowej) jest zdecydowanie niewystarczająca z tego względu, że dotyczy ona niedających się usunąć wątpliwości, gdzie w praktyce organy podatkowe zwykle stoją na stanowisku, iż wątpliwości da się usunąć. Ponadto zasada ta dotyczy wyłącznie treści przepisów prawa podatkowego, a nie okoliczności faktycznych. W przedmiocie obowiązków sprawozdawczych Pracodawcy RP wskazują na nadmierne obciążenie podatników związane	wprowadzane są do niej rozwiązania ukierunkowane na poprawę relacji pomiędzy organami podatkowymi a podatnikami oraz uproszczenie procedur podatkowych, w tym takie, które bazują na dorobku projektu nowej Ordynacji podatkowej (NOP). Obowiązująca zasada rozstrzygania na korzyść podatnika niedających się usunąć wątpliwości co do treści przepisów prawa podatkowego jest analogiczna do zawartej w projekcie NOP. Na chwilę obecną nie jest planowane wprowadzenie do Ordynacji podatkowej zasad domniemania uczciwości podatnika i rozstrzygania na korzyść podatnika wątpliwości co do stanu faktycznego. Nie można jednak wykluczyć w przyszłości wykorzystania na gruncie obowiązującej Ordynacji podatkowej dorobku projektu NOP, o ile konkretne rozwiązanie okaże się odpowiednie i adekwatne w aktualnym systemie podatkowym.
--	--	--	---	---

		z raportowaniem. Są oni zobowiązani do sporządzania i przekazywania informacji o umowach zawartych z nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego (ORD-U). Raportowanie w tym zakresie stanowi niepotrzebne, dodatkowe obciążenie dla podatników, ponieważ informacje zawarte w ORD-U zasadniczo pokrywają się z tymi z TP-R i JPK V7. Wskazujemy również na konieczność usunięcia z rozporządzeń akcyzowych wzorów ewidencji, zastępując je opisem co ma zawierać ewidencja. Przy ewidencji prowadzonej elektronicznie, co obecnie jest dość powszechne, wzory są już przestarzałe, przez co wiele rubryk pozostaje pustych jako niemających zastosowania. Także w części dotyczącej podatku naliczonego w JPK V7 występują pozycje dotyczące oddzielnego nabycia towarów i usług zaliczanych u podatnika do środków trwałych (odpowiednio pola: P_40, P_41, K_40, K_41) oraz nabycia pozostałych towarów i usług (odpowiednio pola: P_42, P_43, K_42, K_43). Powyższe stanowi odzwierciedlenie odpowiednich pozycji z deklaracji VAT-7(20) i JPK VAT (3), jednakże nie mają one praktycznego znaczenia i prowadzą do nadmiernego rozbudowania JPK V7. W związku z opracowywanym przez Unię Europejską Zielonym Ładem, należy dokonać przeglądu przepisów dotyczących podatku VAT w transporcie pasażerskim, celem uproszczenia regulacji w obszarze miejsca opodatkowania usług przewozu osób, by zapewnić ich spójność z proekologiczną polityką podatkową. Konieczne jest także znowelizowanie ustawy o VAT w części dotyczącej usług finansowych z uwzględnieniem rozwoju gospodarki, outsourcingu usług pośrednich przez podmioty	Odnosząc się do postulatu wyłączenia arbitralności klauzuli obejścia prawa podatkowego, należy wskazać, że postępowanie klauzulowe jest wszczynane na skutek zaistnienia ustawowo wskazanych, obiektywnych przesłanek. Organ podatkowy nie ma więc w tym zakresie dowolności. Ponadto, w toku procedury organ podatkowy może zasięgać opinii Rady do spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania, która jest niezależnym organem opiniującym zasadność zastosowania art. 119a Ordynacji podatkowej lub środków ograniczających umowne korzyści w indywidualnych sprawach. W zakresie sporządzania i przekazywania informacji o umowach zawartych z nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego (ORD-U) – w opinii PRP, obowiązek ten, w sytuacji gdy dane z tej informacji pokrywają się z informacjami o cenach transferowych (TPR),
--	--	---	--

			finansowe i ubezpieczeniowe oraz organizacji rynku finansowego. Znaczne trudności stwarza również interpretacja zagadnień z zakresu podatku od nieruchomości. W obecnie obowiązującym stanie prawnym podatnik prowadzący działalność w oparciu o nieruchomości położone na terenie całego kraju (np. stacje paliw, urządzenia reklamowe, stacje nadawcze telefonii komórkowej), w razie wątpliwości w przedmiocie podatku od nieruchomości, zwraca się o wydanie interpretacji do każdego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) z osobna, na obszarze którego znajduje się nieruchomość. Stwarza to możliwość otrzymania sprzecznych ze sobą interpretacji dotyczących tej samej kwestii. Pracodawcy RP postulują zatem ustanowienie jednego ogólnokrajowego organu do interpretowania zagadnień z zakresu podatku od nieruchomości, co ujednolici stanowiska organów podatkowych i ułatwi prowadzenie działalności. Powyższe kwestie stanowią przykładowe wskazanie problemów występujących w prawie podatkowym. Pracodawcy RP wyrażają stanowisko, że zarówno w interesie publicznym, jak i prywatnym, jest jak najszybsze rozpoczęcie prac nad deregulacją całego systemu podatkowego. Prace te powinny być prowadzone z aktywnym udziałem partnerów społecznych.	stanowi niepotrzebne, dodatkowe obciążenie dla podatników. Ministerstwo Finansów zna powyższe stanowisko podatników, jednak podkreślić należy, że przeprowadzona analiza wykazała rozbieżności w zakresie szczegółowych danych zawartych w formularzu ORD-U oraz Informacji TPR. Różnice występują również w odniesieniu do celów i ogólnych założeń składania tych dwóch formularzy. Zakres informacji zawartych w ORD-U w bardzo wielu przypadkach może odbiegać od zakresu informacji możliwych do ustalenia na podstawie JPK_V7, zarówno w odniesieniu do przedmiotu informacji, jak i podmiotów obowiązanych do ich składania. Jeśli chodzi o różnice co do przedmiotu informacji: JPK_V7 nie zawiera informacji o dostawach niepodlegających opodatkowaniu podatkiem VAT oraz informacji o
--	--	--	---	--

				zakupach niepodlegających opodatkowaniu VAT, zakupach zwolnionych z VAT oraz zakupach opodatkowanych VAT, lecz związanych ze sprzedażą zwolnioną z VAT. Informacje w takim zakresie mogą wystąpić w ORD-U. W JPK_V7 odmiennie niż w ORD-U został określony zakres powiązań pomiędzy stronami transakcji (oznaczenie „TP” w JPK_V7), co także może wskazywać na rozbieżności pomiędzy zakresem informacji. Jeśli chodzi o różnice co do podmiotów obowiązanych do składania informacji: JPK_V7 składają jedynie podatnicy VAT, a ORD-U mogą składać także inne podmioty gospodarcze (zwolnione z VAT lub prowadzące jedynie działalność zwolnioną z VAT lub niepodlegającą VAT). Nierezydent wykonujący czynności opodatkowane na terytorium Polski powinien zarejestrować się do VAT w Polsce, i w związku z tym, pod
--	--	--	--	---

				względem VAT będzie traktowany jako podmiot krajowy, a JPK_V7 nie zawiera informacji o siedzibie lub miejscu zamieszkania podatnika, co może utrudnić raportowanie transakcji zawieranych z nierezydentami. Mając na uwadze zastrzeżenia PRP informujemy, że zakres informacji o umowach zawartych z nierezydentami (ORD-U) zostanie zweryfikowany przy okazji najbliższych prac legislacyjnych nad nowelizacją rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie informacji podatkowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 68). Odnosząc się do uwagi dotyczącej wprowadzenia zmian we wzorach ewidencji akcyzowych należy wyjaśnić, że w systemie prawnym funkcjonuje rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 11 czerwca 2021 r. w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących
--	--	--	--	---

				wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy (Dz.U. poz. 1150 z późn.zm.). Rozporządzenie to nie zawiera wzorów ewidencji, natomiast określa zakres danych jaki powinien się znajdować w ewidencjach i innych dokumentacjach. Regulacje wskazanego rozporządzenia mają na celu uproszczenie i uaktualnienie zakresu danych oraz uelastycznienie prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji, w związku z wprowadzeniem obowiązku ich elektronicznej od 1 stycznia 2023 r. W konsekwencji uznać należy, że zgłoszony postulat jest już obecnie zrealizowany. W kwestii interpretacji zagadnień z zakresu podatku od nieruchomości należy wyjaśnić, że Ordynacja podatkowa zawiera narzędzie pozwalające na wyeliminowanie skutków sytuacji polegających na otrzymywaniu, przez podatnika prowadzącego działalność gospodarczą z wykorzystaniem
--	--	--	--	---

				nieruchomości położonych na terenie całego kraju, sprzecznych ze sobą interpretacji indywidualnych dotyczących tej samej kwestii. Podatnik może wtedy wystąpić z wnioskiem o wydanie interpretacji ogólnej (wniosek powinien zawierać m. in. wskazanie niejednolitego stosowania prawa w określonych interpretacjach indywidualnych wydanych przez organy podatkowe w takich samych stanach faktycznych lub zdarzeniach przyszłych oraz w takich samych stanach prawnych – art. 14a § 1pkt 1 i § 2 Ordynacji podatkowej). Należy zauważyć, że podmiot występujący z ww. propozycją nie przedstawił danych dotyczących skali zjawiska. Propozycja w zakresie podatku VAT w transporcie pasażerskim, dotycząca uproszczenia regulacji w obszarze miejsca opodatkowania usług przewozu osób ma charakter ogólny i nie zawiera żadnej propozycji
--	--	--	--	---

				legislacyjnej, w związku z czym nie jest możliwe merytoryczne ustosunkowanie się do niej. Ponadto należy podkreślić, że poruszona kwestia ustalania miejsca świadczenia usług jest wprost uregulowana w art. 48 Dyrektywy Rady 2006/112/WE, w związku z czym Polska nie może dowolnie ustalać tych reguł. Polskie regulacje są zgodne z prawem unijnym. Również uwaga dotycząca znowelizowania ustawy o VAT w zakresie usług finansowych ma charakter ogólny i nie zawiera żadnej propozycji legislacyjnej. Obszar opodatkowania VAT usług finansowych jest także uregulowany przez Dyrektywę Rady 2006/112/WE, zaś polskie regulacje prawidłowo transponują przepisy dot. w/w usług. Jednocześnie pragniemy poinformować, iż Komisja Europejska dostrzega potrzebę aktualizacji w/w przepisów i przeprowadziła w okresie luty-maj 2021 konsultacje
--	--	--	--	---

				publiczne w tym zakresie. Obecnie Komisja analizuje zagadnienie celem przygotowania stosowanego wniosku legislacyjnego w zakresie Dyrektywy Rady 2006/112/WE. Odnosząc się do kwestii nadmiernego rozbudowania JPK V7 należy mieć na uwadze, że rezygnacja z podziału zakupów na nabycie towarów i usług zaliczanych do środków trwałych oraz nabycie pozostałych towarów i usług, znacznie utrudni czynności analityczne związane weryfikacją rozliczeń VAT, co doprowadzi do zwiększenia ilości kosztownych zarówno dla KAS, jak i samych podatników, procedur weryfikacyjnych tj. czynności sprawdzających czy kontroli podatkowych. Rezygnacja z informacji o nabyciu środków trwałych w wielu przypadkach może zafałszować obraz przedsiębiorcy interpretowany na podstawie zapisów ewidencyjnych (np. duża inwestycja, rozpoczęcie
--	--	--	--	--

				działalności). Podział nabywanych towarów i usług na te, które w krótkim czasie powinny generować wartość dodaną (towary, materiały) oraz generujące wartość dodaną w dłuższym czasie, a następnie zbywane z reguły znacznie poniżej wartości początkowej, ma głębokie uzasadnienie ekonomiczne. Podział zakupów na środki trwałe i zakupy pozostałe, nie jest podziałem losowym lecz logicznym. Co do zasady, podatnik w chwili zakupu wie, czy dany towar jest towarem handlowym, materiałem, wyposażeniem czy środkiem trwałym. Wyodrębnienie takich zakupów jest normą prawa podatkowego, jeszcze wyraźniej widoczną w podatkach dochodowych (amortyzacja) i księgach (ewidencja środków trwałych).
15.	Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	Oдноśnie spraw dotyczących rynku pracy, zmian wymagają przepisy dotyczące zatrudniania cudzoziemców. Przede wszystkim niezbędne jest rozszerzenie katalogu krajów, których obywatele mogą zostać zatrudnieni na podstawie oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi. Obecna lista jest niezwykle wąska i obejmuje jedynie sześć krajów.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanej regulacji i zostanie pozostawiona jako

		W okresie, w którym katalog ten został utworzony, ekonomicznie uzasadnione było wpisanie do niego państw, obecnie się w nim znajdujących. Po upływie lat, zmienił się jednak zakres państw, których obywatele chętnie podejmują pracę na terenie Polski. Zmieniły się także potrzeby pracodawców. Zauważyć należy, że obecnie wielu polskich pracodawców zmaga się z problemem nieobsadzonych stanowisk pracy. Do tej pory spadającą podaż pracy na terenie Polski rekompensowana była zatrudnianiem pracowników pochodzących głównie z Ukrainy, ale także z innych rynków takich jak Azja Mniejsza czy Azja Południowa. Mając powyższe na uwadze, Pracodawcy RP apelują o poszerzenie katalogu krajów m.in. o Indie, Azerbejdżan, Wietnam, Turcję, Kirgistan, Uzbekistan, Tadżykistan, Turkmenistan oraz Kazachstan. Również ustawa z 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – pomimo niedawnej nowelizacji, wymaga zmian, głównie w przedmiocie sposobu składania oświadczeń o niekaralności cudzoziemca. W przypadku, gdy ten sam pracodawca w stosunku do tego samego pracownika składa kolejne wnioski o zezwolenie na pracę, powtarzać musi powyższą procedurę, co powoduje zbędne przedłużenie uzyskania zezwolenia na pracę. W takich okolicznościach, przy składaniu kolejnych wniosków, należy wprowadzić możliwość dodawania informacji, że oświadczenie o niekaralności cudzoziemca zostało dołączone do poprzedniego wniosku. Pracodawcy RP proponują zniesienie wymogu uzyskiwania informacji od starosty w przypadku zezwolenia na pracę typu A. W celu uzyskania przez cudzoziemca tego zezwolenia, pracodawca musi przedstawić właściwemu staroście informację o braku możliwości zaspokojenia	postulat <i>de lege ferenda</i> w dalszych pracach nad aktami dotyczącymi upraszczania procedur.
--	--	---	---

			potrzeb kadrowych pracodawcy w oparciu o rejestry bezrobotnych i poszukujących pracy lub o negatywny wyniku organizowanej rekrutacji. Stanowi to zbędną formalność i niepotrzebnie wydłuża proces uzyskiwania zezwolenia. Z praktyki wynika, że pracodawcy decydują się na zatrudnianie pracowników z zagranicy wówczas, gdy nie mogą zaspokoić swoich potrzeb na rynku lokalnym. W rezultacie potrzeba uzyskania informacji od starosty uniemożliwia sprawne wydawanie zezwoleń na pracę i ma negatywny wpływ na ciągłość prowadzonej działalności. Należy rozważyć wydłużenie okresu, na który wydaje się zezwolenie na pracę, z trzech do sześciu lat. Trzyletni okres jest dość krótki i wywołuje potrzebę dopełniania niepotrzebnych formalności ze względu na konieczność składania wniosków o wydanie kolejnego zezwolenia. Komplikuje to zarówno organizowanie przez pracodawcę toku pracy, jak i obciąża urzędy administracyjne, powodując niepotrzebne przedłużenie terminów rozpoznawania innych spraw, zważywszy, że zdecydowana większość wniosków o wydanie ponownego zezwolenia jest rozpatrywana pozytywnie. Ponadto deregulacji wymaga wydłużenie 18-miesięcznego okresu, na który maksymalnie można skierować pracownika tymczasowego do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz jednego pracodawcy do 36 miesięcy. Takie czasowe ograniczenie nie znajduje gospodarczego uzasadnienia. Praca tymczasowa jest korzystna z punktu widzenia każdej ze stron stosunku: agencji pracy, pracodawcy użytkownika, jak i pracownika. Pracodawcy RP rekomendują więc zmianę art. 20 ust. 1–4 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.	
--	--	--	---	--

16.	Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	W opiniowanym projekcie nie są zawarte żadne propozycje w przedmiocie ochrony zdrowia, który także wymaga deregulacji. Dotyczy to zwłaszcza procesu refundacyjnego, dystrybucji oraz badań klinicznych. W procesie refundacyjnym Pracodawcy RP postulują rozdzielanie programów lekowych – wprowadzenie rozwiązania, aby firmy nie musiały wyrażać zgody na zmianę treści programu mogąc zostać oskarżonym o działanie na szkodę przedsiębiorstwa. Problem był wielokrotnie podnoszony przez organizacje pacjentów oraz organizacje branżowe. Jest również zasadne wskazanie oficjalnej ścieżki procedowania dla nowych prezentacji leków oraz możliwość objęcia refundacją tych samych prezentacji leku, w tych samych terminach obowiązywania decyzji refundacyjnych. Pracodawcy RP proponują doprecyzowanie definicji odpowiednika w ustawie refundacyjnej poprzez wyłączenie uznawania kolejnych prezentacji tego samego leku za odpowiedniki. Zasadne jest również traktowanie leków typu line extention na równi (pod względem cenowym) z ich starszymi wersjami obecnymi na liście, tak, by nie wymagać od nich obniżenia urzędowej ceny zbytu – do poziomu 75% jedyne odpowiednika lub do poziomu odpowiednika (w zależności od ilości odpowiedników na wykazie). Należy wprowadzić możliwość zmiany wnioskodawcy bez konieczności skrócenia obowiązującej decyzji refundacyjnej dla danego leku i wydania nowej decyzji w stosunku do następcy wnioskodawcy. Aktualnie zmiana wnioskodawcy jaka istnieje w systemie SOLR dotyczy zmian tylko w obrębie tego samego podmiotu odpowiedzialnego. W obecnie obowiązującym stanie prawnym wywóz za granicę produktów wymienionych w art. 37a ust. 14 Prawa farmaceutycznego podlega zgłoszeniu do Głównego	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanej regulacji i zostanie pozostawiona jako postulat <i>de lege ferenda</i> w dalszych pracach nad aktami dotyczącymi upraszczania procedur.
-----	--------------	---------------	---	--

			Inspektora Farmaceutycznego. Obowiązkiem tym są objęte także próbki reklamacyjne wysyłane do producenta, co wzbudza uzasadnione wątpliwości. Próbki te nie powinny podlegać zgłoszeniu w celu ich wywozu za granicę, ewentualnie procedura ich zgłoszenia winna być znacznie uproszczona. Ta zmiana pozwoli na sprawne i szybkie przekazywanie opakowań produktów leczniczych do wytwórcy i pozwoli na zredukowanie, do minimum, czasu potrzebnego na przeprowadzenie całej procedury reklamacyjnej. Proponowane usprawnienie ma poważne znaczenie dla bezpieczeństwa pacjentów, ponieważ wpływa bezpośrednio na termin pozyskania wyników badania zgłoszonej wady produktu leczniczego, przeprowadzanego przez wytwórcę. W związku z wejściem w życie ustawy z 10 maja 2018 roku o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw, na przedsiębiorcach posiadających zezwolenie na prowadzenie hurtowego obrotu produktami leczniczymi oraz zezwolenie na wytwarzanie lub import produktu leczniczego został nałożony obowiązek przekazywania Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu informacji o środkach transportu wykorzystywanych w zakresie działalności objętej zezwoleniem. Należy pochylić się nad możliwością zmiany powyższego obowiązku w ten sposób, że zgłaszanie listy przewoźników w transporcie krajowym nie będzie podlegało zgłoszeniu, przez co obowiązek ten będzie dotyczył wyłącznie transportu międzynarodowego (system SENT). Zmiana ta pozwoli na zmniejszenie nakładów pracy, zarówno po stronie podmiotów raportujących i kontrolujących, oraz umożliwi skoncentrowanie sił i środków na informacjach dotyczących wyłącznie transportu	
--	--	--	--	--

			międzynarodowego. Należy podkreślić, że ostatnie miesiące funkcjonowania w okresie epidemii oraz przyspieszenie procesu cyfryzacji wymagają wprowadzenia rozwiązań, które mogą usprawnić proces prowadzenia badań klinicznych. Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia, rekomendacje przygotowane przez organy regulacyjną EMA i FDA, a także dotychczasowe stanowiska Pracodawców RP (np. rozwiązania przygotowane w dokumencie: „Dobre praktyki badań klinicznych produktów leczniczych w trakcie trwania epidemii Covid-19”), Pracodawcy RP proponują wprowadzenie możliwości wyrażenia zgody pacjenta na udział w badaniu klinicznym w postaci elektronicznej (tzw. e-Consent), wykorzystania środków cyfrowych przy składaniu pisemnych świadomych zgód przez pacjentów oraz stworzenie warunków formalno-prawnych do stosowania zdalnego przeglądania i weryfikacji źródłowej dokumentacji medycznej badania klinicznego (remote SDV). Powyższe zmiany są proponowane do uwzględnienia w procedowanej ustawie o badaniach klinicznych produktów leczniczych stosowanych u ludzi (UC 63 w wykazie prac legislacyjnych).	
17.	Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	Ustawodawca powinien pochylić się również nad możliwością deregulacji, doprecyzowania i ujednolicenia przepisów dotyczących odnawialnych źródeł energii. Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia zebrane z kilku lat funkcjonowania ustawy z 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii (dalej jako „ustawa OZE”), nasuwają się następujące wnioski. Biometan jako paliwo odnawialne, niezbędne z punktu widzenia realizacji polityki klimatycznej, może być istotnym elementem dywersyfikacji źródeł paliw gazowych w Polsce.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanej regulacji i zostanie pozostawiona jako postulat <i>de lege ferenda</i> w dalszych pracach nad aktami dotyczącymi upraszczania procedur.

			Należy podkreślić, że liczba biogazowni rolniczych nie wzrasta wedle dynamiki pozwalającej zrealizować założenia Polityki Energetycznej Polski do 2040 roku, ani Krajowego Planu Działania w zakresie energii ze źródeł odnawianych. W tym przedmiocie trzeba mieć na względzie okoliczności, że energia elektryczna jest tylko jedną z wielu korzyści, jakie może przynieść biogazowania (kolejne korzyści to np. utylizacja odpadów, redukcja metanu, produkcja nawozu). W praktyce podjęcie decyzji o wybudowaniu biogazowni jest najczęściej uzasadnione możliwością utylizowania odpadów. W przypadku źródeł biogazowych nie sprawdził się system aukcyjny. Pomimo wielokrotnych zmian, zmniejszających represyjność związaną z koniecznością dotrzymania odpowiedniego wolumenu produkcji energii elektrycznej, system ten nadal jest postrzegany jako najbardziej ryzykowany. Należy podkreślić, że instalacje biogazu rolniczego nie tylko dostarczają energię elektryczną, ale także służą do utylizacji wszelkiego rodzaju odpadów, które pod względem ilości oraz jakości mogą się zmieniać w perspektywie kilku lat. W konsekwencji biogazownie powinny na pierwszym miejscu spełniać funkcję utylizowania odpadów, a drugorzędnie winny wywiązywać się z produkcji określonej ilości energii elektrycznej. Obecnie tego typu instalacje są zmuszane do utrzymywania rezerw w postaci biomasy roślinnej, która powstaje na gruntach mogących być przeznaczonych pod inne uprawy. Z praktyki wynika, że biogazowanie o mocy poniżej 500kW nie mają żadnej możliwości wygrania aukcji, ponieważ będą one stanowiły 20% wolumenu ofert, które z mocy ustawy nie są brane pod uwagę. Prowadzi to do wniosku, że cena referencyjna odzwierciedlająca ich koszty i pozwalająca na	
--	--	--	---	--

			normalną eksploatację na przestrzeni 15 lat jest nieosiągalna, ponieważ tego typu instalacje będą musiały być realizowane przez system FIT/FIP nawiązujący do ceny referencyjnej. Natomiast cena ta, zgodnie z decyzją notyfikacyjną, powinna odzwierciedlać uśrednione koszty zoptymalizowanej biogazowni wynikającej z kosztu wytworzenia energii w danym źródle. Również zaproponowane przez ustawodawcę zmiany w ustawie o OZE wskazane w projekcie ustawy przedstawionym przez Ministra Klimatu i Środowiska (nr wykazu UC99) nie są w pełni wystarczające. Projekt ten jest transpozycją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z 11 grudnia 2018 roku w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (dyrektywa RED II). Celem zmian w ustawie OZE jest umożliwienie instalacjom wielopaliwowym wykorzystania różnego rodzaju paliw w różnych ich udziale, w szczególności wspólnego spalania biomasy, biopłynów, biogazu, biogazu rolniczego, odpadów przemysłowych lub komunalnych i ewentualnie paliw kopalnych. Taka zmiana umożliwi wytwórcom energii elektrycznej i ciepła posiadających, zdefiniowane w ustawie OZE, dedykowane instalacja spalania wielopaliwowego DISW, instalacje termicznego przekształcenia odpadów ITPO lub instalacje spalania wielopaliwowego ISW na zmianę używanych w miksie paliwowym paliw kopalnych na inne rodzaje paliw stanowiące odnawialne źródła energii. Zmiana ta otworzy dodatkowe możliwości związane z dekarbonizacją oraz zwiększenia udziału energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii poprzez wykorzystanie istniejących instalacji w procesie transformacji ciepłownictwa.	
--	--	--	--	--

18.	Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	VII. Przykładowe obszary i wątki wymagające deregulacji d) Odnawialne źródła energii - ciąg dalszy W powyższej kwestii Pracodawcy RP proponują następujące propozycje rozwiązań: 1) rozszerzenie definicji legalnej dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego (art. 2 pkt 6 lit. b ustawy OZE) o zakres związany z odpadami komunalnymi, bez ograniczenia stosowanej technologii wyłącznie do fluidalnej. W celu ujednolicenia pojęć należy uzupełnić ją o postanowienia analogiczne do postanowień zawartych w definicji instalacji termicznego przekształcania odpadów (art. 2 pkt 14 ustawy OZE), w szczególności w zakresie odesłania do ustawy o odpadach (współspalarnia), określenia szczegółowego pochodzenia energii elektrycznej i ciepła z odpadów, a także zakresu jej kwalifikowania. Również proponowana treść doprecyzowuje możliwość naprzemiennego podawania do spalania różnych paliw. 2) rozszerzenie definicji legalnej dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego o zakres związany z wykorzystaniem odpadów oraz możliwość naprzemiennego podawania do spalania różnych paliw. 3) zdefiniowanie dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego jako wyłącznie tej instalacji, w której udział liczony według wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego jest większy niż 15% w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła (w tym spalarnia lub współspalarnia odpadów zgodnie z definicją z ustawy o odpadach spełniająca to kryterium) oraz zdefiniowanie instalacji termicznego przekształcania	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanej regulacji i zostanie pozostawiona jako postulat <i>de lege ferenda</i> w dalszych pracach nad aktami dotyczącymi upraszczania procedur.
-----	--------------	---------------	---	--

			odpadów (art. 2 pkt 14 ustawy OZE) jako każdej innej spalarni lub współspalarni odpadów nie spełniającej powyższego kryterium. 4) usunięcie obowiązku udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie spalanej biomasy, o którym mowa w art. 60a ust. 2 ustawy OZE, tj. 85% dla ISW, DISW i 10% dla DISB. Proponowane zmiany nie tylko ujednolicią i doprecyzują definicję, eliminując jednocześnie część różnych interpretacji, ale także pozwolą uniknąć części procesów koncesyjnych polegających na przekwalifikowaniu istniejących jednostek np. z DISW na ITPO lub odwrotnie. Odnośnie propozycji nr 4 Pracodawcy RP wskazują, że usunięcie to jest konieczne w kontekście obowiązków wynikających z zaostrożania kryteriów zrównoważonego rozwoju (KZR), aby dalsze wykorzystywanie biomasy dla celów energetycznych było opłacalne ekonomicznie. Biomasa niespełniająca wymagań KZR będzie traktowana jak paliwo kopalne, przez co nie będzie odnawialnym źródłem energii i zostanie objęta systemem handlu uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla.	
19.	Uwaga ogólna	PIKE	PIKE odnosi się zdecydowanie krytycznie do planowanej likwidacji prawa do wniesienia odwołania. Zasadą polskiego porządku prawnego jest bowiem dwuinstancyjność postępowania. Zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 78 Konstytucji: „Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji.” Zdanie drugie tego artykułu formułuje możliwość wprowadzenia wyjątków od tej zasady w drodze ustawy. W zakresie prawa administracyjnego konkretyzuje tę kwestię art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: KPA):	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Projektowane zmiany nie naruszają zasad konstytucyjnych, zachowując prawo do sądowej kontroli rozstrzygnięć w każdym przypadku. Celem proponowanych zmian jest

			„Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.” Art. 127 Ordynacji podatkowej (dalej: OP) wskazuje natomiast kategorycznie: „Postępowanie podatkowe jest dwuinstancyjne.” Jakkolwiek wyjątek z art. 78 Konstytucji jest instytucją odrębną od ograniczeń, o których mowa w art. 31 ust. 3 Konstytucji, to przyjmuje się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (zob. wyr. TK z 12.6.2002 r., P 13/01, OTK-A 2002, Nr 4, poz. 42) oraz w doktrynie, że ustawodawca nie ma nieskrępowanej swobody przy ustalaniu katalogu wyjątków. Na tej podstawie formułuje się względem ustawodawcy wymóg, by stosując art. 78 Konstytucji i wprowadzając wyjątki od zasady dwuinstancyjności, miał na względzie wymagania określone w art. 31 ust. 3 Konstytucji: „Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.” Art. 31 ust. 3 Konstytucji jest bowiem jedyną normą konstytucyjną wyznaczającą granice ustanawiania ograniczeń w korzystaniu z wolności i praw gwarantowanych konstytucyjnie, w związku z czym na jego podstawie trzeba oceniać konstytucyjność wszelkich ingerencji ustawowych we wszystkie wolności i prawa, w tym prawo do zaskarżenia, ukształtowane jako podmiotowe prawo konstytucyjne. Podkreśla się także, iż: „Inną kwestią jest to, że poszczególne rodzaje orzeczeń lub decyzji, postępowania, w których one zapadają, albo sprawy lub zagadnienia, których one dotyczą, wymagać mogą	zapewnienie obywatelom sprawniejszej realizacji ich praw.
--	--	--	---	--

			zróżnicowanego ukształtowania ewentualnych warunków dopuszczalności przyjęcia wyjątku od zaskarżalności. W szczególności w wypadku orzeczeń lub decyzji, które dotyczą istoty sprawy (mają zatem charakter merytoryczny), należy zakładać potrzebę spełnienia bardziej restryktywnych warunków jako przesłanek wyłączenia ich zaskarżalności niż w wypadku orzeczeń lub decyzji w kwestiach incydentalnych lub akcesoryjnych, które nie rzutują w zasadniczy sposób na sytuację procesową uczestników postępowania.”. Zgodnie z uzasadnieniem Projektu, zniesienie dwuinstancyjności ma przyspieszyć wydawanie decyzji i usprawnić postępowania. Należy zatem stanowczo podkreślić, iż w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, szybkość rozpoznania sprawy nie jest wartością, na rzecz której można poświęcić ochronę praw podmiotowych i że sprawność tę można osiągnąć za pomocą innych mechanizmów, bez wyłączania stronom prawa do zaskarżenia (zob. wyr. TK z: 13.1.2004 r., SK 10/03, OTK-A 2004, Nr 1, poz. 2; 2.10.2006 r., SK 34/06, OTK-A 2006, Nr 9, poz. 118; 19.9.2007 r., SK 4/06, OTK-A 2007, Nr 8, poz. 98; 20.5.2008 r., P 18/07, OTK-A 2008, Nr 4, poz. 61; 8.4.2014 r., SK 22/11, OTK-A 2014, Nr 4, poz. 37, a także wyr. z 5.7.2005 r., SK 26/04, OTK-A 2005, Nr 7, poz. 78). Trybunał Konstytucyjny bowiem, oceniając ustawowe odstępstwa od prawa do zaskarżenia, nie ogranicza się do konfrontowania tych wyjątków z uzasadniającą je wartością, którą jest sprawność, efektywność i szybkość postępowania, lecz nawiązuje, a nawet na pierwszym miejscu stawia okoliczność, czy orzeczenie lub decyzja, które miałyby być niezaskarżalne, ingerują w prawa i obowiązki jednostki, a także do tego, jaki jest rodzaj i charakter tych praw i	
--	--	--	--	--

			obowiązków. W ocenie PIKE charakter postępowań prowadzonych na podstawie przepisów uZZ i uK wyklucza możliwość ich ograniczenia do jednej instancji, co zostanie wykazane szczegółowo w dalszej części stanowiska.	
UWAGI O CHARAKTERZE SZCZEGÓŁOWYM				
20.	Art. 1 Kodeks postępowania administracyjnego	BCC	Zdaniem ZP BCC zdecydowanie negatywnie należy ocenić proponowaną zmianę art. 37 k.p.a. poprzez dodanie § 3a przewidującego pozostawienie ponaglenia bez rozpoznania. Kwestia ponaglenia jest w pewnym sensie ocenna z uwagi na treść art. 37 ust. 1 pkt 2) k.p.a. – bowiem dla skuteczności ponaglenia nie jest de lege lata wymagane naruszenie terminu z art. 35 k.p.a. lecz wystarczające jest niewystarczająco sprawne procedowanie (przewlekłość). W konsekwencji zaproponowana regulacja skutkowałaby pozbawieniem stron możliwości skutecznego kwestionowania przewlekłości postępowania.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Celem projektowanej zmiany jest zagwarantowanie, aby zostały zachowane terminy do dokonania określonej czynności. Uwaga w przedmiotowym zakresie będzie kryterium dokonania oceny funkcjonowania przedmiotowej instytucji.
21.	Art. 4 ustawa o fundacjach	BCC	Negatywnie zdaniem ZP BCC należy ocenić zaproponowaną w Projekcie zmianę ustawy o fundacjach poprzez wprowadzenie obowiązku składania sprawozdań w ustrukturyzowanej formie elektronicznej. Fundacje pełnią istotną rolę społeczną i nie w każdym wypadku są to podmioty stosujące rozwiązania elektroniczne i teleinformatyczne w ramach swojej działalności. Przeciwnie, część fundacji działających tradycyjnie i prowadzących działalność statutową w formach tradycyjnych w dalszym	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Propozycja zmian uwzględnia wskazanie wzoru formularza, co pozwoli na uproszczenie realizacji czynności nawet w przypadku, gdy dana fundacja stosuje tradycyjne metody

			ciągu niejednokrotnie posługuje zwyczajowymi i wypracowanymi w toku działalności dokumentami w formie pisemnej, w tym w odniesieniu do wykonywania obowiązków sprawozdawczych. Mając na uwadze jak wiele praktycznych problemów sprawiła (oraz częściowo sprawia) reforma sprawozdawczości finansowej podmiotów prawa handlowego, które co do zasady jako przedsiębiorcy stosują nowoczesne i profesjonalne rozwiązania i technologie, nałożenie analogicznego obowiązku na podmioty takie jak fundacje jest zdaniem ZP BCC nieproporcjonalne i nieodpowiednie.	sprawozdawczości.
22.	Art. 5 ustawa o drogach publicznych	IGG / PSG	„Art. 4 pkt 46 infrastruktura gazowa - obiekty budowlane i urządzenia budowlane, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz.1333 z późn. zm.), służące do transportu paliw gazowych. W pierwszej kolejności pragniemy wskazać, że dla wprowadzenia zmian postulowanych przez PSG, koniecznym jest umieszczenie w ustawie definicji „infrastruktury gazowej” odwołującej się do definicji „obiektów” i „urządzeń budowlanych”, służących do transportu paliw gazowych. Tak zaprojektowana definicja jest bowiem jasna, zwięzła i nie powinna generować trudności interpretacyjnych.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.
23.	Art. 5	IGG / PSG	Art. 13 ust. 3a „Od opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są zwolnione pojazdy: 1) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także sił zbrojnych państw obcych, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi; 2) służb ratowniczych, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego, służb Pogotowia Gazowego oraz Obsługi Sieci Gazowej; Aktualnie obowiązujące stawki opłat powodują, że operatorzy systemów dystrybucyjnych niejednokrotnie musieli podejmować decyzje o rezygnacji z realizacji inwestycji obejmującej zajęcie pasa drogowego z uwagi na ich nieopłacalność. Podnieść bowiem należy, że opłaty za umieszczenie w pasie drogowym są jednym z elementów kosztowych wpływających na efekt ekonomiczny inwestycji. Dla części zadań inwestycyjnych, będących na progu opłacalności, to właśnie ten element kosztowy ma istotny wpływ na decyzje co do realizacji określonego zadania.	
24.	Art. 5	IGG / PSG	Rezygnacja z ust. 7ae: PSG nie uznaje za słuszne wyłączenia drogi odwoławczej w przypadku decyzji wydawanej na podstawie omawianych przepisów. Należy zachować możliwość kontroli instancyjnej.	UWAGA UWZGLĘDNIONA
25.	Art. 5	IGG / PSG	Rezygnacja z ust. 7af PSG nie uznaje za słuszne wyłączenia drogi odwoławczej w przypadku decyzji wydawanej na podstawie omawianych przepisów. Należy zachować możliwość kontroli instancyjnej.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.
26.	Art. 5	IGG / PSG	dodanie w art. 39 ust. 7l „7l. Nie pobiera się opłaty za zajęcie pasa drogowego na potrzeby budowy infrastruktury gazowej, której lokalizację uzgodniono zgodnie z ust. 9. Opłaty za umieszczenie	UWAGA UWZGLĘDNIONA

			infrastruktury gazowej w pasie drogowym pobiera się zgodnie z art. 40 ust. 5.” Aktualnie obowiązujące stawki opłat powodują, że operatorzy systemów dystrybucyjnych niejednokrotnie musieli podejmować decyzje o rezygnacji z realizacji inwestycji obejmującej zajęcie pasa drogowego z uwagi na ich nieopłacalność. Podnieść bowiem należy, że opłaty za umieszczenie w pasie drogowym są jednym z elementów kosztowych wpływających na efekt ekonomiczny inwestycji. Dla części zadań inwestycyjnych, będących na progu opłacalności, to właśnie ten element kosztowy ma istotny wpływ na decyzje co do realizacji określonego zadania.	
27.	Art. 5	IGG / PSG	dodanie w art. 39 ust. 9 „9. Zarządca drogi przeprowadza konsultacje z operatorami systemu dystrybucyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm.) w celu ustalenia lokalizacji lub przebudowy infrastruktury gazowej w pasie drogowym, w trakcie:1) budowy dróg publicznych;2) przebudowy dróg publicznych;3) remontu dróg publicznych. Konsultacje przeprowadza się w momencie podjęcia przez Zarządcę drogi decyzji lub ujęcia zadania w planie przedsięwzięć drogowych do realizacji, o których mowa w art. 20, nie później niż 18 miesięcy przed rozpoczęciem fazy projektowej inwestycji obejmującej budowę lub przebudowę drogi publicznej.” Wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia z operatorami systemu dystrybucyjnego konsultacji w celu ustalenia lokalizacji lub przebudowy infrastruktury gazowej w pasie drogowym w sytuacjach opisanych w projektowanym przepisie uzasadnione jest koniecznością zapewnienia ciągłości transportu paliwa gazowego dla odbiorców w	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			związku z planowanymi zmianami przebiegu gazociągu. Takie rozwiązanie pozwala ponadto zarządcy drogi publicznej i operatorowi na przygotowanie działań zapewniających obydwu stronom możliwość wykonywania przypisanych im zadań. Wskazać również należy, że ewentualne zajęcie pasa drogowego będzie następowało w związku z budową (przebudową) drogi prowadzoną z inicjatywy zarządcy drogi, tym samym pobieranie opłat za zajęcie pasa na potrzeby budowy infrastruktury gazowej jest nieuzasadnione. Jest to sytuacja odmienna od uregulowanej w art. 40 ustawy o drogach publicznych, gdzie zajęcie pasa drogowego następuje na wniosek inwestora infrastruktury gazowej zlokalizowanej w pasie drogowym istniejącej, nieprzebudowanej drogi.	
28.	Art. 5	IGG / PSG	Art. 40 ust. 5 „5. Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia lub obiektu budowlanego i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia urządzenia lub obiektu budowlanego w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie urządzenia lub obiektu budowlanego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia lub obiektu budowlanego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim.” Uzasadniając zmiany sposobu wyliczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego wskazujemy, że w zakresie dotyczącym art. 40 ust. 6, 7 oraz 8 ustawy o drogach publicznych uzasadnione jest bardziej szczegółowe i precyzyjne rozróżnienie kategorii obiektów i urządzeń, za których umieszczenie w tym pasie pobiera się opłaty. Niniejszy zabieg wywoła pozytywny wpływ na poprawność	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			legislacyjną i czytelność przepisu. Ponadto odnośnie do art. 40 ust 8 ustawy o drogach publicznych wskazujemy, że dla realnego zbudowania potencjału inwestycyjnego potrzebne jest rozwiązanie systemowe, przewidujące preferencje w zakresie rozpiętości i wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego poza reżimem umowy inwestycyjnej. Pragniemy również podkreślić, że maksymalna wysokość stawek za zajęcie pasa drogowego różni się w zależności od gminy, a rozbieżności te są dość znaczne. W konsekwencji, obniżenie stawki maksymalnej doprowadzi do zniwelowania tych różnic i stworzy sektorowi gazowemu warunki do rozwoju.	
29.	Art. 5	IGG / PSG	Art. 40 ust. 6 „6. Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy obiektu budowlanego albo powierzchni reklamy, liczby dni zajmowania pasa drogowego i stawki opłaty za zajęcie 1 m2 pasa drogowego.” Uzasadniając zmiany sposobu wyliczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego wskazujemy, że w zakresie dotyczącym art. 40 ust. 6, 7 oraz 8 ustawy o drogach publicznych uzasadnione jest bardziej szczegółowe i precyzyjne rozróżnienie kategorii obiektów i urządzeń, za których umieszczenie w tym pasie pobiera się opłaty. Niniejszy zabieg wywoła pozytywny wpływ na poprawność legislacyjną i czytelność przepisu. Ponadto odnośnie do art. 40 ust 8 ustawy o drogach publicznych wskazujemy, że dla realnego zbudowania potencjału inwestycyjnego potrzebne jest rozwiązanie systemowe, przewidujące preferencje w zakresie rozpiętości i wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego poza reżimem umowy inwestycyjnej.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			Pragniemy również podkreślić, że maksymalna wysokość stawek za zajęcie pasa drogowego różni się w zależności od gminy, a rozbieżności te są dość znaczne. W konsekwencji, obniżenie stawki maksymalnej doprowadzi do zniwelowania tych różnic i stworzy sektorowi gazowemu warunki do rozwoju	
30.	Art. 5	IGG / PSG	Art. 40 ust. 7 „7. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, ustala, z uwzględnieniem przepisów o pomocy publicznej, dla dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m2 pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej albo infrastruktury gazowej stawki stawka opłaty, o których której mowa w ust. 4 i 6, nie mogą może przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł.” Uzasadniając zmiany sposobu wyliczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego wskazujemy, że w zakresie dotyczącym art. 40 ust. 6, 7 oraz 8 ustawy o drogach publicznych uzasadnione jest bardziej szczegółowe i precyzyjne rozróżnienie kategorii obiektów i urządzeń, za których umieszczenie w tym pasie pobiera się opłaty. Niniejszy zabieg wywoła pozytywny wpływ na poprawność legislacyjną i czytelność przepisu. Ponadto odnośnie do art. 40 ust 8 ustawy o drogach publicznych wskazujemy, że dla	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			realnego zbudowania potencjału inwestycyjnego potrzebne jest rozwiązanie systemowe, przewidujące preferencje w zakresie rozpiętości i wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego poza reżimem umowy inwestycyjnej. Pragniemy również podkreślić, że maksymalna wysokość stawek za zajęcie pasa drogowego różni się w zależności od gminy, a rozbieżności te są dość znaczne. W konsekwencji, obniżenie stawki maksymalnej doprowadzi do zniwelowania tych różnic i stworzy sektorowi gazowemu warunki do rozwoju.	
31.	Art. 5	IGG / PSG	Art. 40 ust. 8 „8. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej albo infrastruktury gazowej stawki opłaty, o których której mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł.” Uzasadniając zmiany sposobu wyliczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego wskazujemy, że w zakresie dotyczącym art. 40 ust. 6, 7 oraz 8 ustawy o drogach publicznych uzasadnione jest bardziej szczegółowe i precyzyjne rozróżnienie kategorii obiektów i urządzeń, za których umieszczenie w tym pasie pobiera się opłaty. Niniejszy zabieg wywoła pozytywny wpływ na poprawność	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			legislacyjną i czytelność przepisu. Ponadto odnośnie do art. 40 ust 8 ustawy o drogach publicznych wskazujemy, że dla realnego zbudowania potencjału inwestycyjnego potrzebne jest rozwiązanie systemowe, przewidujące preferencje w zakresie rozpiętości i wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego poza reżimem umowy inwestycyjnej. Pragniemy również podkreślić, że maksymalna wysokość stawek za zajęcie pasa drogowego różni się w zależności od gminy, a rozbieżności te są dość znaczne. W konsekwencji, obniżenie stawki maksymalnej doprowadzi do zniwelowania tych różnic i stworzy sektorowi gazowemu warunki do rozwoju.	
32.	Art. 5	IGG / PSG	Rezygnacja z ust. 4 PSG nie uznaje za słuszne wyłączenia drogi odwoławczej w przypadku decyzji wydawanej na podstawie omawianych przepisów. Należy zachować możliwość kontroli instancyjnej.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Przepis nie pozbawia stron możliwości wniesienia środka odwoławczego – rezygnacja z kontroli instancyjnej przyspieszy postępowanie.
33.	Art. 5	IGG / PSG	Rezygnacja z ust. 5 PSG nie uznaje za słuszne wyłączenia drogi odwoławczej w przypadku decyzji wydawanej na podstawie omawianych przepisów. Należy zachować możliwość kontroli instancyjnej.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Przepis nie pozbawia stron możliwości wniesienia środka odwoławczego – rezygnacja z kontroli instancyjnej przyspieszy postępowanie.
34.	Art. 7 Prawo łowieckie	BCC	Zdaniem ZP BCC zdecydowanie negatywnie należy ocenić proponowaną nowelizację przepisów prawa łowieckiego w zakresie uchylającym alternatywną możliwość prowadzenia	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA

			dokumentacji polowań w formie tradycyjnej – dokumentu pisemnego. (...) W odniesieniu do organizacji łowieckich aktualne pozostają argumenty o tradycyjnych formach działania, z ograniczonym wykorzystaniem elementów elektronicznych i teleinformatycznych. W konsekwencji wprowadzanie obligatoryjnej formy elektronicznej, wbrew celom Projektu, zdaniem ZP BCC prawdopodobnie utrudni organizacjom łowieckim działalność, zamiast ją ułatwić.	Zgodnie z ustaleniami z MKiŚ – zmiana terminu wejścia w życie przepisu nie jest wymagana. Ponadto należy wyjaśnić, że projekt przewiduje prowadzenie księzek ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym, w postaci elektronicznej, ale jednocześnie w ust. 1f przewiduje się, że w przypadku zaistnienia okoliczności uniemożliwiających czasowo prowadzenie książki ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym w postaci elektronicznej, dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego obowiązany jest prowadzić książkę ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym w postaci papierowej, dla każdego obwodu. Dodatkowo zauważyć należy, że przewidziany w projekcie 14-dniowy okres vacatio legis jest wystarczający dla wdrożenia przez zarządców i dzierżawców obwodów łowieckich ewidencji na polowaniu w formie
--	--	--	--	---

				elektronicznej. Aktualnie funkcjonują już elektroniczne systemy ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, z których korzysta około 80% dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich. Tym samym wprowadzenie do ww. systemów nowych dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich nie jest procesem skomplikowanym ani czasochłonnym.
35.	Art. 8 Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym	BCC	Negatywnie należy ocenić proponowaną w projekcie zmianę przepisów ustawy przepisy wprowadzające ustawę o krajowym rejestrze sądowym oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami. Proponowane zmiany zdaniem ZP BCC nie przystają do przedmiotu regulacji Projektu i nie przyczyniają się w żadnym aspekcie do uproszczenia procedur ani zmniejszenia obciążeń legislacyjnych. Przeciwnie, byłyby to merytoryczna zmiana zasad gospodarowania nieruchomościami przez Skarb Państwa oraz uchylenie obowiązków sprawozdawczych leżących jedynie po stronie organów administracji, która nawet w świetle Uzasadnienia pozostawałaby bez związku z przedmiotem regulacji.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Zmiana nie polega na wprowadzeniu nowego przepisu (normy generalnej), lecz na zmianie przepisu, który znajduje się już w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym. Przepis ten stanowi integralną całość i określa skutki jakie w sferze praw majątkowych powstały dla Skarbu Państwa w związku z przejęciem nieruchomości pozostałych po podmiotach

				wykreślonych z Krajowego Rejestru Sądowego, do których prawa nabył z mocy ustawy Skarb Państwa. Jednym z takich skutków prawnych jest przejście na rzecz Skarbu Państwa prawa użytkowania wieczystego ustanowionego na nieruchomości, której właścicielem jest Skarb Państwa. Należy jednocześnie zastrzec, że sytuacja, w której Skarb Państwa jest jednocześnie właścicielem oraz użytkownikiem wieczystym nieruchomości ma charakter tymczasowy i wyjątkowy. Co do zasady prawo użytkowania wieczystego w takich sytuacjach ulega konfuzji i z chwilą zagospodarowania gruntu, użytkowanie wieczyste wygasa. Brak jest zatem jakichkolwiek argumentów uzasadniających obciążenie w takich sytuacjach (gdy zachodzi tożsamość podmiotowa między właścicielem a użytkownikiem wieczystym) Skarbu Państwa opłatami z tytułu użytkowania
--	--	--	--	---

				wieczystego. Treść tego przepisu (jak również proponowane uzupełnienie) dotyczy zatem wyłącznie stosunków prawnych powstałych na gruncie ustawy zmienianej i brak podstaw aby sytuację tą doregulowywać w osobnym akcie. Obecna treść przepisu w dalszym ciągu przysparza organom gospodarującym nieruchomościami pozostałymi po wykreślonych z KRS podmiotach, problemów interpretacyjnych. Z tych właśnie powodów zachodzi konieczność uzupełnienia przepisu, tak aby usunąć wszelkie wątpliwości co do braku obowiązku pobierania od Skarbu Państwa opłat z tytułu użytkowania wieczystego w sytuacjach opisanych w tym przepisie. Z projektowanej zmiany nie wynika również, że art. 9 ust. 2i jest przepisem materialnym. Projektowana zmiana ma na celu wyłącznie uzupełnienie przepisu, i dostosowanie go do
--	--	--	--	---

				szczególnego adresata normy, jakim jest Skarb Państwa w sytuacji prawnej wykreowanej przez ustawę – Przepisy wprowadzające ustawę o KRS.
36.	Art. 13 ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych	ZRP	W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (art. 13 projektu), w uzasadnieniu wskazuje się, iż w celu usprawnienia postępowania mającego na celu nabywanie uprawnień rzeczoznawcy zasadne wydaje się odstąpienie od zasady dwuinstancyjności postępowania. Związek Rzemiosła Polskiego wyraża opinię, iż choć przesłanki pozytywne wpisu do rejestru rzeczoznawców zostały przez ustawodawcę określone w sposób precyzyjny (zdanie egzaminu lub odbycie szkolenia), jednak należy się liczyć z pomyłkami organów stosujących prawo, przez co weryfikacja tego rodzaju pomyłek powinna następować w ramach kontroli instancyjnej.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Zmiana nie pozbawia możliwości kontroli wydanego rozstrzygnięcia, natomiast usprawnia proces realizacji uprawnień strony postępowania.
37.	Art. 15 ustawa o usługach detektywistycznych	ZRP	W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 129) projekt proponuje stosowanie przepisów o postępowaniu uproszczonym w sprawach o wydanie licencji detektywa, zastosowanie ma znaleźć także załatwienie sprawy w formie milczącego zakończenia postępowania. Wprowadzenie tak daleko idących uproszczeń w ramach uzyskiwania licencji detektywa wydaje się zbyt daleko idące, biorąc pod uwagę specyfikę działalności detektywistycznej polegającej na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji o osobach, przedmiotach i zdarzeniach oraz okoliczność, że tego typu działalność podlega kontroli administracji państwowej.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Przepis zostanie zmieniony zgodnie z ustaleniami z MSWiA.

38.	Art. 16 ustawa o transporcie drogowym	Lewiatan	Ustawa zakłada wprowadzenie postępowania uproszczonego w sprawach o wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, z wyłączeniem milczącego załatwienia sprawy. W naszej ocenie, przepis Art. 16 konsultowanej ustawy powinien zostać rozszerzony również o dokumenty, o których mowa w art. 5a i 5b ustawy o transporcie drogowym, tj. licencji wspólnotowej oraz na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób samochodem osobowym, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, taksówką, a także pośrednictwa przy przewozie osób i rzeczy. Są to procedury o podobnym stopniu złożoności oraz wymogach formalnych, jak uzyskanie zezwolenia na wykonywania zawodu przewoźnika drogowego, stąd konieczność objęcia tych dokumentów tożsamymi przepisami.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Brakuje podstaw do tego, aby wprowadzić postępowanie uproszczone w sprawach o wydanie ww. licencji. Główny Inspektor Transportu Drogowego rozpatruje łącznie wnioski o wydanie zezwolenia i wydanie licencji wspólnotowej, natomiast postępowanie uproszczone zgodnie z art. 163b § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491, 2052 i 2320), wyłącza stosowanie art. 62 kpa. Niniejszy artykuł przewiduje, że w sprawach, w których prawa lub obowiązki stron wynikają z tego samego stanu faktycznego oraz z tej samej podstawy prawnej i w których właściwy jest ten sam organ administracji publicznej, można wszcząć i prowadzić jedno postępowanie dotyczące więcej niż jednej strony.
-----	--	----------	--	--

39.	Art. 16	Lewiatan	Projekt przewiduje również, w niektórych obszarach cyfryzację procedur, co jest kierunkiem zarówno pożądanym przez przedsiębiorców, jak i zgodne ze strategiami rządowymi w zakresie cyfryzacji administracji. W tym zakresie zasadnym wydaje się być rozszerzenie przedmiotowego projektu o możliwość składania wniosków związanych z licencjami, o których mowa w art. 5a i 5b ustawy o transporcie drogowym, a także wypisami z tychże licencji (m.in. wniosek o wydanie, o zawieszenie, zmianę licencji, wydanie wypisów). Obecnie, zarówno wydanie jak i wszelkie zmiany w tych dokumentach wymagają papierowej formy wniosku. Dla przykładu, według danych GUS liczba licencji na przewóz osób taxówką w latach 2017-2021 wynosiła 566 380, zaś liczba wypisów wydanych przez gminy w latach 2020-2021 wyniosła 1 616 465. Wszystkie zmiany wynikające z rozszerzenia lub wymiany floty samochodów wymagają składania papierowych wniosków w urzędach gminy, co jest czasochłonne, a także często opóźnia podjęcie przez przewoźnika prowadzenia działalności gospodarczej, a kierowcom rozpoczęcia zatrudnienia i zarobkowania. Ze względu na dynamikę branży przejście dopuszczenie elektronicznej formy wniosków w tym zakresie działa na korzyść zarówno przedsiębiorców, jak i urzędników, a także zwiększa transparentność procesu.	UWAGA WYJAŚNIONA Odnosnie propozycji Konfederacji Lewiatan w zakresie rozszerzenia o możliwość składania wniosków o udzielenie licencji, o których mowa w art. 5a i 5b ustawy o transporcie drogowym również w postaci elektronicznej, należy wskazać, że przepisy ustawy przewidują taką możliwość. Decyzja w zakresie skorzystania z takiej możliwości należy do przedsiębiorcy. Zgodnie z art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencji wspólnotowej udziela się na wniosek przedsiębiorcy złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności
-----	---------	----------	--	---

				podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 2070), po uiszczeniu opłat, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 i 11. Jednocześnie, stosownie do art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, licencji, o których mowa w art. 5b ust. 1 i 2, udziela się na wniosek przedsiębiorcy złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, po uiszczeniu opłaty, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1.
40.	Art. 17 Prawo farmaceutyczne	FPP	„Art. 94a. 1. Zabronione jest podawanie do publicznej wiadomości komunikatów: 1) które ze względu na formę lub treść zawierającą elementy wartościujące lub porównawcze z innymi aptekami lub punktami aptecznymi reklamują aptekę lub punkt apteczny; 2) zawierających informacje o aptekach lub punktach aptecznych nie spełniające warunków, o których mowa w ust. 32. Zabroniona jest reklama placówek obrotu pozaaptecznego i ich działalności odnosząca się do produktów leczniczych lub wyrobów medycznych. 3. Prowadzący aptekę lub punkt apteczny może podawać do publicznej wiadomości: 1) swoją firmę, formę prawną, siedzibę i adres;	WYJAŚNIENIE Zrezygnowano ze zmian w przedmiotowym zakresie.

		2) nazwę i znak wyróżniający aptekę (logotyp), adres oraz godziny otwarcia; 3) informację o sposobach kontaktowania się z personelem apteki, w tym w zakresie komunikacji elektronicznej; 4) datę rozpoczęcia działalności apteki; 5) informację o możliwości komunikowania się z personelem apteki w językach obcych oraz w języku migowym; 6) informację o wyposażeniu technicznym ułatwiającym korzystanie z usług apteki przez osoby z niepełnosprawnościami; 7) informację o zakresie i zasadach świadczenia usług dozwolonych do świadczenia w aptece, w tym zasadach składania zamówień, odbioru produktów i usług, cenach produktów i usług, formach zapłaty, zasadach składania skarg i reklamacji, o możliwościach zwrotu produktów – pod warunkiem, że informacje te są zgodne z rzeczywistością, nie polegają na udzielaniu nierzetelnych obietnic lub nierzetelnych gwarancji, a forma ich podania oraz treść nie sprzeciwia się przepisom prawa. 4. Nie stanowi reklamy apteki ani jej działalności reklamowanie w aptece lub przez podmiot prowadzący aptekę produktów dopuszczonych do sprzedaży w aptece ogólnodostępnej w sposób zgodny z przepisami dotyczącymi reklamy tych produktów. 5. Wojewódzki inspektor farmaceutyczny sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy w zakresie działalności reklamowej aptek, punktów aptecznych i placówek obrotu pozaaptecznego. 6. W razie stwierdzenia naruszenia przepisu ust. 1 lub 2 wojewódzki inspektor farmaceutyczny nakazuje, w drodze decyzji, zaprzestanie prowadzenia takiej reklamy.	
--	--	--	--

			7. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.” 4. Zmiany w art. 94a ustawy – Prawo farmaceutyczne – zniesienie obowiązującego całkowitego zakazu reklamy aptek. W ocenie Federacji, obowiązujący rygorystyczny zakaz reklamy aptek, ustanowiony przepisem art. 94a ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, w nie służy ani prowadzącym apteki, ani pacjentom. Obecna praktyka organów Inspekcji Farmaceutycznej w stosowaniu art. 94a ustawy – Prawo farmaceutyczne, jak i orzecznictwo sądów administracyjnych, zmierzają do dopuszczania jedynie informowania o lokalizacji i godzinach pracy apteki lub punktu aptecznego. Należy zaznaczyć, iż nie kwestionujemy ograniczeń reklamy produktów leczniczych, które są zasadne, racjonalne i realizują fundamentalny cel ochrony zdrowia publicznego. Reklamy aptek nie można jednak wiązać z reżimem rządzącym reklamą produktów leczniczych. Dopuszczenie reklamy aptek (z uzasadnionymi restrykcjami) nie spowoduje, w naszej opinii, zwiększenia sprzedaży leków. Na różnicę między reklamą produktów leczniczych a reklamą działalności aptek wskazuje chociażby wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 1 października 2020 r. (C-649/18 A przeciwko Danielowi B i in.). Przykładem obrazującym problemy dotyczące obecnego brzmienia i praktyki stosowania przepisu art. 94a ustawy Prawo farmaceutyczne są w ostatnim czasie choćby poważne wątpliwości i obawy prowadzących apteki, jakie pojawiły się w trakcie przystępowania przez apteki do rządowego programu szczepień przeciw COVID-19, które dotyczyły tego czy wolno, a jeśli tak to w jakiej formie informować pacjentów o możliwości zaszczepienia się w	
--	--	--	---	--

			aptece. Niepewność tę potęgowały nieformalne wypowiedzi niektórych Wojewódzkich Inspektorów Farmaceutycznych, którzy wprost wskazywali, że informowanie o szczepieniach będzie uznane za niedozwoloną reklamę apteki, za co zostanie nałożona kara. Sytuację częściowo wyjaśniło stanowisko Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Niemniej sytuacja ta pokazuje jak rygorystyczne, a zarazem nieracjonalne mogą, a często są interpretacje przywołane przepisu.	
41.	Art. 17	ZRP	Związek Rzemiosła Polskiego zgłasza zastrzeżenie wobec propozycji zmian w ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120) i wobec ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1301), gdzie wprowadzenie postępowań uproszczonych, jest rozwiązaniem idącym zbyt daleko, biorąc pod uwagę okoliczność, iż określona tymi ustawami działalność dotyczy szeroko rozumianego zdrowia publicznego.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Zrezygnowano ze zmian ustawy.
42.	Art. 17	Naczelna Izba Aptekarska	Naczelna Rada Aptekarska stanowczo i kategorycznie sprzeciwia się zawartej w art. 17 ww. projektu ustawy z dnia 4 kwietnia 2022 r. propozycji zmiany w ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120) art. 70, która polega na dodaniu po ust. 4a przepisów ust. 4b i 4c w brzmieniu: „4b. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 4, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052). 4c. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia, o	UWAGA UWZGLĘDNIONA Zrezygnowano ze zmian ustawy.

			którym mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”. Projekt zakłada, że prowadzenie postępowań w sprawach uzyskiwania zezwoleń dotyczących prowadzenia punktu aptecznego następować będzie na podstawie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w trybie uproszczonym. Naczelna Rada Aptekarska <u>wnosi o usunięcie powyższej propozycji z projektu ustawy.</u> Naczelna Rada Aptekarska wskazuje, że zasady prowadzenia postępowań dotyczących uzyskiwania zezwoleń na prowadzenie punktów aptecznych nie powinny zostać zmienione oraz muszą być tożsame do norm prawnych stosowanych do postępowań o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie apteki. Za takim stanem przemawiają poniżej wskazane zasady prowadzenia obrotu produktów leczniczych w punktach aptecznych, zakres asortymentu punktów aptecznych, wymóg posiadania odpowiednich kwalifikacji osób wykonujących czynności w punktach aptecznych oraz względem kierowników punktów aptecznych. Naczelna Rada Aptekarska wskazuje, że zgodnie z brzmieniem art. 70 ust. 1 ustawy – Prawo farmaceutyczne, poza aptekami obrót detaliczny produktami leczniczymi, z uwzględnieniem <u>art. 71 ust. 1 i 3 pkt 2</u>, mogą prowadzić punkty apteczne. Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ustawy – Prawo farmaceutyczne punkty apteczne mogą prowadzić obrót detaliczny produktami leczniczymi wydawanymi bez przepisu lekarza, z wyłączeniem produktów leczniczych weterynaryjnych. W punkcie aptecznym, tak samo jak w aptece, musi być	
--	--	--	---	--

			ustanowiona osoba odpowiedzialna za prowadzenie punktu, będąca kierownikiem punktu aptecznego, którym może być farmaceuta z rocznym stażem lub technik farmaceutyczny, posiadający trzyletni staż pracy w aptekach ogólnodostępnych. Prawo przewiduje szereg warunków wymaganych do podjęcia i prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu punktu aptecznego. Charakter niektórych warunków nie pozwala na zweryfikowanie w trybie uproszonym, czy dany podmiot ubiegający się o zezwolenie je spełnia. Zgodnie z art. 70 ust. 4 ustawy – Prawo farmaceutyczne, do punktów aptecznych wymaga uzyskania zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 95a, art. 99 ust. 2 i 3, art. 100 ust. 1-3, art. 101-104 oraz art. 107 ustawy – Prawo farmaceutyczne. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 2021 r. w sprawie wykazu substancji czynnych wchodzących w skład produktów leczniczych, które mogą być dopuszczone do obrotu w placówkach obrotu pozaaptecznego oraz punktach aptecznych, oraz kryteriów klasyfikacji tych produktów do poszczególnych wykazów (<u>Dz. U. z 2022 r. poz. 208</u>) określa - w załączniku nr 1 - wykaz substancji czynnych wchodzących w skład produktów leczniczych, które mogą być dopuszczone do obrotu w punktach aptecznych, który pokrywa się częściowo z wykazem substancji dopuszczonych do obrotu w aptekach. Ponadto do punktów aptecznych stosuje się w odpowiednio przepisy dotyczące aptek, w tym regulacje dotyczące: 1) braku możliwości wykonania obowiązku zapewnienia dostępu do produktów leczniczych wydawanych na receptę, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, o	
--	--	--	--	--

			których mowa w wykazie określonym w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych; 2) organu właściwego do udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany, cofnięcia lub stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki, którym jest wojewódzki inspektor farmaceutyczny; 3) ograniczeń antykoncentracyjnych, które powodują, że zezwolenia nie wydaje się, jeżeli podmiot ubiegający się o zezwolenie: a) prowadzi lub wystąpił z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie hurtowni farmaceutycznej, lub zajmuje się pośrednictwem w obrocie produktami leczniczymi lub b) prowadzi na terenie województwa więcej niż 1% aptek ogólnodostępnych albo podmioty przez niego kontrolowane w sposób bezpośredni lub pośredni, w szczególności podmioty zależne w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów, prowadzą łącznie więcej niż 1% aptek na terenie województwa; c) jest członkiem grupy kapitałowej w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, której członkowie prowadzą na terenie województwa więcej niż 1% aptek ogólnodostępnych; 4) wykazu niezbędnych danych zawartych we wniosku o zezwolenie, dołączanych dokumentów, w tym planu i opisu technicznego pomieszczeń; 5) regulacji obejmujących wymogi, jakie powinien spełniać lokal i wyposażenie punktów aptecznych; 6) zakazu reklamy punktów aptecznych; 7) wysyłkowej sprzedaży produktów leczniczych	
--	--	--	--	--

			wydawanych bez przepisu lekarza, z wyjątkiem produktów leczniczych, których wydawanie ograniczone jest wiekiem pacjenta. W ocenie Naczelnej Rady Aptekarskiej nie ma uzasadnienia do stosowania zasad prowadzenia postępowania o udzielenie zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego w trybie uproszczonym według przepisów kodeksu postępowania administracyjnego również dlatego, że w stosunku do punktów aptecznych stosuje się odpowiednio również inne przepisy dotyczące aptek, w tym w zakresie: 1) przechowywania i prowadzenia dokumentacji zakupywanych i sprzedawanych produktów leczniczych oraz sposobu i trybu przeprowadzania kontroli przyjmowania produktów leczniczych oraz warunków i trybu przekazywania informacji o obrocie i stanie posiadania określonych produktów leczniczych; 2) warunków przechowywania i wydawania produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyrobów medycznych w punktach aptecznych; 3) wykonywania czynności fachowych, do których mogą być zatrudnieni wyłącznie farmaceuci i technicy farmaceutyczni w granicach ich uprawnień zawodowych; 4) zasad raportowania do Zintegrowanego Systemu Monitorowania Obrotu Produktami Leczniczymi; 5) prowadzenia dokumentacji wstrzymywanych i wycofywanych z obrotu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych; 6) szczegółowych zasad powierzania zastępstwa kierownika na czas określony i powiadamiania wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego i okręgowej izby aptekarskiej;	
--	--	--	---	--

			7) sposobu i trybu przeprowadzania kontroli przyjmowania do apteki produktów leczniczych i wyrobów medycznych. Zawarte w dotychczas obowiązujących przepisach ustawy – Prawo farmaceutyczne zasady uzyskiwania zezwoleń przez punkty apteczne oraz ich działalności stanowią najważniejszą podstawę i gwarancję prawidłowego funkcjonowania punktów aptecznych i ochrony zdrowia publicznego. Ochrona zdrowia może doznać uszczerbku nie tylko wskutek braku dostatecznego dostępu do leków, ale również wtedy, gdy dostęp do leków jest nienależycie nadzorowany. Leki nie są zwykłym towarem rynkowym, a ich obrót musi być i jest reglamentowany przez państwo. Prowadzący taką działalność nie mogą się cieszyć pełną wolnością gospodarczą. Wzorzec dotyczący działalności gospodarczej określony w art. 20 Konstytucji RP wymaga w tym przypadku, co oczywiste, korekty przewidzianej w art. 22 Konstytucji. Ustawodawca, regulując dotychczasowe zasady uzyskiwania zezwoleń na prowadzenie punktu aptecznego, miał na uwadze ochronę zdrowia ludzkiego, kierował się więc ważnym interesem publicznym w rozumieniu art. 22 Konstytucji RP. Naczelna Rada Aptekarska wskazuje, że w prawidłowo funkcjonującym systemie ochrony zdrowia muszą funkcjonować mechanizmy, które należyście regulują obrót lekami i są jednoznacznie nakierowane na dobro pacjentów. Z powyższych przyczyn, jakiekolwiek zmiany w przepisie art. 70 ustawy – Prawo farmaceutyczne, polegające na łagodzeniu zasad w procedurze uzyskiwania zezwolenia przez punkty apteczne oraz ich działalności spotkają się z bardzo silnym sprzeciwem farmaceutów.	
--	--	--	--	--

			Mając na uwadze powyższe, sformułowany na wstępie wniosek uznać należy za w pełni uzasadniony.	
43.	Art. 19 Prawo lotnicze	PANA	Zasadą jest, że badania sprawozdań finansowych przeprowadzają biegli rewidenci w imieniu firmy audytorskiej/w ramach firmy audytorskiej wpisanej na listę firm audytorskich prowadzoną przez Polską Agencję Nadzoru Audytowego. Zasadą też jest, że wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego dokonuje organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe jednostki, przy czym w jednostkach zainteresowania publicznego organ dokonujący wyboru działa na podstawie polityk i procedur opracowanych przez komitet audytu. W kontekście powyższych rozwiązań systemowych decyzja zatwierdzająca, o której mowa w art. 178 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze, powinna określać zamiast „biegłego rewidenta” – „firmę audytorską”. Biegły rewident prowadzi bowiem działalność w formie firmy audytorskiej, zaś usługi świadczy w jej imieniu (art. 3 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym). Usługi zastrzeżone dla biegłego rewidenta, o których mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze powinny zostać unormowane kompleksowo poprzez dookreślenie podmiotu, w ramach którego biegli rewidenci wykonują swoją działalność zawodową. Nie zmieniając znacznie treści przepisu, proponuję wykorzystać obowiązującą konstrukcję poprzez nadanie następującego brzmienia art. 178 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze: „3. Sprawdzenie realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i w ust. 2, poddawane jest kontroli przez	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Wniosek zostanie poddany analizie jako postulat <i>de lege ferenda</i> przy pracach nad kolejną ustawą deregulacyjną.

			biegłego rewidenta, działającego w imieniu firmy audytorskiej, zatwierdzonej w drodze decyzji administracyjnej przez Prezesa Urzędu na wniosek podmiotu kontrolowanego. „4. Sprawę zatwierdzenia firmy audytorskiej, o której mowa w ust. 3, uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie podmiotu kontrolowanego występującego z wnioskiem, jeżeli w terminie 14 dni od daty doręczenia wniosku Prezes Urzędu nie wyda decyzji albo postanowienia, o których mowa w art. 122a § 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”	
44.	Art. 22 ustawa o pracowniczych programach emerytalnych	UKNF	UKNF uznaje za konieczne zgłoszenie uwag do art. 22 projektu w zakresie zmian w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2139). Zwrócić należy uwagę, że problematyka ta została objęta w sposób całościowy zmianami wprowadzanymi ustawą z dnia 7 kwietnia 2022 r. o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych i indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. poz. 904). Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2022 r. W świetle powyższego, zmiany w ustawie o pracowniczych programach emerytalnych zawarte w art. 22 projektu są bezprzedmiotowe.	UWAGA UWZGLĘDNIONA
45.	Art. 23 ustawa o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi	UKNF	Uwag wymaga również art. 23 projektu w zakresie zmian do ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 605). UKNF zwraca uwagę, że z podobnym postulatem wystąpił już do Ministerstwa Finansów pismem z dnia 12 sierpnia 2021 r., w którym zawarł kompleksową propozycję zmiany przepisów ustawy	UWAGA UWZGLĘDNIONA Zgodnie ze stanowiskiem MF.

	funduszami inwestycyjnymi		o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, której celem jest szeroko rozumiana digitalizacja obowiązków informacyjnych.	
46.	Art. 24 ustawa o kinematografii	PIKE	Szczegółowe uwagi do projektowanych zmian w ustawie o kinematografii. Przepisy art. 19 ust. 1-6a uK określają dla wskazanych tam podmiotów obowiązek wpłat na Polski Instytut Sztuki Filmowej (PISF) w wysokości 1,5% przychodu uzyskanego z ustawowo określonych tytułów. Zgodnie z art. 19 ust. 9 uK: „Do należności z tytułu [tych] wpłat [...], stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72), z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują Dyrektorowi, a uprawnienia organu odwoławczego - ministrowi”. Wpłaty na PISF mają zatem charakter publicznoprawny – quasi-podatkowy. Projekt zakłada skreślenie w art. 19 ust. 9 uK wyrazów „a uprawnienia organu odwoławczego – ministrowi” oraz dodanie art. 19 ust. 9a uK w brzmieniu: „Od decyzji Dyrektora w sprawach należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1–5, 6a i 7, nie służy odwołanie.” W konsekwencji, postępowania ws. należności z tytułu wpłat na PISF, a zatem zobowiązań quasi-podatkowych, miałyby stać się jednoinstancyjne. W ocenie PIKE charakter wpłat na PISF nie pozwala na taką zmianę. Umocowanie Dyrektora PISF jako organu podatkowego oraz charakter należności z tytułu wpłat na PISF sprawia bowiem, że postępowania ws. należności z tytułu wpłat na PISF powinny być traktowane analogicznie do postępowań podatkowych. Te z kolei, zgodnie z art. 127 Ordynacji podatkowej, są dwuinstancyjne. Nie jest przy tym wystarczające pozostawienie możliwości	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Projektowana zmiana nie pozbawia stronę możliwości wniesienia środka odwoławczego.

			zaskarżenia decyzji Dyrektora PISF do sądu administracyjnego. Jak wskazuje się bowiem w orzecznictwie: „Nie da się pogodzić z podstawowymi zasadami praworządności sytuacja, w której organ państwowy nakłada decyzjami na obywateli obowiązki podatkowe z założeniem, iż decyzje te nie mogą być przez nich zaskarżone do organu odwoławczego” (wyrok NSA z 11.02.1999 r., SA/Bk 1629/97, POP 1999, z. 6, s. 160). Natomiast w orzeczeniu z 13.02.2015 r. (I SA/Wr 2456/14, LEX nr 1683058) WSA we Wrocławiu skonstatował, że organ odwoławczy jest zobowiązany do ponownego rozpatrzenia sprawy w jej całokształcie. Istotą zasady dwuinstancyjności jest bowiem prawo do dwukrotnego rozpoznania sprawy. Działanie organu odwoławczego nie może zatem ograniczać się do kontroli decyzji organu pierwszej instancji i odniesienia się do zarzutów sformułowanych w odwołaniu. Tym samym uznać należy, że kontrola prowadzona przez sądy administracyjne, nie będzie wystarczająca. Warto także zauważyć, iż w uzasadnieniu Projektu wskazano, iż jedna z decyzji dyrektora PISF została uchylona przez ministra. Także w OSR Projektu rozważa się konsekwencje uchylecia decyzji przez sądy administracyjne, a zatem uznaje się taką sytuację za prawdopodobną. Powyższe potwierdza potrzebę utrzymania dwuinstancyjności postępowań ws. należności z tytułu wpłat na PISF. Wobec wszystkiego powyższego wnosimy o rezygnację z proponowanych w art. 24 Projektu zmian w art. 19 uK.	
47.	Art. 25	ZRP	Związek Rzemiosła Polskiego zgłasza zastrzeżenie wobec propozycji zmian w ustawie z dnia 6 września 2001 r. –	UWAGA UWZGLĘDNIONA

	ustawa o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych		Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120) i wobec ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1301), gdzie wprowadzenie postępowań uproszczonych, jest rozwiązaniem idącym zbyt daleko, biorąc pod uwagę okoliczność, iż określona tymi ustawami działalność dotyczy szeroko rozumianego zdrowia publicznego.	Zrezygnowano ze zmian ustawy.
48.	Art. 26 ustawa o nadzorze nad rynkiem finansowym	UKNF	Niezależnie od powyższego UKNF zwraca uwagę, że w art. 26 projektu zaproponowano m.in. zmianę ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym poprzez uchylenie art. 11 ust. 1a–1c. Przepisy mające podlegać uchyleniu zostały wprowadzone w związku z pandemią Covid-19 w celu umożliwienia wydawania przez KNF decyzji administracyjnych i postanowień w postaci dokumentu elektronicznego także w przypadkach, gdy na gruncie przepisów K.p.a. nie byłoby dopuszczalne doręczenie przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej. W momencie inicjowania tych zmian przepisy K.p.a. nie pozwalały na wydawanie decyzji administracyjnych i postanowień w postaci elektronicznej, a doręczania ich w formie papierowych wydruków. Obecnie K.p.a. przewiduje podobne rozwiązania w zw. z tym zaproponowano usunięcie regulacji, które się dublują, co należy ocenić pozytywnie.	UWAGA UWZGLĘDNIONA
49.	Art. 27 ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale	IGG / PSG	„Art. 27. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389) w: 1) art. 64 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1–1d,	UWAGA UWZGLĘDNIONA

	społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko		wyduje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Brak odpowiedzi ze strony organów opiniujących postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, w wymaganym terminie 14 dni uznaje się jako brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga pisemnej odpowiedzi do organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”; 2) w art. 74: a) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa–1ac w brzmieniu: „1aa. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w: 1) postaci papierowej albo 2) formie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1ab, za pośrednictwem adresu elektronicznego. 1ab. Formularz wniosku, o którym mowa w ust. 1aa pkt 2, w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 1ac. Do wniosku złożonego z wykorzystaniem formularza wniosku, o którym mowa w ust. 1aa pkt 2, załączniki, o których mowa w ust. 1, składa się tylko w postaci elektronicznej.”; b) w ust. 2 po wyrazach „formie elektronicznej” dodaje się wyrazy „, z uwzględnieniem ust. 1ac.”.”. Propozycja zmiany zawarta w pkt 1 dotyczy procedury uzyskiwania opinii dla postanowienia dotyczącego	
--	---	--	--	--

			obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w formie pisemnej. Obecnie organ zasięgający opinii/dokonujący uzgodnień nie ma możliwości dalszego procedowania i zakończenia sprawy w przedmiocie obowiązku oceny oddziaływania, przed uzyskaniem stanowiska odpowiedzi organu w formie pisemnej. Taka procedura niepotrzebnie wydłuża proces wydawania postanowienia, w szczególności w przypadkach gdy ocena oddziaływania na środowisko nie jest konieczna. Zaproponowano więc wprowadzenie zasady, że brak stanowiska organu opiniującego w terminie równoznaczny będzie z brakiem konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (zasada milczącej zgody organu). Takie rozwiązanie przyczyni się do znacznego skrócenia postępowania i wyeliminowania lub znacznego ograniczenia okresu pozostawiania przedsiębiorcy w sytuacji niepewności. Należy zaznaczyć, że wprowadzenie zasady milczącej zgody spowoduje zmniejszenie obowiązków organów administracyjnych, a tym samym zwiększenie efektywności procedowania w sprawach dotyczących wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Proponowana zmiana docelowo wpłynie korzystnie na cały proces inwestycyjny.	
50.	Art. 27	TGPE	Milcząca zgoda przy opiniowaniu postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust.1 Propozycja zmiany: Art. 64 – zmiana ustępu 4: 4. Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1–1d, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Wniosek zostanie poddany analizie jako postulat <i>de lege</i>

			wydanie opinii. <u>Brak odpowiedzi ze strony organów opiniujących postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, w wymaganym terminie 14 dni – uznaje się jako brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga pisemnej odpowiedzi do organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</u> Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. Uzasadnienie Uzyskiwanie opinii dla postanowienia dot. obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w formie pisemnej niepotrzebnie wydłuża proces wydawania postanowienia. Wprowadzenie zasady milczącej zgody oznaczającej brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko znacznie skróci postępowanie. Wprowadzenie zasady milczącej zgody spowoduje zmniejszenie obowiązków organów administracyjnych, a tym samym zwiększenie efektywności procedowania w sprawach dot. wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Proponowana zmiana docelowo korzystnie wpłynie na cały proces inwestycyjny.	ferenda przy pracach nad kolejną ustawą deregulacyjną.
51.	Art. 27	PGNiG	W art. 27 Projektu proponujemy zmianę polegającą na uzupełnieniu jego treści w ten sposób, że przepis uzyska następującą treść: „Art. 27. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,	UWAGA CZĘŚCIOWO UWZGLĘDNIONA Zrezygnowano ze zmian w art. 64.

			udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389) w: 1) art. 64 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1–1d, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Brak odpowiedzi ze strony organów opiniujących postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, w wymaganym terminie 14 dni uznaje się jako brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga pisemnej odpowiedzi do organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”; 2) w art. 74: a) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa–1ac w brzmieniu: „1aa. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w: 1) postaci papierowej albo 2) formie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1ab, za pośrednictwem adresu elektronicznego. 1ab. Formularz wniosku, o którym mowa w ust. 1aa pkt 2, w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 1ac. Do wniosku złożonego z wykorzystaniem formularza wniosku, o którym mowa w ust. 1aa pkt 2, załączniki, o których mowa w ust. 1, składa się tylko w postaci elektronicznej.”;	
--	--	--	--	--

			b) w ust. 2 po wyrazach „formie elektronicznej” dodaje się wyrazy „, z uwzględnieniem ust. 1ac,”..”.	
52.	Art. 37 ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej	PIU	Propozycja rezygnacji w zakresie projektowanych zmian dotyczących ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, których celem jest rezygnacja z decyzji zobowiązującej do wykonania zaleceń jako warunku nałożenia kary na zakład ubezpieczeń przez Komisję Nadzoru Finansowego. PIU wskazuje, że w świetle obowiązujących regulacji możliwym jest skrócenie czasu usuwania nieprawidłowości i nałożenie kary bezpośrednio po ich stwierdzeniu, tym samym KNF dysponuje już instrumentem, przy pomocy którego bezpośrednio po stwierdzeniu nieprawidłowości może „od razu” nałożyć karę pieniężną. Ponadto PIU zauważa, że usunięcie obowiązku wydania decyzji administracyjnej, zobowiązującej do wydania zaleceń jako warunku nałożenia kary za niewykonanie zaleceń jest sprzeczne z dotychczasową ugruntowaną praktyką i orzecznictwem.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Przepis został wykreślony z projektu ustawy.
53.	Art. 37	UKNF	Jednocześnie UKNF wskazuje, że zgodnie z projektowanym art. 37 pkt zmianie miałyby ulec treść art. 415 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W projektowanym brzmieniu przepis brzmi: „W przypadku niewykonania w wyznaczonym terminie zaleceń, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł”. Przepis w obecnym brzmieniu nie określa formy prawnej w jakiej organ decydowałby o nałożeniu kary. Mając powyższe na uwadze UNKF proponuje uzupełnienie brzmienia przepisu poprzez przyjęcie brzmienia: „W przypadku niewykonania w wyznaczonym terminie zaleceń, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru, w drodze decyzji, może nałożyć na ten	UWAGA WYJAŚNIONA Przepis został wykreślony z projektu ustawy.

			podmiot karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł”. Należałoby bowiem dążyć do możliwie jednolitego redagowania podobnych przepisów	
54.	Art. 38 ustawa o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej	ZRP	Zmiany w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797), wprowadzające postępowanie uproszczone, razem z milczącym zakończeniem postępowania, w sprawie wpisu do rejestru dostawców usług zaufania który zamierza świadczyć kwalifikowane usługi zaufania lub kwalifikowanej usługi zaufania, jako dotyczące problematyki szeroko rozumianego bezpieczeństwa świadczenia usług elektronicznych również oceniamy negatywnie.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Propozycja nie pozbawia stron możliwości wniesienia środka odwoławczego, przyspieszy postępowanie.
55.	Art. 42 ustawa o dystrybucji ubezpieczeń	UKNF	UKNF zdecydowanie negatywnie ocenia propozycję zmiany ujętą w art. 42 projektu, dotyczącą wprowadzenia zmiany w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2022 r. poz. 905) odnoszącą się do prowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie wydawania zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo w zakresie reasekuracji. Proponowane zastosowanie trybu postępowania uproszczonego przewidzianego w dziale II rozdział 14 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej „K.p.a.”, w praktyce uniemożliwiłoby rozpatrzenie sprawy z wniosku o wydanie zezwolenia zgodnie z wymogami prawa przewidzianymi w art. 34 ust. 4 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń. Stoi także w sprzeczności z wymogami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz. Urz. UE.L.2016.26.19 z dnia 2.02.2016 r., ze zm.) zaimplementowanymi do polskiego porządku prawnego ustawą o dystrybucji ubezpieczeń.	UWAGA UWZGLĘDNIONA

			Wskazane w uzasadnieniu do projektu twierdzenia, iż postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub w zakresie reasekuracji ma nieskomplikowany charakter, a także że postępowanie dowodowe ma ograniczony charakter, ponieważ sprowadza się do badania dokumentów przedłożonych przez stronę, nie odpowiadają rzeczywistości. W pierwszej kolejności UKNF wskazuje, iż w postępowaniach administracyjnych z wniosków o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo w zakresie reasekuracji, obok analizy formalnej wniosku, w każdym przypadku dokonywana jest analiza merytoryczna danej sprawy pod kątem spełniania przez wnioskodawcę wszystkich wymogów ujętych w art. 34 ust. 4 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń, co w wielu przypadkach implikuje konieczność uzupełnienia materiału dowodowego danej sprawy w toku działań organu nadzoru. Podkreślamy, iż jednym z najistotniejszych z tych ustawowych wymogów jest określony w art. 34 ust. 4 pkt 1 lit. c ww. ustawy warunek dawania rękojmi należytego wykonywania działalności brokerskiej odpowiednio w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji. W toku prowadzonego postępowania organ nadzoru ocenia, czy wnioskodawca spełnia ten warunek	
56.	Art. 43 ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu	ZRP	Propozycja wydłużenia terminu z 7 dni na 14 dni na dokonanie zgłoszenia w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych określona w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 595 i 655), choć kierunkowo pozytywna, jest niewystarczająca. Biorąc pod uwagę ograniczone możliwości zasoby osobowe	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na art. 30 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015

			mikro przedsiębiorstw, często nie dysponujących także odpowiednim sprzętem informatycznym, Związek Rzemiosła Polskiego postuluje wydłużenie tego terminu do co najmniej 30 dni kalendarzowych od momentu rejestracji firmy.	r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE, stosownie do którego państwa członkowskie wymagają, by właściwe organy i jednostki analityki finansowej mogły mieć terminowy dostęp do informacji o beneficjentach rzeczywistych, w ocenie MF brak jest podstaw do uwzględnienia propozycji dot. wydłużenia terminu „o co najmniej 30 dni kalendarzowych od momentu rejestracji firmy” na dokonanie zgłoszenia w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych.
57.	Art. 44 ustawa o	ZRP	Krytycznie należy się również odnieść do projektowanej zmiany w ustawie z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA

	zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi		(Dz. U. poz. 1293) polegającej na wprowadzeniu jednoinstancyjność postępowania w sprawie zatwierdzania tabel wynagrodzeń organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.	Propozycja nie pozbawia stron możliwości wniesienia środka odwoławczego, przyspieszy postępowanie.
58.	Art. 44 ustawa o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi	PIKE	Jednymi z postępowań uregulowanych w uZZ są postępowania przed Komisją Prawa Autorskiego (dalej: Komisja) ws. zatwierdzenia i zmiany zatwierdzonych tabel wynagrodzeń za korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych (art. 64 ust. 1 pkt 1 uZZ). Z pierwszego zdania art. 64 ust. 2 uZZ wynika, że są to postępowania prowadzone w trybie administracyjnym – stosuje się do nich przepisy KPA. Zgodnie z drugim zdaniem art. 64 ust. 2 uZZ: „Organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do Komisji jest minister.” (minister właściwy ds. kultury i ochrony dziedzictwa narodowego). W art. 44 Projektu proponuje się natomiast zmianę tego drugiego zdania art. 64 ust. 2 uZZ na następujące brzmienie: „Od decyzji wydanych w tych postępowaniach nie służy odwołanie.”. W uzasadnieniu Projektu wyjaśnia się to tym, że: „Proponuje się skrócenie ścieżki zatwierdzania tabel wynagrodzeń przez rezygnację z prawa do wniesienia odwołania, co jest uzasadnione również tym, że organ odwoławczy pozbawiony jest eksperckiego zaplecza umożliwiającego szybką weryfikację decyzji.” PIKE wskazuje zatem, iż już podczas prac nad projektem uZZ stanowczo protestowała przeciwko administracyjnemu trybowi zatwierdzania i zmiany tabel wynagrodzeń. Był to	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Propozycja nie pozbawia stron możliwości wniesienia środka odwoławczego, przyspieszy postępowanie.

			bowiem powrót do modelu zakwestionowanego przez Trybunał Konstytucyjny², a także w ramach prac Biura Analiz Sejmowych. Wówczas projektodawca w odwróconej tabeli zbieżności, dołączonej do projektu uZZ, wskazywał, że po wprowadzeniu zmian, decyzje Komisji będą mogły być oceniane pod względem legalności przez sądy administracyjne. Oznaczało to wyłączenie merytorycznej oceny stawek wynagrodzeń przez niezależny sąd, c niewątpliwie uznać należało za krok wstecz względem gwarancji procesowych obecnych przy sądowym trybie zatwierdzania i zmiany tabel wynagrodzeń, obowiązującym do 2018 roku (przed uZZ). Propozycja likwidacji odwołania do ministra od decyzji Komisji jest niestety kontynuacją tego niewłaściwego kierunku, określonego już w 2018 roku poprzez zmianę trybu zatwierdzenia lub zmiany tabel wynagrodzeń z cywilnego na administracyjny. Dlatego też w ocenie PIKE projektowana zmiana drugiego zdania art. 64 ust. 2 uZZ jest niedopuszczalna, a w istocie reforma art. 64 ust. 2 uZZ powinna polegać na tym, że postępowania ws. Zatwierdzenia lub zmiany tabel wynagrodzeń powróciłyby do rozpoznawania w drodze postępowania cywilnego (np. nieprocesowego, tak jak do 2018 roku). Argumentem decydującym o likwidacji prawa do odwołania od decyzji Komisji nie może być także to, że „organ odwoławczy pozbawiony jest eksperckiego zaplecza umożliwiającego szybką weryfikację decyzji”. W stanie prawnym do 2018 roku sądy powszechne posiłkowały się bowiem opiniami biegłych przy merytorycznej ocenie tabel przedstawionych do zatwierdzenia. Możliwość taką daje także KPA (przy czym dotychczas, z niezrozumiałych dla PIKE przyczyn, minister w sprawach dot. organizacji zbiorowego zarządzania nie decydował się korzystać z tego	
--	--	--	--	--

			instrumentu, pomimo istniejących podstaw). Podkreślić należy także wagę oraz sposób wydawania decyzji Komisji, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1) oraz art. 64 ust. 2 uZZ, tj. o zatwierdzeniu lub zmianie tabeli wynagrodzeń. Zgodnie bowiem z art. 81 ust. 2 uZZ: „W umowach, [których stroną jest organizacja zbiorowego zarządzania posiadająca zatwierdzone tabele], postanowienia umowne określające wynagrodzenie inne, niż wynikałoby to z zatwierdzonych tabel wynagrodzeń, są nieważne, a ich miejsce zajmują odpowiednie postanowienia tych tabel”. Jest to zatem rzadki przypadek ustanawiania ceny sztywnej. Warto zatem zauważyć, iż zgodnie z art. 75 ust. 1 uZZ: „Sprawy o zatwierdzanie tabel wynagrodzeń za korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych rozpatruje zespół orzekający w składzie trzyosobowym.” Jest to zatem skład mniejszy niż przed 2018 rokiem (wówczas był pięcioosobowy). Przepisy nie zapewniają przy tym należytej gwarancji, by w zespole orzekającym znalazł się przedstawiciel organizacji zrzeszającej podmioty korzystające z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych. Wystarczające jest bowiem, by do zespołu orzekającego wyznaczony został przedstawiciel organizacji radiowych lub telewizyjnych. W ocenie PIKE sytuacja taka nie pozwala na pozbawienie prawa do wniesienia odwołania od decyzji Komisji chociażby organizacji społecznej, zrzeszającej podmioty korzystające z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych na polach eksploatacji, których dotyczy wnioski o zatwierdzenie tabeli wynagrodzeń, uczestniczącej w postępowaniu ws. zatwierdzenia lub zmiany tabel wynagrodzeń. Za nieprzekonujące uznać należy także przedstawione w	
--	--	--	---	--

		uzasadnieniu Projektu dane statystyczne. Los 3 odwołań od decyzji zatwierdzających tabele stanowi bowiem niedostateczną próbę by wyciągać na jej podstawie wnioski o zbędności odwołań. Wobec wszystkiego powyższego wnosimy o: - rezygnację z proponowanej w art. 44 Projektu zmiany drugiego zdania art. 64 ust. 2 uZZ oraz - powrót do rozpoznawania wniosków ws. zatwierdzenia lub zmiany tabel wynagrodzeń w procedurze cywilnej (w tym przez sądy cywilne). Wobec prowadzonych prac nad nowelizacją uZZ PIKE wskazuje regulację, którą uznać należy za wysoce dysfunkcyjną, a przy tym mogącą prowadzić do nadużyć. Mianowicie w obecnym brzmieniu art. 84 ust. 1 uZZ ograniczono tylko do wnioskodawcy, który złożył wniosek o zatwierdzenie tabeli, prawo do złożenia wniosku o jej zmianę, w przypadku istotnej zmiany okoliczności stanowiących podstawę decyzji o jej zatwierdzeniu. Całkowicie niezrozumiałe pozostaje, dlaczego takiego uprawnienia pozbawieni zostali inni uczestnicy postępowania tabelowego, w tym organizacje zrzeszające użytkowników lub uprawnionych, a nawet sam przewodniczący Komisji czy minister. Można bowiem spodziewać się, że w przypadku, gdy istotna zmiana okoliczności wpływałaby na obniżenie należnego wynagrodzenia w stosunku do wynikającego z tabel wynagrodzeń, to taki wnioskodawca, na rzecz którego ta tabela została zatwierdzona, nie będzie skłonny do złożenia wniosku o jej zmianę. Wobec powyższego w ocenie PIKE należałoby zmienić art. 84 ust. 1 uZZ poprzez rozszerzenie katalogu podmiotów mogących złożyć wniosek o zmianę tabeli wynagrodzeń, o uczestników postępowania w sprawie	
--	--	--	--

			o jej zatwierdzenie. Rozważyć można także wyraźne wymienienie w art. 98 ust. 1 uZZ, wśród uprawnień ministra, możliwości wezwania danej OZZ, która złożyła wnioski o zatwierdzenie tabeli, do złożenia wniosku o jej zmianę w sposób uwzględniający istotną zmianę okoliczności stanowiących podstawę decyzji o jej zatwierdzeniu. Wprowadzenie proponowanych zmian może być szczególnie istotne wobec planowanej w tym roku implementacji dyrektyw 2019/789 i 2019/790, która może spowodować istotną zmianę okoliczności stanowiących podstawę decyzji o zatwierdzeniu niektórych tabel wynagrodzeń za korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych. Wobec powyższego wnosimy o wprowadzenie zmian w uZZ prowadzących do zapewnienia rzeczywistych zmian tabel wynagrodzeń, w przypadku istotnej zmiany okoliczności stanowiących podstawę decyzji o jej zatwierdzeniu.	
PROPOZYCJE DODANIA NOWYCH REGULACJI (PRZEPISÓW AKTÓW, KTÓRE PIERWOTNIE NIE BYŁY PRZEDMIOTEM PROJEKTU)				
59.	Kodeks karny	FPP	propozycja dodania w art. 231 KK § 5 „§ 5. Nie popełnia przestępstwa określonego w § 1 i 3 funkcjonariusz publiczny, który, biorąc udział w przygotowaniu lub wydaniu rozstrzygnięcia w postępowaniu określonym ustawą, przekroczył uprawnienia lub nie dopełnił obowiązków przy ustaleniu stanu faktycznego lub treści normy prawnej wskutek usprawiedliwionego błędnego przekonania, że zachodzi wątpliwość podlegającą	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak

			rozstrzygnięciu na korzyść przedsiębiorcy albo podatnika.” Potrzebę dokonania zmian w tym obszarze zasygnalizowaliśmy w piśmie o sygn. FPP/42/2022 z 29 marca br., w którym opiniowaliśmy przygotowaną przez MRiT ocenę skutków regulacji ex post tzw. Konstytucji biznesu. W ocenie Federacji obecne brzmienie art. 231 Kodeksu karnego w istotny sposób utrudnia realizację postanowień ustawy – Prawo przedsiębiorców i Ordynacji podatkowej, które w sytuacji wątpliwości co do prawa pozwalają rozstrzygać na korzyść przedsiębiorcy. Przepis art. 231 Kodeksu karnego nie uwzględnia bowiem, że urzędnicy niekiedy działają w niepewnym otoczeniu i pod presją, co nieuchronnie wiąże się z koniecznością podjęcia ryzyka. Jeżeli założenia przyjęte przez urzędnika są usprawiedliwione, to taki urzędnik nie powinien być narażony na odpowiedzialność karną. Rzecz jasna, nie chodzi o tolerowanie korupcji, oczywistych nadużyć lub celowego szkodenia interesowi publicznemu lub prywatnemu. Postulowana zmiana nie dotyczy zatem przestępstwa stypizowanego w art. 231 § 2 K.k. (nadużycie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej). Przepis art. 231 K.k. należy uzupełnić o rozwiązanie, które zabezpieczy urzędników i innych funkcjonariuszy publicznych przez ryzykiem postępowania karnego i odpowiedzialności karnej, gdy będą działali rozsądnie, zgodnie z zasadami zaufania do przedsiębiorców i rozstrzygania wątpliwości prawnych lub faktycznych na ich korzyść.	również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
60.	Kodeks pracy	FPP	propozycja zmiany art. 9²	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA

			„Art. 92 1. Ilekroć w Kodeksie pracy lub innych przepisach regulujących obowiązki pracodawcy związane z zatrudnieniem jest mowa o formie pisemnej oświadczeń woli jakie zobowiązany jest złożyć pracodawca, w tym również w zakresie zawarcia umowy o pracę, umowy o której mowa w treści art. 1011 i 1012 bądź innej przewidzianej przepisami Kodeksu pracy, rozumie się przez to formę pisemną lub elektroniczną. 2. Ilekroć w Kodeksie pracy lub innych przepisach regulujących obowiązki pracodawcy lub pracownika związane z zatrudnieniem jest mowa o formie pisemnej oświadczeń woli jakie zobowiązany jest złożyć pracownik lub kandydat ubiegający się o zatrudnienie, w tym również w zakresie zawarcia umowy o pracę, umowy o której mowa w treści art. 1011 i 1012 bądź innej przewidzianej przepisami Kodeksu pracy, jak również wszelkich wniosków pracownika, które jest on zobowiązany lub uprawniony do złożenia pracodawcy, rozumie się przez to formę pisemną lub elektroniczną oraz formę dokumentową, jeżeli u danego pracodawcy obowiązuje zarządzenie, o którym mowa w art. 9413. 3. W wypadku złożenia przez pracownika lub kandydata ubiegającego się o zatrudnienie oświadczenia woli, o którym mowa w ust. 2, w formie dokumentowej, w sposób dopuszczony u danego pracodawcy, pracodawca w terminie 3 dni potwierdza mu otrzymanie oświadczenia o określonej treści w formie pisemnej lub elektronicznej.”	Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
61.		FPP	propozycja dodania w art. 22¹ § 1 pkt 7 i 8 „7) prywatny numer telefonu komórkowego, 8) prywatny adres e-mail.”	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność

				analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
62.		FPP	propozycja zmiany art. 94 pkt 9a „9a) prowadzić i przechowywać w postaci papierowej, elektronicznej lub w postaci mieszanej dokumentację w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz akta osobowe pracowników (dokumentacja pracownicza).	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
63.		FPP	propozycja zmiany art. 94 ¹¹ „art. 94¹¹ 1. Dokumentacja pracownicza prowadzona i przechowywana w postaci elektronicznej jest równoważna z dokumentacją pracowniczą prowadzoną i przechowywaną w postaci papierowej.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście

			2. Dokumentacja pracownicza, w tym akta osobowe, może być prowadzona i przechowywana w postaci mieszanej, pod warunkiem zachowania spójności i kompletności dokumentacji.”	regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
64.		FPP	propozycja dodania art. 94¹³ „Art. 94¹³ § 1. Pracodawca może zarządzeniem dopuścić przekazywanie przez pracowników lub kandydatów ubiegających się o zatrudnienie oświadczeń woli kierowanych do pracodawcy w formie dokumentowej. § 2. Zarządzenie określa obowiązujące u pracodawcy sposoby składania mu oświadczeń w formie dokumentowej oraz sposoby potwierdzania przez pracodawcę otrzymania takich oświadczeń. Zarządzenie może przewidywać doręczenie potwierdzenia otrzymania takiego oświadczenia w formie elektronicznej na prywatny adres e-mail pracownika lub kandydata. § 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia podania go do wiadomości pracowników, w sposób przyjęty u danego pracodawcy. Pracodawca jest obowiązany zapoznać pracownika z treścią zarządzenia przed dopuszczeniem go do pracy.”	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
65.	Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów	FPP	propozycja zmiany w art. 31a „Art. 31a. Prezes Urzędu może z urzędu albo na wniosek reprezentatywnej organizacji pracodawców w rozumieniu	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność

			przepisów o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego wydać i ogłosić wyjaśnienia i interpretacje mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów w sprawach objętych zakresem działania Prezesa Urzędu. Wyjaśnienia i interpretacje są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu.”. Uprawnienie do wydawania przez Prezesa UOKIK wyjaśnień i interpretacji ogólnych w zakresie stosowania przepisów objętych działaniem UOKIK funkcjonuje od 2015 r., jednak nie jest to narzędzie, z którego Prezes UOKIK często korzysta. Zgodnie z informacjami dostępnymi na stronie internetowej UOKIK, pomimo stale pojawiających się wątpliwości i oceniania wielu praktyk stosowanych przez przedsiębiorców jako niezgodne z przepisami prawa (w 2021 r. z zakresu ochrony konsumentów 171 nowych postępowań wyjaśniających, 49 decyzji w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone), Prezes UOKIK z niewystarczającą częstotliwością korzysta z uprawnienia wynikającego z art. 31a, np. w 2021 r. opublikowano 1 wyjaśnienie; w 2020 r. - 2; 2019 r. - 3; 2018 r. - 0; 2017 r. - 3; 2016 r. - 0; 2015 r. - 5. Zwraca uwagę, że decyzje wydawane przez Prezesa UOKIK nie zawierają wyłącznie oceny z zakresu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ale często odnoszą się również do skomplikowanych regulacji sektorowych jak np. energetycznych, finansowych, bankowych, ubezpieczeniowych czy telekomunikacyjnych. Jak wskazał sam UOKIK w ramach odpowiedzi na petycję: „Wyjaśnienia mają na celu wskazanie przedsiębiorcom jakimi kryteriami będzie kierował się Prezes UOKIK w ramach przyznanej	analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
--	--	--	--	--

		uznaniowości. Wyjaśnienia mogą też w bardziej przystępny sposób określić jakie wymogi powinien spełnić ich adresat w ramach określonych procedur, szczególnie jeśli z doświadczenia wynika, że przedsiębiorcy mają wątpliwości co do stosowania przepisów i w efekcie składają pisma/wnioski niepełne lub nieprecyzyjne”, jednak jak pokazuje praktyka nie są często publikowane przez Regulatora. W związku z utrzymującym się od kilku już lat trendem częstych i raptownych zmian dotyczących otoczenia prawnego, w którym funkcjonują przedsiębiorcy i konsumenci, dydaktyczna rola UOKiK jako Regulatora powinna zyskiwać na znaczeniu, jednak wydaje się, że Urząd nie wykorzystuje pełni swoich uprawnień w tym zakresie. Z tego względu propozycja zmiany zakłada wprowadzenie możliwości wnioskowania o publikację wytycznych czy interpretacji ogólnej przez reprezentatywne organizacje przedsiębiorców. Ograniczenie kręgu organizacji pracodawców do organizacji reprezentatywnych w rozumieniu przepisów ustawy o Radzie Dialogu Społecznego ma na celu zapewnienie, że wystąpienia kierowanego do Prezesa UOKiK nie będą nadużywane i będą miały odpowiedni poziom merytoryczny i formalny. Reprezentatywne organizacje przedsiębiorców są podmiotami funkcjonującymi w ramach ustawowych, które kumulują wiedzę na temat prowadzenia działalności gospodarczej zrzeszonych w ich ramach przedsiębiorców, w tym m.in. małych i średnich przedsiębiorców niemających możliwości posiłkowania się indywidualnym wsparciem prawnym w swojej działalności. Ponadto, organizacje często biorą udział w konsultacjach publicznych w procesach legislacyjnych, dzięki czemu już od wczesnych etapów prac	
--	--	--	--

			nad zmianami przepisów mogą one zauważać problemy jakie w praktyce dla przedsiębiorców może rodzić stosowanie wprowadzanych regulacji. Zwrócić należy uwagę, że status i funkcje organizacji przedsiębiorców regulacje krajowe już rozpoznają, m.in. w ramach art. 61§3 KPC (możliwość wytoczenia powództwa lub przystąpienia do toczącego się postępowania przez organizację pozarządową, której członkiem jest przedsiębiorca będący osobą fizyczną). Biorąc pod uwagę wskazaną powyżej liczbę prowadzonych postępowań, wydaje się że dotychczasowe działania odnoszące się do publikacji wyjaśnień są zbyt wąskie i działania Urzędu w tym zakresie powinny zostać poszerzone. Wyjaśnienia i interpretacje ogólne są narzędziem, które nie tworzą praw i obowiązków po stronie przedsiębiorców. Z perspektywy podmiotów ich rola jest jednak istotna – „przyjmuje się, że funkcją urzędowych wyjaśnień jest zapewnienie jednostkowej ochrony w sytuacji rysującej się niepewności co do prawa”. Stanowią one gwarancję poszanowania zasady zaufania do państwa i prawa, szczególnie w przypadku działalności związanej z konsumentami, gdy aktywność uznana za niezgodną z przepisami może być dotkliwie ukarana przez Regulatora. Biorąc pod uwagę specyfikę regulacji konsumenckich i szeroki zakres nadzoru, jaki prowadzony jest przez UOKIK, umożliwienie udziału w procesie wnioskowania o wydanie wyjaśnień lub interpretacji ogólnych przez organizacje przedsiębiorców może ułatwiać działania edukacyjne nie tylko względem samych konsumentów, ale też przedsiębiorców.	
66.		FPP	propozycja dodania nowego art. 31e	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA

		„Art. 31e. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie produktów i usług skierowanych do konsumentów, może złożyć do Prezesa Urzędu wnioski o wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, oraz aktów wykonawczych wydanych na ich podstawie, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja Prezesa UOKIK). 2. Wniosek o interpretację Prezesa Urzędu zawiera wyczerpujący opis stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego, którego ma dotyczyć interpretacja Prezesa Urzędu, oraz własne stanowisko podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, a ponadto: 1) oznaczenie firmy (nazwy) oraz adres siedziby albo miejsca zamieszkania podmiotu; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP); 3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada; 4) adres do korespondencji, w przypadku gdy jest on inny niż adres siedziby albo miejsca zamieszkania podmiotu. 3. Interpretacja Prezesa Urzędu jest wydawana bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, a w przypadkach szczególnie skomplikowanych - nie później niż w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku. Prezes Urzędu informuje podmiot, o którym mowa w ust. 1, o tym, że uznaje przypadek za szczególnie skomplikowany. 4. Wniosek o interpretację Prezesa Urzędu podlega opłacie w wysokości 1000 zł. Wniosek nieopłacony pozostawia się bez rozpoznania. Opłata nie podlega zwrotowi. 5. Opłata, o której mowa w ust. 5, stanowi dochód budżetu państwa.	Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
--	--	---	---

			6. Niewydanie interpretacji Prezesa Urzędu w terminach określonych w ust. 4 uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu, o którym mowa w ust. 1. 7. Interpretacja Prezesa Urzędu nie jest wiążąca dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, i Prezesa Urzędu, z zastrzeżeniem że działania tego podmiotu w zakresie, w jakim zastosował się do interpretacji Prezesa Urzędu, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia przez Prezesa Urzędu sankcji administracyjnej. 8. Interpretacja Prezesa Urzędu powinna zawierać w szczególności: 1) opis zagadnienia, w związku z którym jest dokonywana; 2) ocenę stanowiska podmiotu, o którym mowa w ust. 3, wraz z uzasadnieniem prawnym. 9. Przepisów ust. 1-9 nie stosuje się: 1) w przypadku gdy wniosek dotyczy przepisów, których naruszenie związane jest z odpowiedzialnością karną; 2) w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację Prezesa Urzędu są przedmiotem toczącego się postępowania przed Prezesem Urzędu lub przed innymi organami, w tym postępowania sądowego lub sądowoadministracyjnego, albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta. 10. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, występując z wnioskiem o interpretację Prezesa Urzędu, składa oświadczenie, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem w dniu jego złożenia nie są przedmiotem postępowań, o których mowa w ust. 10 pkt 2, prowadzonych w stosunku do niego przed innymi organami. 11. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 11, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do	
--	--	--	--	--

			zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie osoby składającej oświadczenie w imieniu podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 12. W razie złożenia fałszywego oświadczenia, o którym mowa w ust. 11, interpretacja Prezesa Urzędu nie wywołuje skutków prawnych.”. Propozycja zakłada uzupełnienie przepisów dotyczących działania Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o nowy instrument – interpretację Prezesa UOKIK, na wzór obowiązującej regulacji odnoszącej się do Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: KNF). Instytucja interpretacji w przypadku KNF została wprowadzona do <i>ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym</i> (art. 11b) w 2018 r. z inicjatywy Ministerstwa Finansów. Celem tego narzędzia było ułatwienie komunikacji między przedsiębiorcami i Regulatorem oraz wprowadzenie gwarancji pewności prawa. Celem wprowadzenia instytucji indywidualnej interpretacji Prezesa UOKIK jest uzupełnienie regulacji ochrony konsumentckiej o nową formę działania administracji, która umożliwi efektywną eliminację wątpliwości związanych z zastosowaniem przepisów w relacjach między przedsiębiorcami i konsumentami, poprzez umożliwienie przedsiębiorcom przedłożenia UOKIK pytania w zakresie zgodności prowadzonych czy planowanych działań z przepisami konsumentckimi.	
67.	Ustawa o odpadach	IGG / PSG	propozycja zmiany art. 11	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA

		1) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli Marszałek województwa, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny nie wyrazi sprzeciwu, potwierdza spełnienie warunków uznania za produkt uboczny albo stwierdza niespełnienie tych warunków w drodze decyzji.”; 2) uchyla się ust. 4a-e; w ust. 4f w zdaniu drugim wyraz „4e” zastępuje się wyrazem „4” Zaproponowane zmiany wprowadzają znaczne ułatwienia procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny m.in. poprzez wykreślenie konieczności uzyskiwania opinii Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska przed wydawaną decyzją przez Marszałka województwa. Ponadto zaproponowano zniesienie konieczności przedkładania co 10 lat kolejnego zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny w tej samej sprawie, nawet wówczas gdy nie nastąpiły żadne zmiany w procesie produkcyjnym, w którym powstają przedmiot lub substancja uznane za produkt uboczny, lub w procesie, w którym są one wykorzystywane. Jednocześnie należy wyjaśnić, że odpowiednim zabezpieczeniem uzyskiwania decyzji bezterminowej w powyższym zakresie jest istniejący obowiązek dokonania nowego zgłoszenia przez wytwórcę organu, w przypadku dokonywania zmian w procesie produkcyjnym, w którym powstają przedmiot lub substancja uznane za produkt uboczny, lub w procesie, w którym są one wykorzystywane. (art. 11 ust. 4f ustawy o odpadach).	Przedstawione propozycje stanowią powrót do brzmienia art. 11 ust. 4 ustawy o odpadach, obowiązującego do dnia 28 sierpnia 2018 r., tj. sprzed nowelizacji art. 11 ust. 4 zmienionego przez art. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach. Zmiana wprowadzona w dotychczas obowiązujących przepisach ustawy o odpadach w zakresie uznania substancji lub przedmiotu za produkt uboczny, miała na celu doprecyzowanie procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny przez wskazanie, że takie uznanie następuje w drodze decyzji administracyjnej, którą wydaje marszałek województwa, po zaopiniowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (WIOŚ). Celem powyższej zmiany było odejście od procedury tzw. milczącej zgody. Pozwoliło to
--	--	---	---

			Propozycja w istocie stanowi powrót do brzmienia art. 11 ust. 4 ustawy o odpadach, obowiązującego do dnia 28 sierpnia 2018 r., tj. sprzed nowelizacji art. 11 ust. 4 zmienionego przez art. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1564). Co więcej, warunki określone w art. 10 ustawy o odpadach są wystarczająco restrykcyjne, by zapobiec ryzyku negatywnego wpływu uznanego produktu ubocznego na środowisko. Utrzymanie skomplikowania powyższego procesu stoi w sprzeczności z ideą Gospodarki o Obiegu Zamkniętym i stanowi znaczne zaostrzenie przepisów art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy. Uproszczenie procedury pozwoli na skrócenie czasu procedowania uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, co zredukuje część obciążeń administracyjnych marszałków województwa nie stanowiąc jednocześnie zagrożenia dla środowiska. Skrócenie procedury spowoduje bardziej efektywną pracę urzędu oraz zapewni wnioskodawcy szybszą możliwość korzystnego dla środowiska wykorzystania produktów ubocznych.	wyeliminować ryzyko gospodarowania odpadami, w szczególności niebezpiecznymi, bez zastosowania wymogów ochrony środowiska, powodującego zagrożenia dla zdrowia i życia obywateli i dla środowiska. Z uwagi na powyższe opiniowane propozycje stoją w sprzeczności z celem nowelizacji przeprowadzonej w 2018 r. Zasięgnięcie przez marszałka województwa opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska jest zasadne, ponieważ WIOŚ jest organem wyspecjalizowanym w kontroli podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w tym w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Należy podkreślić, że zarówno przeprowadzenie kontroli przez WIOŚ, jak i udział marszałka województwa w takiej kontroli
--	--	--	---	---

				są fakultatywne i zależą od uznania danego organu. Na chwilę obecną nie jest zasadne zmienianie trybu wydania decyzji potwierdzającej spełnienie warunków uznania za produkt uboczny. Przyjęte w ustawie o odpadach rozwiązanie w zakresie produktów ubocznych nie jest niezgodne z postanowieniami dyrektywy o odpadach. Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ.
68.		TGPE	propozycja zmiany art. 11 1) „4. <u>Jeżeli Marszałek województwa, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny nie wyrazi sprzeciwu, w drodze decyzji wydawanej po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce wytwarzania przedmiotu lub substancji, potwierdza spełnienie warunków uznania za produkt uboczny albo stwierdza niespełnienie tych warunków w drodze decyzji.</u>” 2) wykreślenie ustępów od 4a do 4f. Zaproponowane zmiany wprowadzają znaczne ułatwienia procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny m.in. poprzez wykreślenie konieczności uzyskiwania opinii WIOŚ przed wydawaną przez Marszałka	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Przedstawione propozycje stanowią powrót do brzmienia art. 11 ust. 4 ustawy o odpadach, obowiązującego do dnia 28 sierpnia 2018 r., tj. sprzed nowelizacji art. 11 ust. 4 zmienionego przez art. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach. Zmiana wprowadzona w dotychczas obowiązujących przepisach ustawy o odpadach

			decyzją. Warunki określone w art. 10 obowiązującej dziś Ustawy o odpadach są wystarczająco restrykcyjne, by zapobiec ryzyku negatywnego wpływu uznanego produktu ubocznego na środowisko. Utrzymanie skomplikowania powyższego procesu stoi w sprzeczności z ideą Gospodarki o Obiegu Zamkniętym i stanowią znaczne zaostrenie przepisów art. 5 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym. Uproszczenie procedury pozwoli na skrócenie czasu procedowania uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, co zredukuje część obciążeń administracyjnych marszałków województwa nie stanowiąc jednocześnie zagrożenia dla środowiska. Skrócenie procedury spowoduje efektywniejszą pracę urzędu oraz po stronie wnioskodawcy – szybszą możliwość korzystnego dla środowiska wykorzystania produktów ubocznych.	w zakresie uznania substancji lub przedmiotu za produkt uboczny, miała na celu doprecyzowanie procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny przez wskazanie, że takie uznanie następuje w drodze decyzji administracyjnej, którą wydaje marszałek województwa, po zaopiniowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (WIOŚ). Celem powyższej zmiany było odejście od procedury tzw. milczącej zgody. Pozwoliło to wyeliminować ryzyko gospodarowania odpadami, w szczególności niebezpiecznymi, bez zastosowania wymogów ochrony środowiska, powodującego zagrożenia dla zdrowia i życia obywateli i dla środowiska. Z uwagi na powyższe opiniowane propozycje stoją w sprzeczności z celem nowelizacji przeprowadzonej w 2018 r. Zasięganie przez marszałka
--	--	--	---	---

				województwa opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska jest zasadne, ponieważ WIOŚ jest organem wyspecjalizowanym w kontroli podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w tym w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Należy podkreślić, że zarówno przeprowadzenie kontroli przez WIOŚ, jak i udział marszałka województwa w takiej kontroli są fakultatywne i zależą od uznania danego organu. Na chwilę obecną nie jest zasadne zmienianie trybu wydania decyzji potwierdzającej spełnienie warunków uznania za produkt uboczny. Przyjęte w ustawie o odpadach rozwiązanie w zakresie produktów ubocznych nie jest niezgodne z postanowieniami dyrektywy o odpadach. Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ
--	--	--	--	---

69.		PGNiG	propozycja zmiany art. 11 <u>„4. Jeżeli Marszałek województwa, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny nie wyrazi sprzeciwu, potwierdza spełnienie warunków uznania za produkt uboczny albo stwierdza niespełnienie tych warunków w drodze decyzji.”;</u> <u>2) uchyla się ust. 4a-e;</u> <u>3) w ust. 4f w zdaniu drugim wyraz „4e” zastępuje się wyrazem „4”.”</u> Zaproponowane zmiany wprowadzają znaczne ułatwienia procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny m.in. poprzez wykreślenie konieczności uzyskiwania opinii Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska przed wydawaną decyzją przez Marszałka województwa. Ponadto zaproponowano zniesienie konieczności przedkładania co 10 lat kolejnego zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny w tej samej sprawie, nawet wówczas gdy nie nastąpiły żadne zmiany w procesie produkcyjnym, w którym powstają przedmiot lub substancja uznane za produkt uboczny, lub w procesie, w którym są one wykorzystywane. Jednocześnie należy wyjaśnić, że odpowiednim zabezpieczeniem uzyskiwania decyzji bezterminowej w powyższym zakresie jest istniejący obowiązek dokonania nowego zgłoszenia przez wytwórcę organu, w przypadku dokonywania zmian w procesie produkcyjnym, w którym powstają przedmiot lub substancja uznane za produkt uboczny, lub w procesie, w którym są one wykorzystywane.(art. 11 ust. 4f ustawy o odpadach).	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Przedstawione propozycje stanowią powrót do brzmienia art. 11 ust. 4 ustawy o odpadach, obowiązującego do dnia 28 sierpnia 2018 r., tj. sprzed nowelizacji art. 11 ust. 4 zmienionego przez art. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach. Zmiana wprowadzona w dotychczas obowiązujących przepisach ustawy o odpadach w zakresie uznania substancji lub przedmiotu za produkt uboczny, miała na celu doprecyzowanie procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny przez wskazanie, że takie uznanie następuje w drodze decyzji administracyjnej, którą wydaje marszałek województwa, po zaopiniowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (WIOŚ). Celem powyższej zmiany było
-----	--	-------	--	---

			Propozycja w istocie stanowi powrót do brzmienia art. 11 ust. 4 ustawy o odpadach, obowiązującego do dnia 28 sierpnia 2018 r., tj. sprzed nowelizacji art. 11 ust. 4 zmienionego przez art. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1564). Co więcej, warunki określone w art. 10 ustawy o odpadach są wystarczająco restrykcyjne, by zapobiec ryzyku negatywnego wpływu uznanego produktu ubocznego na środowisko. Utrzymanie skomplikowania powyższego procesu stoi w sprzeczności z ideą Gospodarki o Obiegu Zamkniętym i stanowi znaczne zaostrzenie przepisów art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy. Uproszczenie procedury pozwoli na skrócenie czasu procedowania uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, co zredukuje część obciążeń administracyjnych marszałków województwa nie stanowiąc jednocześnie zagrożenia dla środowiska. Skrócenie procedury spowoduje bardziej efektywną pracę urzędu oraz zapewni wnioskodawcy szybszą możliwość korzystnego dla środowiska wykorzystania produktów ubocznych.	odejście od procedury tzw. milczącej zgody. Pozwoliło to wyeliminować ryzyko gospodarowania odpadami, w szczególności niebezpiecznymi, bez zastosowania wymogów ochrony środowiska, powodującego zagrożenia dla zdrowia i życia obywateli i dla środowiska. Z uwagi na powyższe opiniowane propozycje stoją w sprzeczności z celem nowelizacji przeprowadzonej w 2018 r. Zasięganie przez marszałka województwa opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska jest zasadne, ponieważ WIOŚ jest organem wyspecjalizowanym w kontroli podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w tym w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Należy podkreślić, że zarówno przeprowadzenie kontroli przez
--	--	--	---	---

				WIOŚ, jak i udział marszałka województwa w takiej kontroli są fakultatywne i zależą od uznania danego organu. Na chwilę obecną nie jest zasadne zmienianie trybu wydania decyzji potwierdzającej spełnienie warunków uznania za produkt uboczny. Przyjęte w ustawie o odpadach rozwiązanie w zakresie produktów ubocznych nie jest niezgodne z postanowieniami dyrektywy o odpadach. Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ
70.		TGPE	propozycja dodania do art. 41a ust. 3b „3b. W przypadku nieprzeprowadzenia przez upoważniony organ postępowania kontrolnego o którym mowa w ust. 1 i ust. 1a w ciągu 30 dni od wystąpienia z wnioskiem organu, o którym mowa w ust. 2, zastosowanie ma przepis art. 122a k.p.a.” Dla instalacji zbierającej i/lub przetwarzającej odpady pozwolenie zintegrowane / na odzysk jest wydawane tylko po uprzedniej kontroli WIOŚ i Straży Pożarnej, zakończonych oczywiście pozytywnie. Realia pokazują, że na kontrolę WIOŚ czeka się bardzo długo (często nawet 2 lata). Proponujemy zmianę: gdy instytucja kontrolna w ciągu miesiąca nie przeprowadzi kontroli to oznacza to, że opinia organu pozytywna i można dalej procedować z pozwoleniem	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uczestnictwo przedstawiciela organu ochrony środowiska w kontroli prowadzonej przez WIOŚ w ramach postępowania o wydanie zezwolenia nie jest przypadkowe i wiąże się z koniecznością dopełnienia wszelkich starań w celu uniknięcia sytuacji, do jakich dochodziło w latach przed nowelizacją z 2018 r., tj. niejednokrotnego wydawania zezwoleń bez właściwej

			zintegrowanym. Szczególnie kluczowe jest to dla nowych inwestycji, które mogą być gotowe do eksploatacji, a będą czekały 2 lata na WIOŚ. Jest to bardzo duże ryzyko dla inwestora.	weryfikacji działalności wnioskodawcy. Brak kontroli i prowadzenie postępowania wyłącznie w oparciu o przedłożoną dokumentację, pomimo posiadanych uprawnień kontrolnych wynikających z art. 379 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska doprowadziło w efekcie do wielu przypadków porzucania działalności wraz z odpadami, co było i jest problemem dla organów samorządowych, w tym również częściowo tych, które zezwolenia wydawały. Wobec powyższego nie ma uzasadnionych podstaw do dopuszczenia do sytuacji, w której przedstawiciel organu ochrony środowiska nie bierze udziału w kontroli WIOŚ. Powyższa argumentacja ma również zastosowanie do negatywnej opinii GIOŚ wobec propozycji „milczącej zgody” w przypadku niepodjęcia kontroli w terminie 30 dni od otrzymania wniosku. Termin 30 dni dla WIOŚ na przeprowadzenie kontroli może
--	--	--	---	---

				okazać się zbyt krótki w przypadku, gdy WIOŚ będzie zobligowany do przeprowadzenia większej liczby kontroli. Kwestie te powinny być w przyszłości uzgodnione z Inspekcją Ochrony Środowiska. Celem przepisu jest potwierdzenie, że przedsiębiorca faktycznie posiada zdolności techniczne i organizacyjne do prowadzenia działalności opisanej we wniosku. Ponadto należy zaznaczyć, że przepis art. 41a ustawy o odpadach został wprowadzony w związku z licznymi nieprawidłowościami w gospodarowaniu odpadami. Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ.
71.	Prawo ochrony środowiska	TGPE	propozycja dodania w art. 76 ust. 5 „5. W przypadku trudności wynikających z obowiązującego na terenie kraju stanu epidemii, stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu nadzwyczajnego, uniemożliwiających zakończenie w określonym terminie realizacji budowy lub przebudowy obiektu budowlanego, zespołu obiektów, instalacji lub jej części, termin ten, na wniosek inwestora, może zostać wydłużony do czasu ustąpienia ww. niezależnych od inwestora przyczyn	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na

			zewnątrznych. Wniosek wraz z uzasadnieniem powinien zostać złożony nie później niż na 30 dni przed upływem terminu realizacji inwestycji.”. W związku z coraz częstszymi trudnościami zakupu lub dostaw urządzeń i materiałów, wynikającymi z przyczyn niezależnych od wykonawcy, pojawiają się trudności w dotrzymaniu terminów oddania do użytkowania zgodnie z przepisami ochrony środowiska.	konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
72.		IGG / PSG	propozycja zmiany art. 208 ust. 5 i 6 „5. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego składa się w jednym egzemplarzu w postaci papierowej oraz w postaci elektronicznej na informatycznym nośniku danych albo tylko w postaci elektronicznej, jeżeli składa się go za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.” 6. Do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dołącza się: 1) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej; 2) zapis wniosku w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych – w przypadku wniosku składanego w postaci papierowej; 3) kopię programu zapobiegania awariom, o którym mowa w art. 251, lub kopię raportu o bezpieczeństwie, o którym mowa w art. 253, jeżeli były opracowane.” Wprowadzenie możliwości złożenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego w formie elektronicznej.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA W ramach wcześniejszych projektów ustaw o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców zgłaszane były tego typu uwagi i przyjęte było zmniejszenie z dwóch egzemplarzy w wersji papierowej do jednego egzemplarza. Zwracamy uwagę, że nie jest możliwa rezygnacja z wersji papierowej wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ.

			Zmiana ma na celu wprowadzenie usprawnienia dla obywateli i przedsiębiorców, poprzez umożliwienie złożenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego również w postaci elektronicznej. Zmiana zmierza również do usprawnienia pracy organów administracji, zakładając, że do wniosku złożonego w wersji papierowej dołącza się zapis wniosku w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. Doświadczenie wskazuje, że papierowe wersje dokumentów, z uwagi na tabelaryczne zestawienia części danych, są mało czytelne i często uniemożliwiają odczytanie dokumentu w takiej wersji. W praktyce praca nad dokumentami, ich weryfikacja, przeszukiwanie czy recenzja prowadzona jest przy użyciu wersji elektronicznych. Taka regulacja stworzy organowi podstawę do żądania danych w formie elektronicznej, co przełoży się na sprawność prowadzonego przez ten organ postępowania. Proponowana zmiana, poprzez oszczędność papieru i innych surowców wykorzystywanych do drukowania, ma swoje uzasadnienie także z punktu widzenia ochrony środowiska i ekonomii. Dodatkowo, w dobie pandemii i coraz bardziej powszechnego wykorzystania zdalnego trybu pracy, proponowana zmiana umożliwi większą swobodę po stronie wnioskodawców.	
73.		TGPE	propozycja zmiany art. 208 ust. 5 i ust. 6 „5. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego składa się <u>obligatoryjnie w postaci elektronicznej oraz fakultatywnie</u> w postaci papierowej – w jednym egzemplarzu w wybranej postaci. 6. Do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA W ramach wcześniejszych projektów ustaw o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur

			dołącza się: 1) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej; 2) zapis wniosku w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych; 3) kopię programu zapobiegania awariom, o którym mowa w art. 251, lub kopię raportu o bezpieczeństwie, o którym mowa w art. 253, jeżeli były opracowane” Nie znajdujemy uzasadnienia dla konieczności składania do właściwych w danych sprawach urzędów wniosków w wersjach papierowych. Papierowe wersje dokumentów, z uwagi na tabelaryczne zestawienia części danych, są mało czytelne i często uniemożliwiają odczytanie dokumentu w takiej wersji. Praktyka pokazuje, iż praca nad dokumentami, ich weryfikacja, przeszukiwanie czy recenzja prowadzona jest przy użyciu wersji elektronicznych. Proponowana zmiana, poprzez oszczędność papieru i innych surowców wykorzystywanych do drukowania, ma swoje uzasadnienie także z punktu widzenia ochrony środowiska i ekonomii. Ponadto, z uwagi na planowaną w roku 2022 zmianę Kodeksu pracy w zakresie uregulowania „elastycznej organizacji pracy” (Projekt nr UC118, po uzgodnieniach międzyresortowych), w tym przez wykorzystanie pracy zdalnej, stosowanie dokumentów w wersji elektronicznej umożliwi efektywniejszą pracę organów administracji.	administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców zgłaszane były tego typu uwagi i przyjęte było zmniejszenie z dwóch egzemplarzy w wersji papierowej do jednego egzemplarza. Nie jest możliwe fakultatywne składanie wniosku w wersji papierowej. Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ.
74.		PGNiG	propozycja dodania art. 208 ust. 5 i 6 „5. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego składa się w jednym egzemplarzu w postaci papierowej oraz w postaci elektronicznej na informatycznym nośniku danych albo tylko w postaci elektronicznej, jeżeli składa się go za	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA W ramach wcześniejszych projektów ustaw o zmianie niektórych ustaw w celu

			pomocą środków komunikacji elektronicznej. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.” 6. Do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dołącza się: 1) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej; 2) zapis wniosku w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych – w przypadku wniosku składanego w postaci papierowej; 3) kopię programu zapobiegania awariom, o którym mowa w art. 251, lub kopię raportu o bezpieczeństwie, o którym mowa w art. 253, jeżeli były opracowane.” 2. Wprowadzenie możliwości złożenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego w formie elektronicznej.”. Zmiana ma na celu wprowadzenie usprawnienia dla obywateli i przedsiębiorców, poprzez umożliwienie złożenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego również w postaci elektronicznej. Zmiana zmierza również do usprawnienia pracy organów administracji, zakładając, że do wniosku złożonego w wersji papierowej dołącza się zapis wniosku w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych. Doświadczenie wskazuje, że papierowe wersje dokumentów, z uwagi na tabelaryczne zestawienia części danych, są mało czytelne i często uniemożliwiają odczytanie dokumentu w takiej wersji. W praktyce praca nad dokumentami, ich weryfikacja, przeszukiwanie czy recenzja prowadzona jest przy użyciu wersji elektronicznych. Taka regulacja stworzy organowi podstawę do żądania danych w formie elektronicznej, co przełoży się na sprawność prowadzonego przez ten organ postępowania.	uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców zgłaszane były tego typu uwagi i przyjęte było zmniejszenie z dwóch egzemplarzy w wersji papierowej do jednego egzemplarza. Zwracamy uwagę, że nie jest możliwa rezygnacja z wersji papierowej wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ.
--	--	--	--	---

			Proponowana zmiana, poprzez oszczędność papieru i innych surowców wykorzystywanych do drukowania, ma swoje uzasadnienie także z punktu widzenia ochrony środowiska i ekonomii. Dodatkowo, w dobie pandemii i coraz bardziej powszechnego wykorzystania zdalnego trybu pracy, proponowana zmiana umożliwi większą swobodę po stronie wnioskodawców.	
75.	Prawo energetyczne	TGPE	propozycja zmiany art. 35 ust. 4 „4. Na potrzeby postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia, zmiany zakresu lub cofnięcia koncesji, jeżeli informacje dotyczące wnioskodawcy udostępnione są w systemie teleinformatycznym rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym lub ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, odstępuje się od obowiązku przedłożenia wpisu z właściwego rejestru.” W związku z bardzo sformalizowanym procesem udzielania lub zmiany zakresu koncesji proponujemy jego usprawnienie m.in. poprzez redukcję obowiązku przekazywania danych jako załączników do wniosku o udzielenie lub zmianę koncesji w postaci np. odpisów z KRS lub zaświadczeń z KRK ze względu na fakt, że rejestry te są prowadzone również w postaci teleinformatycznej i możliwe jest pobranie tych informacji przez organ (Prezesa URE) bezpośrednio z tej bazy, bez konieczności angażowania przedsiębiorstwa energetycznego, które i tak bardzo dużą	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.

			ilość dokumentów musi dostarczyć w tym postępowaniu administracyjnym. Należy wskazać, że obowiązki przedkładania odpisów i zaświadczeń w praktyce sprowadzają się do tego, że wnioskodawca drukuje pobrane on-line wydruki, przedkłada je w ramach postępowania koncesyjnego, a następnie URE weryfikuje aktualność i zgodność przedłożonych przez wnioskodawcę wydruków z ogólnodostępnymi rejestrami. Jednocześnie wskazane byłoby wprowadzenie podstawy materialnoprawnej dla dostępu URE do zaświadczeń z KRK.	
76.		TGPE	dodanie dwuustępowego art. 41a „Art. 41a. 1. W przypadku procesów łączenia, podziału lub przekształcenia spółek, o którym mowa w tytule IV ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, przedsiębiorstwo energetyczne biorące udział w procesie łączenia, podziału lub przekształcenia informuje Prezesa URE przed dniem połączenia, podziału lub przekształcenia o zmianie zakresu koncesji spółek biorących udział w procesie. 2. Po przekazaniu informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE wydaje z urzędu, na dzień łączenia, podziału lub przekształcenia, nową koncesję dla przedsiębiorstw energetycznych biorących udział w procesie łączenia, podziału lub przekształcenia, uwzględniającą zakres zmian wynikający z powyższej informacji, bez przedkładania dodatkowych wniosków lub dokumentów.” Proponujemy uproszczenie zmiany (rozszerzania lub zawężania) koncesji w wyniku transformacji podmiotowych spółek (łączenie, podział, przekształcenie w trybie Kodeksu	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.

			Spółek Handlowych), gdzie zmiany w koncesjach, wynikające z ww. procesów przekształceniowych powinny odbywać się automatycznie (co zresztą przewidują przepisy KSH), natomiast praktyka organu regulacyjnego (Prezesa URE) jest odmienna, uciążliwa dla przedsiębiorstw i w zasadzie postępowanie koncesyjne odbywa się w takim samym trybie jak uzyskiwanie całkowicie nowej koncesji, dla nowego podmiotu. Takie postępowanie organu regulacyjnego stanowi istotną barierę administracyjną i jest nieuzasadnionym obciążeniem regulacyjnym, w szczególności kiedy procesy przekształceniowe odbywają się w ramach jednej grupy kapitałowej.	
77.		IGG / PSG	Propozycja dodania art. 46a „Art. 46a. 1. Ciepło dostarczane w czasie rozruchu technologicznego instalacji, polegającym na wytwarzaniu w trakcie pierwotnych prób i testów prowadzących do uzyskania pozwolenia na użytkowanie instalacji, jest wprowadzane do sieci ciepłowniczej i podlega sprzedaży. 2. Sprzedaż ciepła, spełniającego parametry technologiczne wymagane przez sieć ciepłowniczą, o którym mowa w ust. 1, prowadzona jest na takich samych warunkach jak rozliczanie ciepła z działalności koncesjonowanej wynikającej z umowy i taryfy wytwórcy ciepła. 3. Sprzedaż ciepła, spełniającego parametry technologiczne wymagane przez sieć ciepłowniczą, o którym mowa w ust. 1, z instalacji będącej pierwszą instalacją wytwórcy przed uzyskaniem koncesji, prowadzona jest w oparciu o cenę o średnia ceny ciepła w systemie dystrybucyjnym do którego przyłączona jest dana instalacja. Do rozliczenia ceny nośnika stosuje się odpowiednio, średnią cenę nośnika. 4. Sprzedaż ciepła, spełniającego parametry technologiczne	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.

			wymagane przez sieć ciepłowniczą, o którym mowa w ust. 1, z instalacji wytwórcy posiadającego koncesjonowane instalacje wytwórcze przed uzyskaniem koncesji dla nowego źródła, prowadzona jest w oparciu o średnią ceny ciepła w systemie dystrybucyjnym, do którego przyłączona jest dana instalacja. Do rozliczenia ceny nośnika stosuje się odpowiednio, średnią cenę nośnika. 5. Okres rozruchu technologicznego kończy się wraz z uzyskaniem pozwolenia na użytkownię instalacji i nie może przekroczyć 12 miesięcy od dnia pierwszego wprowadzenia ciepła do sieci ciepłowniczej i jego sprzedaży, o którym mowa w ust. 1.”. Usunięcie luki proceduralnej polegającej na braku przepisów regulujących kwestie rozruchu technologicznego źródeł ciepła Propozycja mają na celu usunięcie luki proceduralnej regulującej kwestie wprowadzenia ciepła do sieci ciepłowniczej i jego sprzedaży w okresie rozruchu technologicznego. Likwidacja wspomnianej luki, powinna prowadzić do poprawy bezpieczeństwa prowadzenia inwestycji, które to inwestycje ze względu na okres ich trwania a także skalę wymagają odpowiednich rozwiązań w aktach prawnych. Powyższa zmiana stanowić będzie również, realizację zasady prawnej, możliwie efektywnego wykorzystania energii. Zasada ta umocowana jest w prawie polskim a także prawie Unii Europejskiej oraz innych ratyfikowanych przez Polskę umowach międzynarodowych. Tym samym zagospodarowanie ciepła z rozruchu technologicznego doskonale wpisuje się w podwyższanie efektywności energetycznej.	
--	--	--	--	--

			W związku z istniejącą luką obecnie możliwość przeprowadzenia rozruchu technologicznego jest istotnie ograniczenia z uwagi na konieczność uzyskania odpowiedniej koncesji i zatwierdzenia taryfy. Procesy te są długotrwałe i często uniemożliwiają pracę jednostek zdolnych do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw ciepła dla odbiorców końcowych. Długotrwałość postępowania administracyjnego nie powinna stanowić tak istotnej przeszkody dla prowadzenia procesu inwestycyjnego, w tym weryfikacji prawidłowości działania jednostki, czemu służy rozruch technologiczny.	
78.		PGNiG	propozycja dodania art. 46a „Art. 46a. 1. Ciepło dostarczane w czasie rozruchu technologicznego instalacji, polegającym na wytwarzaniu w trakcie pierwotnych prób i testów prowadzących do uzyskania pozwolenia na użytkowanie instalacji, jest wprowadzane do sieci ciepłowniczej i podlega sprzedaży. 2. Sprzedaż ciepła, spełniającego parametry technologiczne wymagane przez sieć ciepłowniczą, o którym mowa w ust. 1, prowadzona jest na takich samych warunkach jak rozliczanie ciepła z działalności koncesjonowanej wynikającej z umowy i taryfy wytwórcy ciepła. 3. Sprzedaż ciepła, spełniającego parametry technologiczne wymagane przez sieć ciepłowniczą, o którym mowa w ust. 1, z instalacji będącej pierwszą instalacją wytwórcy przed uzyskaniem koncesji, prowadzona jest w oparciu o cenę o średnia ceny ciepła w systemie dystrybucyjnym do którego przyłączona jest dana instalacja. Do rozliczenia ceny nośnika stosuje się odpowiednio, średnią cenę nośnika. 4. Sprzedaż ciepła, spełniającego parametry technologiczne	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.

			wymagane przez sieć ciepłowniczą, o którym mowa w ust. 1, z instalacji wytwórcy posiadającego koncesjonowane instalacje wytwórcze przed uzyskaniem koncesji dla nowego źródła, prowadzona jest w oparciu o średnią ceny ciepła w systemie dystrybucyjnym, do którego przyłączona jest dana instalacja. Do rozliczenia ceny nośnika stosuje się odpowiednio, średnią cenę nośnika. 5. Okres rozruchu technologicznego kończy się wraz z uzyskaniem pozwolenia na użytkownię instalacji i nie może przekroczyć 12 miesięcy od dnia pierwszego wprowadzenia ciepła do sieci ciepłowniczej i jego sprzedaży, o którym mowa w ust. 1.”. 4. Usunięcie luki proceduralnej polegającej na braku przepisów regulujących kwestie rozruchu technologicznego źródeł ciepła.”. Propozycja mają na celu usunięcie luki proceduralnej regulującej kwestie wprowadzenia ciepła do sieci ciepłowniczej i jego sprzedaży w okresie rozruchu technologicznego. Likwidacja wspomnianej luki, powinna prowadzić do poprawy bezpieczeństwa prowadzenia inwestycji, które to inwestycje ze względu na okres ich trwania a także skalę wymagają odpowiednich rozwiązań w aktach prawnych. Powyższa zmiana stanowić będzie również, realizację zasady prawnej, możliwie efektywnego wykorzystania energii. Zasada ta umocowana jest w prawie polskim a także prawie Unii Europejskiej oraz innych ratyfikowanych przez Polskę umowach międzynarodowych. Tym samym zagospodarowanie ciepła z rozruchu technologicznego doskonale wpisuje się w podwyższanie efektywności energetycznej.	
--	--	--	--	--

			W związku z istniejącą luką obecnie możliwość przeprowadzenia rozruchu technologicznego jest istotnie ograniczenia z uwagi na konieczność uzyskania odpowiedniej koncesji i zatwierdzenia taryfy. Procesy te są długotrwałe i często uniemożliwiają pracę jednostek zdolnych do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw ciepła dla odbiorców końcowych. Długotrwałość postępowania administracyjnego nie powinna stanowić tak istotnej przeszkody dla prowadzenia procesu inwestycyjnego, w tym weryfikacji prawidłowości działania jednostki, czemu służy rozruch technologiczny.	
79.	NOWE propozycje	FPP	rozszerzenie zakresu działania Centralnego Rejestru Pełnomocnictw Ogólnych Zgodnie z art. 138d §4 Ordynacji podatkowej funkcjonuje Centralny Rejestr Pełnomocnictw Ogólnych, do którego mają dostęp organy podatkowe. Jednak przedsiębiorcy udzielają również pełnomocnictw do innych czynności, m.in. z zakresu ubezpieczeń społecznych lub załatwiania spraw mieszczących się w kompetencjach jednostek samorządu terytorialnego. Poszczególne instytucje często wymagają odrębnych pełnomocnictw, co wymaga wielokrotnego powielania dokumentów oraz mnoży liczbę wymaganych opłat skarbowych. W związku z tym proponuje się nadanie Centralnemu Rejestrowi Pełnomocnictw Ogólnych uniwersalnego charakteru, aby umożliwić wprowadzanie i wykorzystywanie zawartych w nim informacji przez wszystkie jednostki administracji publicznej.	UWAGA WYJAŚNIONA Odnosząc się do propozycji rozszerzenia zakresu działania Centralnego Rejestru Pełnomocnictw Ogólnych (do którego dostęp mają tylko organy podatkowe) należy wskazać, że Ordynacja podatkowa jest aktem prawnym z zakresu ogólnego prawa podatkowego obowiązującym organy podatkowe i nie może zawierać regulacji na potrzeby działania innych organów administracji publicznej.

80.	Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie dokumentacji pracowniczej z dnia 10 grudnia 2018 r.	FPP	propozycja zmiany rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie dokumentacji pracowniczej W rozdziale II dodaje się § 11, § 12 oraz w § 4 ust. 4 w brzmieniu: „§ 11. Dokumentacja pracownicza prowadzona jest w postaci papierowej, elektronicznej lub mieszanej. § 12. Prowadzenie i przechowywanie dokumentacji pracowniczej w postaci mieszanej uzasadnione jest w szczególności w przypadkach, gdy generowanie lub pozyskiwanie dokumentacji pracowniczej następuje w postaci papierowej, elektronicznej i dokumentowej. § 4. (...) 4. W przypadku prowadzenia akt osobowych w postaci mieszanej pracodawca zobowiązany jest zachować porządek chronologiczny oraz numerację poszczególnych części akt osobowych, bez względu na to w jakiej postaci poszczególne oświadczenia lub dokumenty są przechowywane. Ponadto pracodawca zobowiązany jest prowadzić jednolite wykazy oświadczeń lub dokumentów znajdujących się w poszczególnych częściach akt, zarówno w aktach prowadzonych w postaci papierowej jak i postaci elektronicznej, wskazując dodatkowo postać w jakiej przechowywane jest dane oświadczenie lub dokument	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
-----	--	-----	---	--

Tabela uwzględnia numerację przepisów w wersji projektu przekazanego do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania.

Załącznik nr 2 do Raportu z konsultacji

Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, w ramach opiniowania

STAN NA 14 CZERWCA 2022 R.

UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH OPINIOWANIA				
LP.	PRZEPIS USTAWY	PODMIOT ZGŁASZAJĄCY UWAGĘ	TREŚĆ UWAGI	STANOWISKO MRIT
UWAGI O CHARAKTERZE SZCZEGÓŁOWYM				
1.	Art. 5 ustawa o drogach publicznych	ZPP	Przepis w obecnym kształcie będzie rodził wątpliwości interpretacyjne - obecne brzmienie sugeruje, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy będzie przysługiwał w przypadku wydawania decyzji administracyjnej przez wszystkich zarządców dróg a nie tylko Dyrektora GDDKiA. Jeżeli celem zmian legislacyjnych ma być uproszczenie procedur administracyjnych to intencje projektodawcy powinny być wyrażone jednoznacznie. Tymczasem brzemienne przepisu może sugerować, że stanowi wyjątek od art. 127 §3 k.p.a.	UWAGA UWZGLĘDNIONA W toku prac nad projektem ustawy przepis został zmieniony. Przewiduje się, że decyzje, o których mowa w art. 39 ust. 7 i ust. 7ac oraz art. 40e ust. 1 będą ostateczne.
2.	Art. 7 Prawo łowieckie	ZPP	Skreślenie przepisu bądź uzupełnienie OSR o ocenę skutków regulacji i wprowadzenie odpowiedniego vacatio legis. Przepis w praktyce nałoży na wszystkich zarządców i dzierżawców obwodów łowickich (ponad 2,5 tys. podmiotów) obowiązek zapewnienia elektronicznego narzędzia do dokonywania na odległość wpisów do	UWAGA WYJAŚNIONA 14-dniowy okres vacatio legis jest wystarczający dla wdrożenia przez zarządców i dzierżawców

			ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym. W OSR brakuje informacji na ile wszystkie te podmioty te są przygotowane finansowo i organizacyjne do realizacji przedsięwzięcia. Ustawa nie zapewnia nawet odpowiedniego okresu przejściowego do dostosowania się do zmian – przepis ma wejść w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.	obwodów łowieckich ewidencji na polowaniu w formie elektronicznej. Aktualnie funkcjonują już elektroniczne systemy ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, z których korzysta około 80% dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich. Tym samym wprowadzenie do ww. systemów nowych dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich nie jest procesem skomplikowanym ani czasochłonnym. Należy wyjaśnić, że stosowna aplikacja do prowadzenia tej książki w postaci elektronicznej jest już stosowana, a wdrożenie jej stosowania wśród pozostałych nie wymaga dodatkowego sprzętu. Nie planuje się także przenoszenia danych z dotychczas prowadzonej książki w postaci papierowej do
--	--	--	--	---

				książki prowadzonej w postaci elektronicznej. Wyjaśnienie jest zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ.
3.	Art. 10, Art. 15, Art. 18, Art. 25, Art. 29, Art. 38, Art. 39	ZPP	Dla milczącego załatwienia sprawy we wskazanych przypadkach bądź wprowadzić termin miesięczny, bądź w art. 122a §2 k.p.a. wprowadzić termin 30-dniowy. Zgodnie z art. 122a k.p.a. co do zasady przy załatwianiu spraw milcząco stosuje się termin miesięczny. Tymczasem w przepisach szczególnych, które stanowią o załatwianiu spraw w taki sposób wprowadza się termin 30-dniowy. Zgodnie z tytułem projektu ustawy celem regulacji jest uproszczenie procedur administracyjnych, zatem wyjątki od zasad przewidzianych w k.p.a. powinny być wprowadzane tam gdzie jest to niezbędne (np. w przypadku znacznego skracania lub wydłużania terminu załatwiania spraw w sposób milczący). Trudno jednak znaleźć jest uzasadnienie dla wprowadzania - jako zasady ogólnej wynikającej z kodeksu - terminu miesięcznego załatwiania spraw, a w przepisach szczególnych wprowadzanie w to miejsce terminu 30-dniowego.	UWAGA WYJAŚNIONA Uzasadnieniem dla określenia w regulacjach szczegółowych terminu przez użycie wyrazów „termin 30- dniowy” jest wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych polegających na błędnym odkodowywaniu wyrażenia „termin miesięczny”, często mylnie rozumianym jako termin 30- dniowy.
4.	Art. 27 ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie	Związek Województw RP Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	Wprowadzenie do artykułu nowych jednostek redakcyjnych dotyczących uchylecia: art. 64 ust. 1 pkt 3, art. 70 ust. 1 pkt 3 i art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy. Wskazane przepisy dotyczą wydawania, przez organ właściwy do udzielenia pozwolenia zintegrowanego, opinii: 1) co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;	UWAGA NIEUWZGLĘDNIUONA Z uwagi na konieczność analizy proponowanej zmiany, nie tylko w kontekście regulacji szczegółowych, ale także mając na uwadze

	środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko		2) co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zaznaczyć należy, że inny wyspecjalizowany organ ochrony środowiska dysponujący odpowiednią kadrami pracowników, tj. regionalny dyrektor ochrony środowiska, uczestniczy w tym postępowaniu jako organ uzgadniający. Doświadczenie kilku lat od wprowadzenia ww. regulacji (1 stycznia 2017 r.) wskazuje, że wpływ opinii na ostateczne rozstrzygnięcie sprawy jest nieistotny. Dodatkowo prowadzenie postępowania wyjaśniającego przez organ współdziałający przyczynia się do wydłużenia postępowania głównego. Z powyższych względów wskazane jest rozważenie uchylenia przywołanych przepisów prawa.	rozwiązania systemowe, jak również zważywszy na konieczność pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązań, uwaga nie została uwzględniona.
5.	Art. 31 pkt 1 Prawo geologiczne i górnicze	ZPP	Przepis będzie rodził wątpliwości interpretacyjne - obecne brzmienie sugeruje, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy będzie przysługiwał w przypadku wydawania decyzji administracyjnej przez wszystkie organy koncesyjne a nie tylko właściwego ministra. Jeżeli celem zmian legislacyjnych ma być uproszczenie procedur administracyjnych to intencje projektodawcy powinny być wyrażone jednoznacznie. Tymczasem brzemienne przepisu może sugerować, że stanowi wyjątek od art. 127 §3 k.p.a.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ i MS – przepis został zmieniony. Przewiduje się, że decyzje, o których mowa w art. 101 ust. 2 i 10 będą ostateczne.
6.	Art. 40 pkt 1 lit. b Prawo wodne	Związek Województw RP Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	„2c. Strony postępowania o ustalenie charakteru wód, inne niż wnioskodawca oraz Wody Polskie, <u>gdy liczba stron postępowania w sprawie o ustalenie charakteru wód przekracza 10</u>, zawiadamia się o decyzjach i czynnościach, o których mowa w ust. 2a, w formie publicznego	UWAGA UWZGLĘDNIONA Zgodnie ze stanowiskiem MI przepis został

			obwieszczenia lub w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub <u>oraz</u> przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, z uwzględnieniem ust. 6a. <u>Art. 49 § 2 KPA stosuje się odpowiednio.</u> ”	zmieniony.
7.	Art. 40 pkt 6 lit. b Prawo wodne	ZPP	Zważywszy na postęp techniczny w zakresie zdalnej komunikacji proponujemy rozważyć wprowadzenie przepisów dotyczących zwoływania walnego zgromadzenia spółki wodnej z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość oraz podejmowania uchwał w taki sposób również poza okresem obowiązywania stanu epidemii albo stanu zagrożenia epidemicznego.	UWAGA UWZGLĘDNIONA
PROPOZYCJE DODANIA NOWYCH REGULACJI (PRZEPISÓW AKTÓW, KTÓRE PIERWOTNIE NIE BYŁY PRZEDMIOTEM PROJEKTU)				
8.	Ustawa o odpadach	Związek Województw RP Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	Dodanie przepisu zmieniającego art. 41a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, poprzez usunięcie frazy: „(...) z udziałem przedstawiciela właściwego organu (...)”. Kolejnym zagadnieniem wymagającym rozważenia, jest zmiana regulacji dotyczących kontroli przeprowadzanej przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w toku udzielania (dokonywana zmiany) decyzji obejmującej gospodarowanie odpadami. W aktualnym stanie prawnym kontrola ta przeprowadzana jest z udziałem przedstawiciela właściwego organu. Tymczasem wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest wyspecjalizowanym organem kontrolnym. Zatem dodatkowy udział pracownika organu jest zbędny i generuje	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Uczestnictwo przedstawiciela organu ochrony środowiska w kontroli prowadzonej przez WIOŚ w ramach postępowania o wydanie zezwolenia nie jest przypadkowe i wiąże się z koniecznością dopełnienia wszelkich starań w celu uniknięcia

			problemy logistyczne, a także koszty delegacji. Konieczność wspólnego ustalania dogodnego terminu kontroli z udziałem pracownika właściwego organu często wpływa również na długość prowadzenia postępowania.	sytuacji, do jakich dochodziło w latach przed nowelizacją z 2018 r., tj. niejednokrotnego wydawania zezwoleń bez właściwej weryfikacji działalności wnioskodawcy. Brak kontroli i prowadzenie postępowania wyłącznie w oparciu o przedłożoną dokumentację, pomimo posiadanych uprawnień kontrolnych wynikających z art. 379 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska doprowadziło w efekcie do wielu przypadków porzucania działalności wraz z odpadami, co było i jest problemem dla organów samorządowych, w tym również częściowo tych, które zezwolenia wydawały. Wobec powyższego nie ma uzasadnionych podstaw do dopuszczenia do sytuacji, w której przedstawiciel organu
--	--	--	--	--

				ochrony środowiska nie bierze udziału w kontroli WIOŚ. Powyższa argumentacja ma również zastosowanie do negatywnej opinii GIOŚ wobec propozycji „milczącej zgody” w przypadku niepodjęcia kontroli w terminie 30 dni od otrzymania wniosku. Celem udziału właściwego organu wydającego zezwolenie w takiej kontroli jest praktyczna analiza prowadzonej działalności oraz stosowanych technologii pod względem możliwości realizacji deklarowanej we wniosku działalności. Jest to również związane z tym, że niejednokrotnie organy ochrony środowiska wydawały zezwolenia w obszarze gospodarki odpadami właściwie wyłącznie na podstawie złożonej dokumentacji, bez weryfikacji tych
--	--	--	--	--

				deklaracji w terenie. To z kolei w niektórych przypadkach prowadziło do tragicznych konsekwencji sprowadzających się do wzrostu miejsc porzucania odpadów oraz ich pożarów, a usuwanie ich i skutków takich działalności w ostateczności było po stronie organów samorządowych, które w przeszłości zgodziły się na prowadzenie działalności. Zgodnie ze stanowiskiem MKiŚ.
--	--	--	--	---

Tabela uwzględnia numerację przepisów w wersji projektu przekazanego do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania.